

በእርግጥ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደገና ያስባል፤ በአሁኑ ጊዜም ለዚህ ማረጋገጫ የሚሆኑ በርካታ ምልክቶች እየታዩ ነው። ከዚህ በኋላ ያሉት ዘመናትም «እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገባውን ተስፋ በመላት የሚፈጽምባቸው ናቸው» ለማለት የሚያስችሉ አያሌ ማስረጃዎች መጥቀስ ይቻላል። የዚህ መጽሐፍ ቀጣይ ክፍሎችም ስለዚሁ ነገር በትኩረት የሚዳሰስባቸው ናቸው።

ለእስራኤል ሰላም ይሁን!

መጽሐፍ ፩

የክሁኑና
ወደፊት የሚሆነው

የአሁንና የወደፊት አበይት ክንውኖች!

ማጣቀሻ	ገጽ
መግቢያ	186
ምዕራፍ ፲፮	
አሁን ያለው	188
ቤተሰብ የመጀመሪያው ምልክት?	192
ቀዶ ዘንዶ	197
ወንዱ ልጅ	199
የቤተሰብ ሽሽት	201
መቼ ይሆናል?	202
ምዕራፍ ፲፭	
መነጠቅና የጌታ መምጣት	204
መነጠቅ፣ ድንገት	213
ከመነጠቅ የሚቀሩ እነማንኛው?	216
የክርስቶስ የፍርድ ወንበር	218
የአማኝ የአምልኮ ሥርዓት	221
የአማኝ ሕይወትና ሥራ	223
የአማኝ ንግግር	224
ጽኑ መሠረት	226
አክሊሎችና ሽልማቶች	228
የደስታና የድል አክሊላ	231
የማይጠፋ አክሊላ	233
የክብር አክሊላ	235
የሕይወት አክሊላ	237
የጽድቅ አክሊላ	239
መነጠቅና መሰብሰብ	242
የሰይጣን ወደ ምድር መጣል	249

ማጣቀሻ	ገጽ
ምዕራፍ ፲፱	
ታላቁ መከራ	256
ከታላቁ መከራ በፊት ያለ የመከራ ጊዜ	257
ሐሰተኛ ሃይማኖት፣ መሲሆኖና ነብያት	259
ጦርነትና የጦርነት ወሬ	262
ረሀብና የምድር መናወጥ	266
የወንጌል በዓለም ዙሪያ መሰበክ	269
መዳናችሁ ወደ እናንተ እጅግ ቀርቧል	273
የታላቁ መከራ ዐበይት ምልክቶች	277
የታላቁ መከራ አስቃፊነት	279
ሁለቱ ምስክሮች	289
የቃል ኪዳኑ ታቦት	279
ሰባቱ ምልክቶች	294
ሰባቱ የቁጣ ጽዋዎች	295
ምዕራፍ ፳	
አውሬዎቹ	297
ከባሕር የሚወጣው አውሬ	298
ዘንዶውና አውሬው	303
ከምድር የሚወጣው አውሬ	311
666	314
፺፲ አስደርግ	320
ምዕራፍ ፳፬	
ታላቂቱ ባቢሎን	324
ባቢሎን ማን ትሆን?	328

መግቢያ

እንግዲህ ያየኸውን፤ አሁን ያሰውን፤ ከዚህም በኋላ ይህን ዘንድ ያሰውን ዳፍ¹

በዚህ አራተኛ መጽሐፍ፤ በዮሐንስ ራእይ ከተነገሩ ትንቢቶችና መልዕክቶች በመነሣት፤ አሁን ሰላላውና ወደፊት እንደሚሆን ስለ ተነገረው ነገር በትኩረት እንመረምራለን። የዮሐንስ ራእይ ከትንቢተ ዳንኤል ጋር ያለው ትስስር እጅግ በመሆኑ፤ በ፫ኛው መጽሐፍ ያነሣናቸው አንዳንድ ጭብጦች በዚህኛው መጽሐፍ የበለጠ ግልጥ የሚሆኑልን ይመስለኛል። ይኼ ፬ኛው መጽሐፍ የራእይን መጽሐፍ መሠረት በማድረግ የወደፊቱ አበይት ተስፋዎች የሚዳሰሱበት ነው።

የዮሐንስ ራእይ በአዲስ ኪዳን የተጻፈ ብቸኛው የትንቢት መጽሐፍ ሲሆን፤ በአጻጻፍ ዘይቤው ከትንቢተ ዳንኤልና ከትንቢተ ሕዝቅኤል መጻሕፍት ጋር እጅግ የሚመሳሰል ነው። ሆኖም አያሌ ክርስቲያኖች ለመረዳት አስቸጋሪ መጽሐፍ አድርገው ስለሚቆጥሩት፤ ጠለቅ ብለው ሊያጠኑት ብዙም ሲደፍሩ አይታይም። በእርግጥም እስከ ዛሬ ሁለት መቶ ዓመት ድረስ የነገረ መለኮት ተማሪዎች እንኳ ስለመጽሐፉ ጥልቅ ግንዛቤ ያልነበራቸው ከመሆኑ በላይ ስለምን እንደሚያወራ ለመረዳት ይቸገሩ እንደነበር ይነገራል። በአንጻሩ ከዛሬ ሁለት መቶ ዓመታት ወዲህ ባሉት ጊዜአት መጽሐፉ ሰላዘለው ጥብቅ ሚስጥር ለመረዳት፤ ከሌላው ጊዜ ይልቅ እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ የላቀ መገለጥ እየሰጣቸው እንደ ሆነ ይታያል። ያም ቢሆን የአንዳንድ ትርጉሞች መለያየትና አንዱ ከሌላው ጋር ፈጽሞ መቃረኑ እስከ አሁን ድረስ ስለመጽሐፉ ያለውን መረዳት ውስብስብ እንዳደረገው መካድ አይቻልም።

ምንም እንኳ የራዕይ መጽሐፍ ለትርጓሜ አስቸጋሪ የሆነ መስሎ ይታይ እንጂ፤ መሠረታዊው ቁልፍ ከተገኘ ለመረዳት ያን ያህል አደናጋሪ ያልሆነ መጽሐፍ እንደ ሆነ ይሰማኛል። በበኩሌ በቅንነት ለሚፈልጉት ሰዎች እግዚአብሔር ራሱን የሚደብቅበት ምክንያት ያለ

¹ ሪዕዩ፡፡፡፡፡፡

አይመስለኝም። መጽሐፉ አስቸጋሪ መስሎ እንዲታይ የሆነበት ምክንያት ግን የአጻጻፍ ዘይቤው «አቡቀለምሲሳዊ» በመሆኑ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ አጥኚዎች እንደሚያምኑት የራእይን መጽሐፍ በሚገባ ለመረዳት፤ በመጽሐፉ ውስጥ ያለውን ቁልፍ ቃል መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። ይኼው ቁልፍ ቃል በመጽሐፉ የመጀመሪያ ምዕራፍ የሚገኝ ሲሆን፤ «እንግዲህ ያየኸውን፤ አሁን ያሰውን፤ ከዚህም በኋላ ይህን ዘንድ ያሰውን ዳፍ» የሚለው ነው።

በወቅቱ ዮሐንስ «ያየኸው» የተባለው፤ በምዕራፍ አንድ ላይ የተጻፈውና የኢየሱስ ክርስቶስን መለኮታዊ ክብርና ልዕልና የተመለከተበት ክፍል ሲሆን «አሁን ያሰው» የተባለው ደግሞ ከምዕራፍ ሁለትና ሦስት ላይ የተጠቀሱትን አብያተ ክርስቲያናት የሚመለከት ነው፤ «ከዚህም በኋላ ይህን ዘንድ ያሰውን» የተባለው ደግሞ ከምዕራፍ አራት እስከ ፍጻሜው ያለውን ሲሆን፤ የሚያወራው ሰባኛው ሱባኤ ከገባ በኋላ ባሉት ሰባት ዓመታት ውስጥ ስለሚከናወኑ የተለያዩ ድርጊቶችና ከዚያ በኋላ በዓለም ላይ ስለሚሆን አዲስ ሥርዓት ነው።

፲፯

፳፻፲፱ ዓ.ም.

ከክርስቶስ ልደት በኋላ በ96 ዓ.ም አካባቢ ዮሐንስ፤ ራዕይውን ከጌታ ኢየሱስ ሲቀበል በወንጌል ምክንያት ፍጥሞ ወደምትባል ደሴት በግዞት ተወስዶ ታስሮ ነበር። በወቅቱ ከመጀመሪያዎቹ የጌታ አስራ ሁለት ሐዋርያት መኻል በሕይወት የተረፈው እርሱ ብቻ እንደሆነ ይነገራል። ታዲያ በዚያ አስቸጋሪ ስፍራ ሳለ ኢየሱስን አስቀድሞ ከሚያውቀው በተለየ ክብር በራእይ ተመለከተው። ደግሞም ነብዩ ዳንኤል ታላቅ ራእይ በተገለጠለት ጊዜ ራሱን እንደሳተው ዮሐንስም ራሱን ከመሳቱም በላይ እንደ ሞተ ሰው ሆኖ ነበር። ጌታ ግን በብዙ ካበረታው በኋላ ያየውን በጠቅላላ በጊዜው «ታናሹ ኢስያ» ተብሎ በሚታወቀውና የአሁኗ ቱርክ በምትገኝበት ስፍራ ለነበሩት ሰባት አብያተ ክርስቲያናት ጽፎ እንዲልክ አዘዘው።

ዮሐንስ፤ በፍጥሞ ደሴት ሆኖ ራዕዩን ባየበት ዘመን፤ በታናሹ ኢስያ ይገኙ የነበሩት ሰባት አብያተ ክርስቲያናት፤ ከአሕዛብ ወገን ወደ ክርስትና የመጡ ሲሆኑ፤ እያንዳንዳቸው የተለያዩ መንፈሳዊ አቋም እንደነበራቸው ይታያል። ጌታ ኢየሱስም ለእያንዳንዳቸው በላከላቸው መልዕክት ጥንካሬአቸውን ሲያበረታታ፤ ድካማቸውን ገስጿል፤ ከስህተታቸው በንስሃ የሚመለሱበትን መንገድ ጠቁሞ፤ የማይመለሱ ከሆነ የሚጠብቃቸውን ቅጣት አመላክቷቸዋል፤ በመጨረሻም ለድል ነሺዎች ብቻ የተዘጋጀውን ተስፋና ሽልማት አሳይቷቸዋል። ሆኖም ለእነዚህ ሰባት አብያተ ክርስቲያናት የተላከው መልዕክት በወቅቱ በታናሹ ኢስያ ለነበሩ አማኞች ብዙ ሳይሆን፤ ጆሮ ያለው ሁሉ እንዲሰማው ተደርጎ የተነገረ ነው።፤ ደግሞም የትንቢቱን ቃል የሚሰማ፤ የሚያነብና የተጻፈውን የሚጠብቅ፤ ሰው እጅግ የተባረከ

² ሪአ1:3። ዘመኑ ቀርቦአል፤ እንግዲህ ይህን የትንቢት ቃል የሚያነብ ብዕሩ ነው፤ የሚሰማውና የተጻፈውንም የሚጠብቀው ብዙዎች ናቸው።

እንደሚሆን ተገልጧል። አንዳንድ የራእይን መጽሐፍ በጥልቀት የመረመሩ ሰዎችም፤ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተጻፉት መልዕክቶች ከቤተ ክርስቲያን ምስረታ እስከ ታላቁ መከራ ያሉትን ዘመናት ገልጠው የሚያሳዩ ትንቢታዊ ተምሳሌቶች ናቸው፤ በማለት እንዲህ ያሉበትን ምክንያት በማስረጃ አስደግፈው ያቀርባሉ።፤

እንደነዚህ ሰዎች አላብ ከሆነ፤ ለምሳሌ ኤፌሶን፤ ከቤተ ክርስቲያን ምስረታ እስከ 100 ዓ.ም የነበረችውንና የቀድሞ ፍቅሯን የጣለችውን የሐዋርያት ዘመን ቤተ ክርስቲያን ስታመለክት፤ ሰምርኔስ ደግሞ ከ100 ዓ.ም እስከ 312 ዓ.ም ድረስ በታላቅ ስደትና መከራ ውስጥ ያለፈችው ቤተ ክርስቲያን ምን ትመስል እንደነበር ትጠቁማለች፤ ማለት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ያለፉት ዘመናት ቤተ ክርስቲያን ሁለንተናዊ ጥንካሬና ድካም ከዚህ የጊዜ አተረጓጎም አንጻር ሲቃኝ አሳማኝነቱ ሚዛን የሚደፋ ይመስላል። ለምሳሌ ለጴርጋሞን የተጻፈው መልዕክት ከ312 እስከ 606 ዓ.ም የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ሲሆን፤ ይህም ዘመን ቤተ ክርስቲያን ከዚህ ምድር መንግሥታት ጋር ጋብቻ የፈጸመችበት፤ እውነት ተገፍታ ወደ ውጪ የተጣለችበት ዘመን እንደነበር የሚታወቅ ነው። በዚያ ዘመን የጀመረው የቤተ ክርስቲያን ድንዛዜም ዛሬ በዓለም ላይ ታላቅ ሆኖ ለሚታይ ሃይማኖት መፈጠርና መስፋፋት ያደረገው አስተዋጽኦ ቀላል አይደለም።

ከ606 እስከ 1520 ያለው ዘመን ደግሞ «ዘመን ትያጥሮን» በመባል ይጠራል። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ዘመኑ የጨለማው ዘመን እንደሆነ ይታሰባል። በእነዚያ ዓመታት ብዙ እውነተኛ ክርስቲያኖች በሐሰተኛ «ክርስቲያኖች» ተጨፍጭፈዋል፤ በዚያ ላይ እስልምና በብዙ አገሮች ለመስፋፋት ችሎ፤ የክርስትና ዋና ተቀናቃኝ የመሆን አቅም ያገኘው በዚሁ ዘመን ነው። ታዲያ በጊዜው ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት በነበሩባቸው ስፍራዎች የነበሩ ሕዝቦችን ጨምሮ ሰሜን አፍሪካ፤

³ REVELATION TEE by Mina Moen and Tim Fellw, 1995

መሃከለኛው ምሥራቅ፤ ከአውሮፓ የተወሰነው ክፍል የነበሩ በርካታ አገሮች እስልምናን በወረራና በኃይል ለመቀበል ተገደዋል፤ ቅድስቲቱ ከተማ ኢየሩሳሌም ተማርካ፤ ቀድሞ ቤተ መቅደሱ በነበረበት አንጻር አወዛጋቢው መስኪድ የተሠራው በተጠቀሰው ዘመን ውስጥ ነው። የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በእውነተኛ ክርስቲያኖችና በአይሁዳውያን ላይ አስቃቂ ጭፍጨፋም የፈጸመችው በዚሁ ዘመን ነው። በአጭሩ በራእይ መጽሐፍ ላይ እንደተመለከተው፤ ዘመኑ የኤልሳቤጥና የኤልሳቤጥን ነበር ማለት ይቻላል።

ከ1520 እስከ 1750 ያለው ጊዜ፤ የሰርዴስ ዘመን በመባል ይጠራል። ዘመኑ ከቤተ ክርስቲያን አንጻር ሲታይ፤ ሕያው እንደሆነች የሚገልጥ ስም ያላት፤ ግን በሥራዋ የሞተችበት ዘመን እንደሆነ እንገነዘባለን። ያም ሆኖ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንጻንድ ትሩፋኖች የነበሩበት ዘመን ነበር። እነዚህም ትሩፋን፤ የክርስቶስን እውነተኛ ወንጌል በአስደናቂ ሁኔታ መግለጥ የቻሉ ናቸው። ለአብነት ያህል በዚያ ጊዜ በአውሮፓ የተቀጣጠለውን የተሃድሶ እንቅስቃሴ በዋቢነት ይጠቀሳል። ሆኖም የተሃድሶው እንቅስቃሴም ቢሆን፤ በብዙ ችግሮች የተተበተበና በቀጣይነት ሌላ የተሃድሶ ሥራ ያስፈለገው እንደነበር እንረዳለን። ዘመኑም «ሕያው አንደ መሆን ስም አሰህ፤ ሃገር ግን ሞተህማል» የሚለውንና ለሰርዴስ ቤተ ክርስቲያን መሪ የመጣለትን ቃል የሚያስታውስ ነው።

ከ1750 እስከ ንጥቀት ያሉት ዘመናት ለፍልድልፊያ ቤተ ክርስቲያን ዘመንነት ተምሳሌት እንዲሆኑ ሲሰጡ፤ ከ19ኛው መቶ ክፍለ ዘመን እስከ ታላቁ መከራ ድረስ ያሉት ዓመታት ለሎዶቅያ ይቀሩላታል። ከራእይ አንጻር ዘመናትን እንደሚተነትኑ ሰዎች እምነት፤ ከ19ኛው እስከ ንጥቀት ዘመን ድረስ ያለው ዘመን «የፍልድልፊያ ቤተ ክርስቲያን ዘመን» በመባል ነው የሚገለጠው። በመሆኑም ያለንበት ዘመን የፍልድልፊያና የሎዶቅያ ዘመን በአንድ ላይ ተደባልቀው፤ እየተጋፉ የሚኖሩበት ዘመን ነው ማለት ይቻላል። ይኼ ማለት፤ ስለራሷ ባላት የተጋነነ ግምት ተወጥራ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከቅጥር ጊቢዋና ከአውደ ምህረቷ አስወጥታ፤ ራሷ ነግሣ የምትታየው

ሎዶቂያ ኃይሷ ታናሽ ከሆነችውና ለሥራ ጥቂት በሮች ከተከፈቱላት ፍልድልፊያ ጋር አብራ የምትጓዝበት ዘመን ነው፤ ማለት ነው።

የቱንም ያህል የእነዚህን ሰዎች አተረጓጎም ለመቀበል አስቸጋሪ ቢሆን እንኳ፤ ባለፈው ዘመንም ሆነ፤ አሁን በምድር ላይ ባለችው ቤተ ክርስቲያን ያለው እውነት ከሚሉት ጋር እጅግ ተመሳሳይ እንደ ሆነ መካድ ግን አይቻልም። በመሆኑም በራእይ መጽሐፍ ተመርኩዘው ዘመናትን እንደሚተነትኑ ሰዎች ትንታኔ ያለንበት ዘመን «አሁን ያለው» የተባለው ሲሆን፤ በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ ሁለትና ሦስት ላይ ምን እንደሚመስል ታውቋል።

የራእይው ሦስተኛ ክፍል የሆነውና «ከዚህ በኋላ ሲሆን ያበው» ተብሎ በዮሐንስ የተጠቀሰው፤ ማለትም ከምዕራፍ አራት እስከ ምዕራፍ ሃያ ሁለት ያለው ክፍልም ሰባኛው ሱባኤ ከገባ በኋላና ከዚያ ቀጥሎ በዓለም ላይ ስለሚሆኑ ነገሮች የሚናገር ነው። በዚሁ መሠረት 4ኛው ምዕራፍ፤ በዙፋኑ ስለተቀመጠው ጌታ ሲናገር፤ 5ኛው ምዕራፍ፤ ደግሞ ስለታተመው መጽሐፍና ስለታረደው በግ ይተርካል፤ ከምዕራፍ 6 እስከ ምዕራፍ 19 ያሉት ምዕራፎች ስለሰባቱ ማህተሞች፤ ስለሰባቱ መለኮቶች፤ ስለሰባቱ ምልክቶች፤ ስለሰባቱ ጽዋዎች፤ ስለሰባቱ ፍርዶችና ስለአርማጌዶን ጦርነት ትንታኔ የሚሰጡ ናቸው። ከዚያም ከምዕራፍ 20፤ እስከ ምዕራፍ 22፤ ስለ ሺ ዓመቱ መንግሥት፤ የሰይጣን ሽንፈትና መታሰር፤ ስለነጩ ዙፋን ፍርድ፤ እንዲሁም ስለአዲሲቱ ሰማይና ምድር ይተርካል። ከዚህ በተጨማሪ የራዕይ መጽሐፍ፤ በየመኻሉ ጣልቃ የገቡ የሚመስሉ አንጻንድ አሳቦች አካቶ ይዟል።

ቤተክርስቲያን

የመጀመሪያው ምልክት

4

በራዕዩው እኩሌታ የሐንስ፣ ታላቅና አስደናቂ ምልክት በሰማይ ተመለከተ፤ ምንም እንኳ ይህ ምልክት ከሌሎች ስድስት ምልክቶች ጋር የሚቆጠር ቢሆንም፤ በአስደናቂነቱ ከሁሉም የላቀ ስፍራ ያለው ነው። የሐንስ ፀሐይን የለበሰች፤ ጨረቃንም ከእግሯ በታች ያደረገች እንዲሁም አስራ ሁለት ኮከቦችን በራሷ ላይ የደፋች አንዲት ሴት አየ፤ ሴቲቱ ነፍሰ ጡር ስትሆን፤ ልትወልድ ተጨንቃ ትጮህ ነበር። ጥቂት ቆይቶ ሕዝቦችን ሁሉ በብረት በትር የሚገዛ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጇ ግን ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተወሰደ።

«ይህኛ ሴት ማናት?» ለሚለው ጥያቄ ብዙ ሰዎች የራሳቸውን ግምትና መላ ምት ሲያቀርቡ ኖረዋል። በዚሁ መሠረት አንዳንድ ሰዎች ሴቲቱ «ቅድስት ማርያም ናት» ይላሉ። እንዴት ሆኖ? ሲባሉ ጌታ ኢየሱስን መውለጃንና ከእርሱም ጋር ወደ ግብፅ ያደረገችውን ስደት ይጠቅሳሉ። በሴቲቱ ራስ ላይ ያለው ኮከብ፣ ፀሐይን ተሳናጽፋ ጨረቃንም ረግጣ መቆሟ፤ ለቅድስት ማርያም ብዕዕናና ክብር የሚመጥን ገለጣ እንደሆነም ያስባሉ። ልጇ ከተነጠቀ በኋላ እንደ ተሰደደች የሚያወሳውን የራሷውን ክፍል ሲያስረዱ «በወቅቱ፤ ልጇ በአካል ወደ ግብፅ ቢሰደድም፤ በመንፈስ ግን ወደ ሰማይ ተነጥቶ ነበር» በማለት ይከራከራሉ። በሌላም በኩል የሴቲቱ ስደት፤ ማርያም ከዚህ በፊትም ሆነ አሁን «በእርሷ ከማያምኑ ወይም ከፀረ ማርያሞች ወይም ከ«መናፍቃን» ወገን የደረሰባትንና እየደረሰባት ያለውን ስደት ለመግለጥ ወይም ለማጋለጥ የተነገረ ነው» ይላሉ።⁵

⁴ የሐንስ ራስደ ምዕራፍ 12።

⁵ ሞላዊ ሃይማኖት ከጥርሃኑ ገባና። 1985። ገጽ 103። እንግዲህ ዲዩቢሲስ በአመቢታችን ተቆጥቶ የአግዚአብሔርን ትዕዛዛት የሚጠበቀትን የኢየሱስም ምስክር የሆነችን ከአመቢታችን ከዘርዋ የሆነችን ማለት በአማላጅነትዋ የሚተማመኑትን ሲዋጋ ሃዳ ከባሕር አሸዋ ላይ ቆመ ማለት በመናፍቃን ዕባናና አንደበት ላይ ቆመ፤ የአመቢታችንን ልዩች ሲቃወም።

ዳሩ ግን እንዲህ የሚያምኑና የሚያስተምሩ ሰዎች ያላስተዋሏቸው ወይም ሆን ብለው ወደ ጎን ያሏቸው አንዳንድ ክፍተቶች ይታያሉ። እንዲያውም ከእነዚህ ሰዎች ብዙዎቹ በክርስቶስ «አንድ ባህርይነት» የሚያምኑ ሆነው ሳለ፤ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ዘመን «ይኼን ያደረገው በሥጋው፤ ይኼን ያደረገው ደግሞ በመንፈሱ ወይም በአምላክነቱ ነበር» ማለታቸው ስለክርስቶስ «በአንድ አካል ሁለት ባሕርይ» ብለው የሚያምኑ ያስመስላቸዋል። በሌላም በኩል «ማርያምን አሳደጃት» እየተባሉ የሚከሰሱት ሰዎች፤ እንዲህ ለመባል ሰበብ የሆናቸው «የማርያምን ምልጃ» ያለመቀበላቸው ብቻ ከሆነ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊውን ትምህርት ይበልጥ የሚጻረር ይሆናል።

ሌሎች ደግሞ ሴቲቱ «ቤተ ክርስቲያን ናት» ብለው ያምናሉ። አስራ ሁለቱ ከዋክብት፤ አስራ ሁለቱ ሐዋርያት ናቸው ብለው ሲያስተምሩ የሴቲቱ ውበትና ስደትም ለቤተ ክርስቲያን ማንነት የተገባ እንደ ሆነ ያስባሉ። አንዳንዶቹም «ሴቲቱ የወለደችው ልጅ፤ ክርስቶስ ነው» በሚለው አይስማሙም። እኔ ግን ቤተ ክርስቲያን ከክርስቶስ ዕርገት በኋላ፤ መንፈስ ቅዱስ የወረደ ዕለት እንደተመሠረተች እንደማመኔ እነዚህ ሰዎች የሚያቀርቡት መከራከሪያ ያን ያህል አሳማኝ ሆኖ አሳገኘሁትም። እንዲያም ሆኖ ከፊተኞቹ ተርጓሚዎች ይልቅ እነዚህ ቢያንስ ምክንያታዊ መስለው ይታዩኛል።

ሴቲቱን በተመለከተ ከሚነገሩ ሁሉ «ሴቲቱ እስራኤል ናት» የሚለው ትርጉም፤ በአሁኑ ጊዜ በብዙዎች ዘንድ እምነት ያገኘ ሆኗል። ከዚህ ቀደም የእስራኤልን የትውልድ ሐረግ ስንከተል እንዳገኘነው፤ የሴፍ የተባለው የያዕቆብ ልጅ፤ በህልሙ ፀሐይና ጨረቃን ጨምሮ አስራ አንድ ኮከቦች ሲሰግዱለት ተመልክቶ ነበር። በወቅቱ የሴፍ ያለመው ህልም ስለእናቱ፤ አባቱና ወንድሞቹ እንደሚያወራ ግልጥ ነበር። ወንድሞቹም የዚያን ያህል ጠልተውት ለእስማኤላውያን እንዲሸጡት ምክንያት የሆናቸውም ይኼው ህልሙ ነበር። ምንም እንኳ የሴፍ፤ በህልሙ ያየው አስራ አንድ ከዋክብት ብቻ ቢሆንም፤ እርሱ ራሱ ተጨምሮ ሲቆጠር አስራ ሁለት እንደሚሆኑ ለማስተዋል ግን ከባድ አይደለም። እነዚህ የዮሴፍ ልጆች ደግሞ የእስራኤል ነገድ መገኛ

በመሆናቸው ህልሙ የሚናገረውን ለመረዳት ቀላል ነው። ስለዚህም ከብዙ ዘመናት በኋላ የሐንስ በሰማይ ላይ ያያት ሴት ተምሳሌትነቷ ለእስራኤል ስለመሆኑ ከዚህ የተሻለ ማስረጃ ማቅረብ የሚቻል አይመስልም። ልጇም፤ ከዘመናት በፊት ከእስራኤል የተገኘው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ እርግጥ ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከእስራኤላዊቷ ብጽዕት ድንግል ማርያም መወለዱና እስራኤልም እርሱን ከመውለዱ በፊት፤ ለአያሌ ዓመታት በጽኑ ምጥ ተይዞ እንደነበር አያከራክርም። ለነገሩ እስራኤል በምድር ከተከሰተች አንሥቶ ጭንቀትና ጩኸት መቸ ተለይቷት ያውቃል? በዚያ ሁሉ ዘመን ግን ከጭንቀት የሚገላግላት ወንድ ልጅ እንደሚሰጣት ወይም እንደሚወለድላት ትንቢት ነበራት። ያም ልጅ አለቅነት በጫንቃው ላይ የሆነ፤ ስሙም ድንቅ መካር፤ ጋያል አምላክ፤ የሰላም አለቃ ተብሎ የተጠራ ነው።

በሌላም በኩል እስራኤል እንዲህ ባለ ሁኔታ ከመገለጥ በፊት ባለው የዮሐንስ ራእይ 11ኛ ምዕራፍ የቃል ኪዳን ታቦት በሰማይ መታየቱ ሁለቱ ጉዳዮች የተቆራኝ ታሪክ እንዳላቸው የሚጠቁም ይመስላል። እንደሚታወቀው እስራኤላውያን የቃል ኪዳንን ታቦት ለመጀመሪያ ጊዜ ያገኙት፤ እግዚአብሔር አምላክ በባርነት ከሚኖሩበት ግብፅ አውጥቶ፤ ከነአን ወደ ተባለችው አገር ሊያገባቸው መንገድ በጀመሩ ጊዜ ነው። ታቦቱም ለብዙ ዘመናት በእግዚአብሔርና በእስራኤል መኻል ላለው ጽኑ ቃል ኪዳን ምልክት እንዲሆን የተሰጠ የኪዳን ውልና ስምምነት መታሰቢያ ነበር። ደግሞም ሙሴ፤ በሲና ተራራ ላይ ቆይቶ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረውን ንግግር በፈጸመ ጊዜ በእግዚአብሔር ጣት ሕጉ የተጻፈባቸውና ከድንጋይ የተሠሩ ሁለት ጽላቶችን ተቀብሎ ነበር።⁶ የቃል ኪዳን ታቦት በሙሴ በኩል ለእስራኤል ሕዝብ በተሰጠበት ጊዜም፤ ታላላቅ ምልክቶች ሆነዋል። ከነዚያም ምልክቶች መኻል ከበድ ያለ የነገድጓድ ድምፅና መብረቅ፤

⁶ ዘጸ፲፫:18። እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ለሙሴ መናገሩን ከፈጸመ በኋላ፤ በእግዚአብሔር ጣት የተዘጋጠመውን የድንጋይ ጽላቶች፤ ሁለቱን የምስክር ጽላቶች ሰጠው።

እጅግ የበረታ የቀንደ መለከት ድምፅ እንዲሁም ደመናው በዋነኝነት የሚጠቀሱ ናቸው። በጊዜው ነገሩን ባዩና በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ስለ ወደቀባቸው ይንቀጠቀጡ የነበረ ሲሆን፤ እግዚአብሔር የተገለጠበት ተራራ ላይቀር ይጤስና ይናወጥ ነበር። የሚገርመው ግን ይኸው እጅግ አስገራሚ ኹነት፤ የቃል ኪዳን ታቦት በሰማይ በታየ ጊዜ ዳግመኛ መከሰቱ ነው። ዮሐንስ ለዓለም ባስታወቀው በዚህ የራእይው ክፍልም በሰማይ ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ሲከፈት ታቦቱ በዚያ እንደ ታየና እንደ ቀድሞ ሁሉ፤ አስደናቂ የመብረቅ ድምፅ፤ ነገድጓድም፤ የምድር መናወጥና ታላቅ በረዶ እንደ ሆነ ተናግሯል።⁷

በመጨረሻው ዘመን ስለ ታቦቱ በዚህ መልክ መወላቱና በሰማይ መታየቱ፤ እስራኤላውያን ከክፍል ድንዛዜ ወጥተው ሙሉ ለሙሉ ወደ አዲሱ ኪዳን እንደሚገቡ ለማስረገጥ ይሆን? በዚያ ላይ ሕዝቅኤል በስደት ለነበረው የእስራኤል ሕዝብ በተናገረው ትንቢት እግዚአብሔር ሕዝቡን ከበተነበት ዳግመኛ መልሶ እንደሚሰበሰብ ሲተነብይ ድርጊቱን የሚገልጠው ሕዝቡ ከግብፅ ምድር የወጣበትን ሁኔታ በዋቢነት በመጥቀስ እንደነበር የታሰቀ ነው።

ከዚህ ጋር አብሮ የተጠቀሰና ፕላ ሲባል የጥይጥነው ሌላው ነገር ደግሞ ከዘንደው ጋር ብርቱ ጦርነት አድርጎ ሴቲቱን የሚታደጋት መልአክ ጉዳይ ነው። እንደሚታወቀው መልአክ ሚካኤል ከእስራኤል ሕዝብ ታሪክ ጋር የተለየ ትስስር ያለው መልአክ ነው። እንዲያውም በዳንኤል መጽሐፍ እርሱ የእስራኤል ሕዝብ ጠባቂ እንደ ሆነ በግልጽ ተነግሮአል።⁸ አንዳንድ ሰዎችም፤ እስራኤላውያን ከግብፅ ምድር በወጡበት ጊዜ ይመራቸው የነበረው ይኼው መልአክ እንደ ሆነ ያምናሉ።¹⁰ ምናልባት ከረጅም ዓመታት በኋላ መልአክ ሚካኤል

⁷ ዘጸ፲፩:16-19።፩እ፲፫:19 ።
⁸ ሕዝ፳፬:34-36። የቃል ኪዳን ታቦት የሚሰጠውን ርዕስ ይመሰክታል።
⁹ ዳን፲፭:1። በዚያን ዘመን ስለ ሕዝብን የሚቀመጠው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሳል።
¹⁰ ዘጸ፲፭:19 ከዚያም ከእስራኤል ሰራዊት ፊት ሰፊት ሆኖ ሲሄድ የነበረው የእግዚአብሔር መልአክ ተከሰቶና ወደ ጎሳቸው መጣ፤ የደመናውም ዓምድ እንዲሁ ከፊት ተነሥቶ ከጎሳቸው ቆመ።

ከዚህች ሴት ጋር እንደገና መጠቀሱ፤ ሴቲቱ እስራኤል ስለመሆኗ ሌላው ማስረጃ እንዲሆን ታስቦ ይሆን?

ከዚህም ሌላ እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት እስራኤላውያንን ከግብፅ ምድር ባወጣበት ተመሳሳይ መንገድ፤ በመጨረሻው ዘመን ሴቲቱንም በንስር ክንፍ ተሸክሞ እንደሚታደጋት የቀረበው ገለጣ አስገራሚ ነው። በቀደመው ዘመን ለሕዝቡ «በግብፃውያን ያደረገሁትን፤ በንስር ከንፍ እንደ ተሸከምኳቸው፤ ወደ እኔም እንዳመጣኋቸው እይታችኋል» ብሏቸው እንደ ነበር የሚታወስ ነው። በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን በፈርአንና በሠራዊቱ እየተሳደዱ የነበረ ከመሆኑም ሌላ፤ ከፊት ለፊታቸው ባለው የኤርትራ ባሕር ምክንያት እጅግ ተጨንቀው እንደነበር የሚረሳ አይደለም። ልክ እንዲሁ፤ በሚመጡት የመጨረሻ ዘመናት ዘንዶው ወደ ምድር በተጣለ ጊዜ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት ያሳድዳታል፤ ነገር ግን ወደ በረሀ ወደተዘጋጀላት ስፍራ በርራ መሄድ እንድትችል ሁለት የታላቁ ንስር ክንፎች ይሰጣታል። እግዚአብሔር ሴቲቱን በምድረ በዳ ውስጥ ከሚያሳድዳት ዘንዶ እጅ የሚታደጋት፤ ከዘመናት በፊት እስራኤላውያንን ከግብፃውያን እጅ ባዳነበት ሁኔታ መሆኑ እጅግ ያስገርማል።¹¹

¹¹ ራእ12:14። ዘጸ19:4።

ቀዬ ዘንዶ

እነሆ፤ ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች የነበሩት፤ በራሶቹም ላይ ሰባት አክሲስ የደፋ ታላቅ ቀዬ ዘንዶ ታየ።

የሐንሰ፤ ሌላ ተጨማሪ ምልክት በሰማይ ተመለከተ፤ ይኸውም፤ ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች የነበሩት ትልቅ ቀዬ ዘንዶ ነው። ይህም ዘንዶ በራሶቹ ላይ ሰባት ዘውዶች ጭኖ ነበር፤ በጅራቶቹም የኮከቦችን አንድ ሦስተኛ ስዐ ወደ ምድር ጣላቸው። በምትወልድበት ጊዜ ልጅዋን ለመዋጥ አስቦ ልትወልድ ወደተቃረበችው ሴት ሄደና ከፊት ለፊትዋ ቆመ። ይኼን ዘንዶ በተመለከተ በመጀመሪያ ዘመን በነበሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ቅጂዎች ላይ ያለው ገለጣ ትንሽ ለየት ያለ ሲሆን፤ ዘንዶው፤ በአሁኑ ጊዜ በምድር በማይገኝ፤ ነገር ግን በተረት መጽሐፍ ላይ በሚጠቀስና በእነዚያ ዘመናት ግን በሚገባ በሚታወቅ የተለየ አውሬ ስያሜ ነበር የሚታወቀው። በዚያ ዘመን የነበሩ ዕብራውያንም ይኼን አውሬ «ራክብና ሌዋታን» እያሉ ይጠሩት እንደነበር ይነገራል። አውሬው የባሕር ውስጥ ዘንዶ ወይም አዞ እንደሆነ ሲታሰብ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የእግዚአብሔርም ሆነ የእስራኤል ጠላቶች በስሙ ተጠርተዋል።¹³

የዘንዶው መልክ «ቀዬ» መሆን ለዘመናት ደም ሲያፈስ እንደኖረ የሚያጋልጥ ቢሆንም ከዚህም በኋላ እንኳ ለታላቅ ጥፋትና ግድያ የተዘጋጀ ሆኖ ይታያል። ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች እንዳሉት ሆኖ መታየቱ፤ በጥንት ዘመን ይነገሩ ከነበሩ አፈ ታሪኮችና ተረቶች ጋር በቀጥታ የሚያያዝ ነገር አለው ተብሎ ይገመታል። ምክንያቱም በእነዚያ ዘመናት «ሌዋታን» የተባለው አውሬ፤ ብዙ ቀንዶች እንደ ነበሩት ይታሰብ ስለነበር ነው። ከዚህ ሌላ ዘንዶው ሰባት ራሶች ያሉት ሆኖ መገኘቱ፤ ምናልባት በአንድ ወቅት የነበረውን ፍጽምና

¹² ራእ12:3።

¹³ ኢዩ3:8፤ 41:1-10። መዝ74:14። የሊዋታንን ራሶች እይቀቅህ።

ወይም የላቀ የማሰብ ችሎታውን ሊገልጥ ይችላል። በተጨማሪም ራሶቹ ብዙ መሆናቸው፤ ዘንዶውን ለመግደልም ሆነ ለማጥፋት እጅግ አስቸጋሪ ሊሆን እንደሚችል ይጠቁማል። በራሶቹ ላይ ያሉት ቀንዶችም፤ ገዢነቱንና የግዛት ክልሉን ስፋት ነው የሚያሳዩት።

እንደሚታወቀው ከድሮ ዘመን ጀምሮ እስከ አሁንም ድረስ ነገሥታት በበዓለ ሲመታቸው ወቅት ዘውድ መድፋታቸው የተለመደ ነገር ነው። ቀንድ ደግሞ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍትም ሆነ በጥንት ታሪኮች ውስጥ ሥልጣንን ወክሎ ሲያገለግል ኖሯል። ነገር ግን የሰባቱ ራሶችና የአስሩ ቀንዶች ሚስጥር ከዚህም በላይ ነው። ምክንያቱም ይህ ዘንዶ ቀድሞ «እባብ» ተብሎ ይጠራ የነበረው ዲያቢሎስ ነውና። እርሱም ከድሮ ጀምሮ የእግዚአብሔርና የሰው ጠላት ሆኖ ነው የኖረው። በዚህ ምድር ላይ በተለያዩ ዘመን በተነሡ ነገሥታት ውስጥ ሆኖ ቅዱሳንን ያሳደደ፤ ያስቃየና የገደለም እርሱ ራሱ ነው። በጅራቱ ከሰማይ ከዋክብት ሲሰውን መጣለም፤ ከዚህ ዓለም ፍጥረት በፊት ወደ ምድር በተጣለ ጊዜ ከእርሱ ጋር በዐመጽ የተባበሩትን የሰማይ መላክእክት ይዞ እንደ ወደቀ¹⁴ ወይም በመጨረሻው ዘመን ዘንዶው ከእግዚአብሔር ቅዱሳን ጋር በሚያደርገው ጦርነት የሚያገኘውን ጊዜያዊ ድልና ቀጥሎ የሚገጥመውን ሽንፈትም የሚያመለክት ሊሆን እንደሚችል ይታሰባል።¹⁵ «ታላቅ» የተባለውም የግዛት ክልሉ ሰፊ የነበረ በመሆኑ፤ እንዲሁም ለዘመናት በምድር ነገሥታት ሁሉ ላይ ሲሠለጥንባቸው በመቆየቱ ምክንያት ነው።

¹⁴ ኢሳ14:12። አንተ ዩንጋት ልጅ፤ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አንተ ቀድሞ መንገሥታትን ያዋረድህ፤ እንዴት ወደ ምድር ተጣሰህ!

¹⁵ ራሳ12:7።

ወንዱ ልጅ

16

አስከባንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያሰውን ወንድ ልጅ ወሰደች፤ ልጇም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተጠቀ።

ዘንዶው በምትወልድበት ጊዜ ልጇን ለመዋጥ አስቦ፤ ልትወልድ ወደ ተቃረበችው ሴት ሄደና ከፊት ለፊትዋ ቆመ፤ ሴቲቱ ግን ሕዝቦችን ሁሉ በብረት በትር የሚገዛ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጅዋም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተወሰደ፤ እርሷም ወደ በረሀ ሸሸች። እዚያም አንድ ሺ ሁለት መቶ ስልሳ ቀን የምትሸሸግበት ስፍራ እግዚአብሔር አዘጋጅቶላት ነበር።

ማንም እንደሚያውቀው፤ ከሰው ውድቀት በኋላ እግዚአብሔር ወደ አዳም መጥቶ ነበር፤ አዳም ግን ለውድቀቱ ምክንያት በመደርደር እግዚአብሔር ሊሰጠው ያሰበውን ተስፋ ለመስማት ዝግጁ ሳይሆን ቀረ። ወደ ሔዋንም በመጣ ጊዜ የሆነው ተመሳሳይ ነገር ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ለእባቡ ወይም ለሰይጣን «በአንተና በሴቲቱ መካከል በዘርህና በዘሯ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ ከሴቲቱ የሚወሰደው እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ሰኮናውን ትነክሳለህ»¹⁷ አለው። እንግዲህ ከዚህ ክስተትና ተስፋ በኋላ ነው፤ ሰይጣን የሰው ጠላትና ባላንጣ የሆነው። በመሆኑም እግዚአብሔር አስቀድሞ ለሰው ሁሉ፤ ቀጥሎ ለእስራኤል በተለይ የገባው ኪዳን እንዳይፈጸም ጋሬጣ ሆኖ ቆየ። ከሌላው ሕዝብ በተለየ ለእስራኤል ሕዝብ ጠላት የሆነበት ምክንያት፤ ከሴቲቱ የሚወለደው ልጅ ራሱ፤ ራሱን እንደሚቀጠቅጠው ስለሚያውቅ ነው። በተለያዩ ዘመናት በክርስቶስ የትውልድ ሀረግ ውስጥ የተቆጠረ እያንዳንዱ ቤተሰብ በጭንቅና በመከራ ያለፈበት ምክንያት ግልጥ የሚሆንልን ይኼን የዲያቢሎስ አሳብ የተረዳን አንደሆነ ነው።¹⁸ ሌላው ቀርቶ ክርስቶስ በማርያም ማህፀን አድሮ ወደ ምድር በመጣ

¹⁶ ራሳ12:5

¹⁷ ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 3።

¹⁸ ማቴ11:17። ሉቃ3:23-38።

ጊዜ እርሱን ለማስገደል ምን ያህል እንደጣረ እናውቃለን። አስቀድሞ በሕጉ በኩል እናቱን ቅድስት ማርያምን በድንጋይ ለማስወገር ፈልጎ ነበር፤ እጮኛዋ የሴፍ ግን ጸድቅ ሰው ነበርና ሊገልጣትም ሆነ ሊያጋልጣት ባለመውደዱ ሊሳካለት አልቻለም። ከተወለደ በኋላም በሄሮድስ በኩል ሊያስገድለው ወደ ጦር አዝምቶበታል፤¹⁹ ግን ይኼም ሳይሳካለት ቀረ። ኢየሱስ ለአገልግሎት ሊወጣ በተሰናዳባቸው የመጨረሻ ቀናት ወደ እሱ ቀርቦ፤ ከዓላማው ሊያስተጓጉሉ የሚችሉ አሳቦችን እንደ በጎ አሳቢ በማቅረብ፤ በልዩ ልዩ ፈተና ፈትሾታል። አገልግሎት ከጀመረ በኋላም ብዙ ጊዜ አይሁድን በማነሣሣት ወደ ገደል ሊጨምረውና በድንጋይ ሊያስወግረው ጥረት አድርጓል። ሆኖም አንዱ እንኳ አልሰመረለትም። እግዚአብሔር የቀጠረው ዘመን በደረሰ ጊዜ፤ በአስቆሮቱ ይሁዳና በፈሪሳውያን እንዲሁም በሮማውያን ልብ የነበረውን ሴራ ያጠነጠነና ጉዳዩንም ያስፈጸመ እርሱ ነው። ዳሩ ግን ኢየሱስ አሕዛብን ሁሉ በብረት በትር የሚገዛ ወንድ ልጅ ነው እንጂ፤ ሰይጣን እንዳሰበው ተራ ህፃን ብቻ አልነበረም፤ ስለዚህም መንገዱን በመስቀል በኩል አድርጎ ወደ ዘላለማዊ ዙፋኑ ተነጠቀ።

¹⁹ ማቴ 2:13።

የቤቲቱ ገቢዎች

ቤቲቱም ስክንድ ሺ ሁለት መቶ ስልሳ ቀን በዚያ እንዲመገባት በእግዚአብሔር ተዘጋጅቶላት ወደነበረው ሰፍራ ወደ በጊህ ሸሸች።

ዘንዶው ልጇን ሊበላ አስቦ ባልተሳካለት ጊዜ፤ ኃይሉንና ጉልበቱን አስተባብሮ ቤቲቱን ማሳደድ ይጀምራል። ሆኖም ለተወሰነ ጊዜ ተሸሽጋ የምታመልጥበት ስፍራ በበረሀ ስለተዘጋጀላት ፈጽሞ ሊጎዳት አይችልም። ያም ጊዜ ሲሰላ አንድ ሺ ሁለት መቶ ስልሳ ቀን ወይም ሦስት ዓመት ተኩል ያህል ይሆናል። ከዚህ አንጻር ከላይ የተጠቀሰው ምንባብ፤ በዮሐንስ ራእይ ምዕራፍ አስራ ሁለት ቁጥር ስድስት ላይ የሚገኝ ይሁን እንጂ፤ በቁጥር አምስትና በቁጥር ስድስት መካከል በጊዜ ተሰልቶ ያልተጠቀሰ ሰፊ ዘመን እንዳለ ግን ይታያል። ይኼም ዘመን አሁን ያለንበት የቤተ ክርስቲያን ዘመን ሲሆን፤ በዮሐንስ ራእይ የመጀመሪያ ምዕራፍ «አሁን ያለው» ተብሎ የተገለጠው ነው። በሌላም በኩል በሁለቱ ቁጥሮች መካከል ያለው ዘመን፤ በዳንኤል መጽሐፍ ስለሰየመው ሱባኤ በተነገረበት ክፍል በስልሳ ዘጠነኛውና በሰባኛው ሱባኤ መካከል ያለውን ዘመን ይመስላል።

ከዚህ በፊት በመጠኑ እንዳየነው፤ ሰባኛው ሱባኤ ሲገባ እስራኤል ለሰባት ዓመት የሚቆይ ስምምነት ከመጨረሻው ዘመን መሪ ጋር ትፈራረማለች፤ ዳሩ ግን ሲጀመር ገና ስምምነቱ በማታለል የተሞላ ነው የሚሆነው። ደግሞም አስቀድሞ በታቀደው መሠረት ከሦስት ዓመት ተኩል ቆይታ በኋላ መሪው ስምምነቱን ያፈርስና የገባውን ቃል ሁሉ ይሸራል፤ በዚህም ምክንያት ጊዜው ለእስራኤል የጽኑ መከራና የስደት ወቅት ይሆንባታል። እንግዲህ በዚያን ጊዜ ነው፤ ለሦስት ዓመት ተኩል ጥበቃ ወደሚደረግላት ስፍራ የምትሸሸው። በአንጻሩ ይህ ዘመን እግዚአብሔር ለእስራኤል የገባውን ኪዳን እንደ ገና የሚያስብበት ከመሆኑም በላይ ለሕዝቡና ለኢየሱሳም ከተማ የተቀጠሩት ሰባ ሱባኤዎች የሚፈጸሙባቸው ዓመታት ናቸው።

መቼ ይሆናል?

ጌታ ኢየሱስ ወደ ምድር ከመምጣቱ ጥቂት ዓመታት በፊት፤ ንጉሥ ሂሮድስ፤ ዘሩባቤል ሠርቶት ኤጲፋኑስ ያጎሳቆለውን ቤተ መቅደስ በማሳደስ ተግባር ተጠምዶ ነበር። ምናልባትም ሂሮድስ ይኼን ያደረገው የአይሁዳውያኑን ልብ ወደ እርሱ ለማሸፈት አስቦ ሊሆን ይችላል። በጌታ አገልግሎት የመጨረሻ ዓመታት መቅደሱ መታደስ ከጀመረ አርባ ስድስት ዓመት አልፎት ነበር። አንድ ቀንም ኢየሱስ በመቅደሱ ተገኝቶ ሳለ፤ አንዳንድ ሰዎች «ይህ ቤተ መቅደስ አንዳት ውብ ነው፤ በከበራ ድንጋዮችና ሰጸጸጸ በሐረር ስጦታዎች አገጣጠመ» በማለት እያደነቁ ይነጋገሩ ነበር። እርሱ ግን «ይህ የምታዩት ሁሉ፤ ድንጋይ በድንጋይ ሳይ ተነባብር የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል፤ እነዚህ ድንጋዮች ሁሉ አንድ ቀን ይፈርሳሉ»²⁰ አላቸው። እነርሱም «መምህር ሆይ! ይህ የሚሆነው መቼ ነው? ይህ የሚሆንበት ጊዜ መቃረቡን የምናውቅበት ምልክት ምንድን ነው?» ሲሉ ጠየቁት። በወቅቱ ሰዎቹ ከሦስት ያሳነሱ ጥያቄዎች የጠየቁት ሲሆን፤ ኢየሱስም ሰፊ ማብራሪያ ሰጥቶአቸዋል። ደቀ መዛሙርቱም ብቻቸውን በሆኑ ጊዜ ወደ እሱ ቀርበው ሌሎች ተጨማሪ ጥያቄዎች አክለውበታል።²¹

ኢየሱስ የዓለም መጨረሻና የመምጣቱ ምልክቶች መኻል አንዱና ዋነኛው የኢየሩሳሌም መደምሰስ፤ የመቅደሱ መፍረስና የሕዝቡ መበተን እንደሆነ ለደቀ መዛሙርቱ ነግሯቸዋል። ሆኖም ኢየሩሳሌም እንደገና እንደምትሠራና መቅደሱም እንደሚገነባ አስታውቋቸዋል።²² ዳሩ ግን ይኼን ሲናገር፤ ኢየሩሳሌም ከነክብሯ በዝናዋ የነበረች በመሆንዋ ዳግም የምትፈርስ አትመስልም ነበር።²³ ዕድሳቱ ገና ያልተጠናቀቀው ቤተ መቅደስም ቢሆን ከነውበቱና ተስፋው ቆሞ ሲታይ ለዘላለም የሚኖር ነበር የሚመስለው። ስለዚህ በጊዜው የነበሩ ሰዎች እርሱ የሚለውን ነገር ለመረዳትም ሆነ ለማመን አስቸጋሪና

²⁰ ሉቃ 21:5-7። ማቴ 24:1-12።
²¹ ማቴ 24:3።
²² ሉቃ 21:24። የአሕዛብ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠች ትሆናለች
²³ መቅደሱ ያሰቀው በ64 ዓ.ም ነው።

ውስብስብ ሳይሆንባቸው አልቀረም። እርሱ ግን ይህ ሁሉ የሚሆነው መቼ እንደ ሆነ መሠረታዊ ጥቆማዎችን ሳይሰጥ አላለፈም። ከነዚህም መኻል በተለይ የኢየሩሳሌምን መፍረስ ተከትሎ ብዙዎች በሰይፍ እንደሚገደሉ፤ ሌሎችም ተማርከው ወደየአገሩ እንደሚሰደዱና የአሕዛብ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠች እንደምትሆን የተናገረው ይጠቀሳል። ይኼም ትንቢት፤ በ70 ዓ.ም በሮማውያን በኩል ተፈጽሟል። ዳሩ ግን ከአሁን በኋላ መፈጸም የሚገባው ሌላ ዋና የትንቢት ክፍል አለ። ይህም መጨረሻው ሲቀርብ የሚሆን ነው። ኢየሱስ «የጥፋት አርኩስት በተቀደሰው ቦታ ቆሞ ስታዩ አንባቢው ይሰተውል» ብሏል። ሆኖም በ70 ዓ.ም ኢየሩሳሌም ወድማ መቅደሱ በፈረሰ ጊዜ፤ ይኼ ትንቢት እንደ ተፈጸመ አይታይም። ስለዚህም ከዚህ በኋላ የጥፋት እርኩስት በተቀደሰው ስፍራ ገና የሚቆም ከሆነ፤ አስቀድሞ ከተማዋና መቅደሱ የመሠራት ተስፋ አላቸው ማለት ነው። መቅደሱ በስፍራው የሚሠራ ከሆነ ደግሞ፤ እስራኤል እንደገና እንደ አገር መመሥረት አለባት።

በእኛ ዘመን ሆነን ታሪክ ስናጠና፤ እስራኤል በ1948 ከ2500 ዓመታት በኋላ እንደ አገር የተመሠረተች በመሆኑ፤ በአሁኑ ጊዜ የትንቢቱ አብዛኛው ክፍል እንደ ተፈጸመ እያየን ነው። በዚያ ሳይ ኢየሩሳሌም በ1967 በእስራኤል ቁጥጥር ስር ሆናለች። ታዲያ ምን ቀረ? የመቅደሱ መሠራት ብቻ! ክርስቲያን አማኞች ግን የሚጠብቁት ሌላ ታላቅ ተስፋ አላቸው፤ . . . መነጠቅ . . .

የዚህን ተስፋ ዝርዝር ሁኔታ ለመረዳት ከናፈቁ፤ መጽሐፉን ማንበብ ይቀጥሉ፤

ምዕራፍ 12

ግልጽ መግቢያ

የግዴታ መምጣት

ሰማይና በውስጡ የምታድራ ሁሉ ደስ ይበሳችሁ፤ ለምድርና ለባሕር ግን ወዋውላችሁ ዲያቢሱስ ጥቂት ዘመን አንደቀረው አውቆ በታላቅ ቀጣ ወደ አናንተ ወርዷልና²⁴

በዛሬው ጊዜ የጌታን የመምጫ ቀን አስመልክቶ አንዳንድ "ሰዎች" የሚሠሩት ስህተት እጅግ የሚያሳፍርና የሚያሸማቅቅ እየሆነ ነው። አንድ ቀን ለምሳሌ፤ አንድ የማይምን ሰው «ለመሆኑ እስቴድየም አካባቢ ዓለም በ2012 እንደምትጠፋ በትልቅ ቢል ቦርድ ጽፈው የለጠፉት የእናንተ ሰዎች ናቸው እንዴ?» ብሎ ጠየቀች። እኔም ነገሩ ሊሆን እንደማይችልና ማንም ሰው በዚህ ወርና ቀን ብሎ የጌታን መምጫም ሆነ የዓለምን መጥፋት ሊያውቅ እንደማይችል ለማስረዳት ሞክርኩ። ሆኖም የተባለው ነገር በእርግጥ በምኖርበት ከተማ ተደርጎ እንደ ሆነ ለማወቅ ጉጉት ስላደረብኝ ስቴድየም ድረስ ሄጄ በቀለመ ወርቅ ህንፃ ላይ የተባለውን «ባነር» በዓይኔ ፈለግሁት። ይሁን እንጂ ጽሑፉ ቀድሞ ተነሥቶ ስለነበር በዓይኔ ልመለከተው አልቻልኩም። በኋላ ላይ እንደተረዳሁት ግን የዚህ አሳብ አቀንቀቃኞች የዚህ ዓለም ሳይንሲስቶች እንጂ፤ ሰውየው እንዳለው «የእኛ ሰዎች» እንዳልሆኑ አወቅሁ። እንዲያውም አንድ ወዳጄ ስለጉዳዩ የተጻፈች አጭር ወግ ሰጥቶኝ፤ እየተደነቅሁ አነበብኳት።²⁵

ይህ ከሆነ ከጥቂት ቀናት በኋላ ግን «ሮዝ»²⁶ በተሰኘ መጽሔት ላይ አንድ የዲላ ሰው «ዓለም በዚህ ጊዜ ትጠፋለች» ብሎ በእርግጠኛነት የጻፈውን አነበብኩ። በ15ኛው ቀን ደግሞ ሌላ ሰው፤ ከዚያ በፊት

በወጣው ጽሑፍ እጅግ እንደተበሳጨ ከገለጠ በኋላ «ነገሩ እውነት እንኳ ቢሆን፤ አንዳችም ተስፋ ሳታሳዩን ለምን የዓለምን መጥፋት ብቻ ትነግሩናላችሁ?» ቢል በመጽሔቱ አዘጋጆችና በጸሐፊው የተሰማውን ቅሬታ በምሬት ጽፎ አነበብኩኝ።

በእርግጥ እኔም ብሆን ሁለተኛው ሰው ባለው እስማማለሁ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች ዋና ዓላማ፤ ስለዓለም ፍጻሜ መናገር ብቻ ሳይሆን፤ ከዓለም ፍጻሜ በፊት ሰዎች ተዘጋጅተው እንዲጠብቁ ማሳሰብና ከፍጻሜውም በኋላ ስለሚኖረው ዘላለማዊ ሕይወት መጠቀም እንደሆነ ስለማምን ነው። ደግሞም ማንም ይሁን ማን «ዓለም በዚህ ዓመትና ወር ትጠፋለች» ብሎ ቀንና ሰዓቱን ለመናገር ቢሞክር ገና ከመጀመሪያው እሱ ሐሰተኛ ይሆናል። ለምን ቢሉ፤ ጌታ ኢየሱስ ራሱ ያቺን ሰዓትና ቀን ማንም እንደማያውቅ ተናግሯልና ነው። ከምልክቶቹ መፈጸም ወይም መሆን በመነሣት ብንናገር እንኳ፤ መገመት የምንችለው የቀኑን መቅረብ ብቻ ነው።²⁷

እንዲህ ማለት ግን ስለጌታ መምጣትና ስለዓለም ፍጻሜ የሚነገሩትን ትንቢቶች ሁሉ ቸል እንበላቸው ወይም ጆሯችንን እንፈጋቸው ማለት አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ አሳብ የሰይጣን እንደሆነና እሱም አጥብቆ የሚፈልገው መሆኑን ደግሞ መዘንጋት የለብንም። እንዲያውም ዛሬ በብዙ ስፍራዎች ስለጌታ ኢየሱስ ዳግመኛ መምጣት የሚነገረውን ነገር ሰዎች በቸልታ የሚመለከቱበት አንዱ ምክንያት፤ እንደነዚህ ዓይነት ትምህርት አይሉት መገለጥ አገር ምድሩን ስለሞሉት ነው፤ ማለት ይቻላል። ለምሳሌ ከዓመታት በፊት አንድ ጓደኛችን ቤተ ክርስቲያን ደርሶ ሲመለስ ለእናቱ «ይዝርምክል እማይ፤ ዛሬ እኮ "መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሃ ገቡ" ተብሎ ተሰበሰበ» ይላቸዋል። እናቲቱ ግን በልጃቸው ማደነቅ እጅግ ተገርመው «አይ አንተ፤ ታዲያ ምኑ ነው የሚገርመው? ይኼ ከመንግሥቱ ንዋይ ገርግር ጀምሮ ሲነገር የነበረ አይደለምን?»²⁸ ብለውት እርፍ አሉ።

²⁴ ራእይ 12:12።
²⁵ 20 አበሬ ሁለቱ የጽሑፎች ጥጠር ወገን ሥነ ገጥም፡ 2002 ሙሉ ያዕቆብ ጸ/ር
²⁶ ሮዝ መጽሐት ቅጽ 4 ቁጥር 60 መጋቢት 2002 ዓ.ም።

²⁷ ማቴ 24:36-37።
²⁸ የመንግሥቱ ነዋይ ገርግር፡ በኢትዮጵያውያን አቆጣጠር በ1953 ዓ.ም የሆነ ነው።

መጠኑ ይለያይ እንጂ፤ በዚህ ዘመን በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት መቅረብ ያለው አስተሳሰብ ከኒህ እናት አመለካከት ብዙም የማይለይ ነው። ይህ ዓይነት አመለካከት ደግሞ መንፈሳዊ ድንዛዜን ከማስከተሉ በላይ አማኞች ምድር ተኮር እንዲሆኑ አበረታቷቸዋል የሚል አሳብ አለኝ። በአንጻሩ በአሁኑ ጊዜ በዓለም ላይ ከሚሆነው ነገር የተነሣ ሁሉ ነገር የተጨረሰ መስሎ ነው የሚታየው። ሆኖም ብዙ ሰዎች ይኼን ስለማያስተውሉ፤ ዘመኑ የኖላቸው ዘመን ይመስላል። በዚያን ጊዜ ኖላ ዘመኑ እንደ ተፈጸመ አውቆ፤ ለዓመታት መርከብ በመሥራት ሥራ ተጠምዶ ነበር። አንዳንዶች እንደሚሉት ኖላ መርከቡን ሠርቶ እስኪፈጽም፤ ከመቶ ዓመታት በላይ አስፈልጎታል። ትንቢቱ በመዘግየቱ ይመስላል ከእሱና ከቤተሰቡ በቀር ሊሆን ያለውን ነገር የሚጠባበቅ አልነበረም። ጌታ ኢየሱስ ከሺ ዓመታት በኋላ ስለመጨረሻው ዘመን ሲናገር፤ አብነታዊ ማስረጃ አድርጎ የጠቀሰው የኖላን ዘመን መሆኑ ደግሞ ያለንበት ዘመን፤ ከዚያ ዘመን ጋር ምን ያህል እንደሚመሳሰል ያሳያል።

ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ገን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መሳክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያወቅ የለም። የኖላ ዘመን እንደነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲህ ይሆናል። በዚያች ወራት ከጥፋት ወጋ በፊት፤ ኖላ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ፤ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደ ነበሩ፤ የጥፋት ወጋም መጥተው ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፤ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲህ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ ስንዱ ይወሰዳል ስንዱም ይቀራል፤ ሁለት ሴቶች በወፍጦ ይፈጫሉ፤ ስንዲት ትወሰዳለች ስንዲቱም ትቀራለች። ²⁹

ኢየሱስ ክርስቶስ፤ በምድር ላይ በቆየባቸው የመጨረሻ ቀናት፤ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው ተስፋ እጅግ የሚያጽናና ነበር። እሱ «እነዚህ ተመሳሳይ ወደ አንድነት እመጣለሁ» አላቸው። ከዚህ የተነሣ የጌታ ዳግመኛ መምጣት ጉዳይ ምንም የሚያጠራጥር አይደለም። በዚያ ላይ ከዚህ ቀደም ስለመጀመሪያው መምጣቱ ተነግረው ከነበሩ ትንቢቶች

አንዳቸውም ሳይዛነፉ መፈጸማቸውን የየ ሰው፤ ዳግመኛ የመምጣቱን ጉዳይ ጥያቄ ውስጥ አያስገባውም። ዳሩ ግን «እንዴትና መቼ ነው የሚመጣው?» የሚለው ጉዳይ ነው፤ እስከ ዛሬ ድረስ ሲያወዛግብ የኖረው። ሆኖም ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች በጻፈው የመጀመሪያ መልዕክቱ ስለጌታ መምጣት እንዲሁም እንዴት ባለ ሁኔታና ከየት እንደሚመጣ ይጠቁማል።³⁰ ጳውሎስ የሚሰጠው ገለጣም ወንጌላዊው ሉቃስ አስቀድሞ ከመላእክቱ ሰምቶ ከዘገበው ጋር ይስማማል። በወቅቱ ጌታ ኢየሱስ፤ ወደ ሰማይ ሲያርግ ከእርሱ ጋር የነበሩ ደቀ መዛሙርት ሁሉ በአድናቆት ትኩር ብለው ያዩት ነበር፤ በሰዓቱ ከሰማይ ተልከው የመጡት መላእክትም ተሰብስበው ለነበሩት ሰዎች፤ ወደ ሰማይ ሲሄድ ያዩት ጌታ፤ በተመሳሳይ ሁኔታ ተመልሶ እንደ ሚመጣ ነግረዋቸዋል።

በሰባኛው ሱባኤ መግቢያ ዋዜማ እንደሚሆኑ ከሚጠበቁ ክስተቶች መኻል ንጥቀትና የጌታ መምጣት የተባሉትን ነገሮች ጨምሮ በብዙ ጉዳዮች ላይ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሠረታዊ የሚባሉ ልዩነቶች አሉ። ይሁን እንጂ እነዚህ ልዩነቶች የዶክትሪን ልዩነት ያህል የሚጋነኑ አይደሉም። ሌላው ቀርቶ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አብረው በሚያገለግሉ አማኞች መኻል እንኳ የአመለካከት ልዩነት ሊከሰት ይችላል፤ አንዳንድ ጊዜም ሰዎች በአንድ ወቅት ከተቀበሉት የተለየ አመለካከት ይዘው ይገኛሉ። በመሆኑም ማንም ሰው ንጥቀት የሚሆንበትን ጊዜ በተመለከተ ባለው ዕይታ ብቻ ሊወገዝ ወይም እንደ የሰህተት አስተማሪ ሊቆጠር አይገባውም የሚል እምነት አለኝ።

እርግጥ ነው፤ በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች፤ ቤተ ክርስቲያን የምትነጠቀው የሰባኛውን ሱባኤ መግባት ተከትሎ እንደሚሆን ይስማማሉ። ይሁን እንጂ «በየትኛው ጊዜ?» በሚለው ጉዳይ መቼም የሚስማሙ አይመስሉም። ይኼም ልዩነት ከቤተ ክርስቲያን መነጠቅ ጋር አብሮ ከሚከሰተው ወይም በሰባኛው ሱባኤ እንደሚሆን ከሚጠበቀው የ«ታላቁ መከራ» ሹነት ጋር የተያያዘ ሲሆን፤ የቤተ

²⁹ ማተ24:36-41

³⁰ ዮሐ14:1-4። 2ኛተሰ4:16። ሱዎ1:1011።

ክርስቲያን መነጠቅ፤ ከመከራው በፊት? በመከራው እኩሌታ? ወይስ ከመከራው በኋላ? ነው የሚሆነው? የሚለው ጥያቄ ሁሉም አከራካሪ ሆኖ ነው የኖረው። እኔም ብዙ ጊዜ «በነዚህ ጉዳዮች ከመከራክር ይልቅ ጥቂት ታግሶ ፍጻሜውን ማየት ጥሩ ሳይሆን አይቀርም» እያልኩ ሳስብ ብናርም፤ እንደዚህ ጽሑፍ አቅራቢነቴ ግን አቋሜን የግድ መግለጥ ያለብኝ መሰሉ ይሰማኛል። ከዚህ አንጻር በበኩሌ ቤተ ክርስቲያን የምትነጠቀው ከታላቁ መከራ በፊት ነው፤ ብዬ ነው የማምነው። ከዚህ በኋላ የሚንጸባረቁት አሳቦጄም ከዚሁ እምነቴ የሚነሡ መሆናቸውን አስቀድሜ ማስታወቅ እወዳለሁ።

በዮሐንስ ራእይ መልዕክት ከተላከላቸው ሰባት አብያተ ክርስቲያናት መኻል የፍልድልፊያና የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያናት በዘመናቸው ከነበራቸው መንፈሳዊ ሁኔታ ባለፈ የመጨረሻውን ዘመን ክስተት ቀድመው ይጠቁማሉ ተብሎ እንደሚታመን ከዚህ በፊት አይተናል። በዚህ አመለካከት አቀንቃኞች ዘንድ ፍልድልፊያ ከአስራ ሰባተኛው መቶ ክፍለ ዘመን እስከ ንጥቀት ያለውን ዘመን የምታመለክት ቤተ ክርስቲያን እንደሆነች ነው የሚታሰበው። ምንም እንኳን ይህኛ ቤተ ክርስቲያን እንደ ሰምርኔስ ሁሉ፤ ያለ ነቀፋ የነበረች ቢሆንም የመጣላት ተስፋ ግን ከሰምርኔስ ፍጹም የተለየ እንደሆነ ግልጽ ነው። በዚያ ክፍል በትዕግሥት የጸኑና እስከ መጨረሻው ትዕዛዙን የጠበቁ፤ በምድር የሚኖሩትን ሁሉ ሊፈትናቸው ከሚመጣው የፈተና ሰዓት እንደሚጠበቁ ጌታ ተስፋ ሰጥቷል። ይኼም ተስፋ ከፍልድልፊያ ባለፈ ቤተ ክርስቲያን ከታላቁ መከራ በፊት ተነጥቃ እንደምትወሰድ ከተሰጡት ተስፋዎች አንዱ ሆኖ ይጠቀሳል።

በሌላም በኩል «የዐመፅ ሚስጥር እሁን አንኳ አየሠራ ነውና፤ ነገር ግን ይህ የሚሆነው ከመንገድ አስኪወገድ ድረስ ብቻ ነው፤ በራሱ ጊዜ ይገሰጥ ዘንድ እሁን ምን እንደሚከሰከሰው ታውቃላችሁ» የሚለው የጳውሎስ የተሰሉንቄው መልዕክት ካነሣው አሳብ አንጻር በትኩረት ሊጠና የሚገባው ክፍል ነው። ደግሞም ከልካይዋ፤ እንዲሁም በሆነ ጊዜ፤ ለተወሰኑ ዘመናት የምትወገደው ቤተ ክርስቲያንና በእርሷ የሚሠራው መንፈስ ቅዱስ መሆኑን የምናምን ከሆነ፤ ከዚህ በመነሣት ብቻ ቤተ ክርስቲያን

ከመከራው በፊት እንደምትነጠቅ እንድናስብ እንገደዳለን። በተጨማሪ ጳውሎስ³¹ «እሁን በደመ ከጸደቅን፤ ይልቀኝ ከአገዚአብሔር ቋጿ አንዳት አንድንም! አገዚአብሔር ደካታን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት አንድናገኝ ነው አንጂ ሰቀጣ ወስኖ አሳስቀመጠንምና» ማለቱ፤ ወቅቱ የእግዚአብሔር ቁጣ ጊዜ እንደሆነና ሆኖም በደሙ የጸደቁ አማኞች የቁጣ ሰለባ እንደማይሆኑ የሚያስረዳ ነው፤ ተብሎ ይታሰባል።

«ቤተ ክርስቲያን፤ የምትነጠቀው ከታላቁ መከራ በፊት ነው» ለሚለው፤ መረዳት ተጨማሪ ማስረጃ ተደርጎ የሚወሰደው፤ በራእይ መጽሐፍ ከምዕራፍ 4 በኋላ አንዴም እንኳ ስሟ አለመጠቀሱ ነው። በእርግጥም ነገሩ በአጋጣሚ የሆነ አይመስልም። ምናልባትም ቤተ ክርስቲያን ሰባኛው ሰባኤ ከመግባቱ ቀድሞ የተነጠቀች መሆኗን ለማመልከት ሆን ተብሎ የተደረገ ነው የሚመስለው። ከዚህም ሌላ እነዚያ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ከፍተኛ ሽፋን ያገኙት ወቅቶች ለአስራአልና ከእርሷ ጋር በመጨረሻው ዘመን ለሚፋጠጡ የዓለም መንግሥታት የተተው ወራት መስለው ነው የሚታዩት።

ይሁን እንጂ «በቤተ ክርስቲያን መነጠቅና በጌታ መምጣት መኻል ዓይነተኛ ልዩነት አለ? ወይስ የለም?» የሚለው ነገር እጅግ መጠናት የሚገባው ጉዳይ ነው። በመሠረቱ ጳውሎስ፤ ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ትዕዛዝ፤ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመለከት ድምፅ ከሰማይ እንደሚወርድ በተናገረ ጊዜ፤ የዚያን ዘመን ሥርዓት ምን እንደሚመስል ጭምር አስታውቆናል። እርሱ እንደሚለው አስቀድሞ በክርስቶስ አምነው የሞቱት ይነሡና፤ በወቅቱ በሕይወት ለመኖር ከሚታደሉት፤ ዳሩ ግን በቅጽበት ዓይን ከሚለወጡት አማኞች ጋር ጌታን በአየር ለመቀበል፤ በደመና ተነጥቀው ይሄዳሉ፤ ለዘላለምም ከጌታ ጋር ይሆናሉ፤ ይኼም በጌታ መምጣትና በመነጠቅ መኻል ላለው ልዩነት ፍንጭ ይሰጣል። ሆኖም በንጥቀት ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በቀጥታ ወደ ምድር የሚደርስ መሰሉ አይታይም። እንዲያውም ወደዚህ ከመድረሱ አስቀድሞ በምድር ላይ መሆን የሚገባቸው

³¹ 2ኛተሰ2፡1-4። ራዕ ምዕ 2 እና ምዕ 3 ። ራዕ3፡10። ሮሜ5፡9።

አበይት ነገሮች አሉ። በተጨማሪም ጳውሎስ፣ ኢየሱስ የሚመጣው ሁላችን ከሞትን ወይም ካንቀላፋን በኋላ አለመሆኑን ሲያስነገሩ «እነዚህ አንድ ሚስጥር አገራችንን»³² ይለናል። ሚስጥር የተባለው ነገር ደግሞ፣ የኋለኛው ወይም የመጨረሻው መለኮት ሲነፋ፣ በምድር ላይ በሕይወተ ሥጋ የተገኙ አማኞች በቅጽበት ዓይን መለወጣቸውን እና በዚያው ሰዓት በጌታ ሆነው ያንቀላፉ ሙታን ደግሞም ለዘላለም የማይበሰብሱ ሆነው እንደሚነሡ የሚያመለክት ነው።

ኢየሱስ ወደ ምድር መምጣት ሲጀምር፣ ከሚሆኑ ነገሮች፣ በተለይ አራቱ ትኩረት የሚሰጡ ናቸው። በዚሁ መሠረት የጸሐፊያው፣ በየትኛውም ጊዜ በክርስቶስ አምነው የሥጋ ሞትን የቀመሱ አማኞች ከያሉበት የማይበሰብሱና የማይፈርሱ ሆነው የሚነሡበት ሥርዓት ነው። ይህም በሰው ወግና ደንብ በሚገባ ተገንዞ ከተቀበረው ጀምሮ አውሬ የበላው፣ እሳት ያቃጠው፣ በውኃ የተወሰደውና ሌላም ዓይነት ሞት የቀመሰውን ሁሉ የሚመለከት ነው። ይህ የሚሆንበትን ቀን ማሰብ በራሱ ምንኛ ያንጓል!

ይከተለው አንጊ ታምር፣ እስከ ንጥቀት ቀን ድረስ በሕይወተ ሥጋ ተጠብቀው በምድር ላይ የሚቆዩ ዕድለኛ አማኞች፣ በቅጽበት ዓይን ተለውጠው የትንሣኤውን አካል የሚለብሱበት ሥርዓት ነው። በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ አማኝ በምድር ለብሶት የኖረው ሥጋ ለዘላለማዊቷ አገርና መንግሥት በሚመጥን ሰውነት ይለወጣል። በወቅቱ አማኞች የሚለብሱት የትንሣኤው ሥጋ ለዘላለም የሚኖር አካል የሚሆንላቸው ሲሆን ከሙታን ተቀስቅሰው ከሚነሡት ጋር አንድ ዓይነት ሰውነትና ክብር ይኖራቸዋል።

ከዚህ ቀጥሎ የሚጠበቀው ሦስተኛው ነገር፣ ከሞት የተቀሰቀሱትና በምድር ሲኖሩ ተገኝተው በቅጽበት የተለወጡት አማኞች ጌታን ለመቀበል ወደ አየር የሚነጠቁበት ሂደት ነው። ታዲያ በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ጌታ ወዳለበት ስትነጠቅ፣ ጌታም ከሰማያት ወርዶ

³² 1ኛተሰ4:13-18። 1ኛቀር15-55። እነዚህ አንድ ሚስጥር አገራችንን፤ ሁላችን አናቀላፋም፤ ነገር ግን ሁላችን እንበወጣለን።

ቤተ ክርስቲያኑን በአየር ላይ ይቀበላታል። ሆኖም ጌታና ቤተ ክርስቲያን የሚገኙበት ስፍራ በአየር ላይ እንደሆነ ከመገለጡ በቀር፣ ስለስፍራው ዝርዝር ማብራሪያ ማግኘት አይቻልም። ምንም እንኳ ይህ «አየር» የተባለውን ስፍራ «እዚህ ቦታ ነው» ብሎ ማመልከት ፈጽሞ የማይቻል ቢሆንም በቅዱሱ መጽሐፍ «አየር» እና «ሰማይ» የሚሉት ቃላት ግን ለአንድ ዓይነት ስፍራ ጥቅም ላይ እንደዋሉ መረዳት ይቻላል። ከዚህ አንጻር ለምሳሌ ጳውሎስ ስይጣንና ሠራዊቱ አሁን የሚገኙበትን ቦታ ሲያስረዳ በ«ሰማያዊ ስፍራ» እንደሆነ ሲጠቁም፣ ዮሐንስ ደግሞ በመጨረሻው ዘመን ሰይጣን ወደ ምድር ከመጣሉ በፊት ከሚካኤል ጋር ተዋግቶ የሚያጣው ስፍራ «ሰማይ» እንደሆነ ይገልጣል። ዮሐንስ በተጨማሪ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሰማይ በምትነጠቅበት በዚያ ቅጽበት፣ ዲያቢሎስ ወደምድር እንደሚጣልና በዚያ ጊዜ በሰማይ ታላቅ ደስታ በምድርና በባሕር ደግሞ ታላቅ መከራ እንደሚሆን ተናግሯል።³³ ምክንያቱም ዲያቢሎስ ወደምድር ሲጣል፣ ከዚያ በኋላ ጥቂት ጊዜ እንደሚቀረው አውቆ በታላቅ ቁጣ ስለሚሞላ ነው። ይኼም ሳይነጠቁ በምድር ለቀሩ ሰዎች ጊዜውን፣ የመከራ ጊዜ ያደርግባቸዋል።³⁴

ከንጥቀትና ከጌታ መምጣት ተከትሎ የሚሆነው ስቴቶኖ ነገር ደግሞ ይህ ነው። ቤተ ክርስቲያን ተነጥቃ፣ ጌታም በአየር ወይም በሰማይ ላይ ከተቀበላት ከተወሰኑ ዓመታት በኋላ፣ ጌታ ኢየሱስ ከተነጠቁት ቅዱሳን ጋር አብሮ ወደ ምድር ይመጣል። ይህም «ኢየሱስ እንደሞተና እንደተነሳ ካመንን፣ እንዲሁ ከኢየሱስ ጋር ያንቀላፋትን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ይመጣቸዋል»³⁵ ተብሎ እንደተጻፈው ማለት ነው። ዮሐንስም ጌታ ኢየሱስ ወደ ምድር በሚመለስበት ጊዜ ስለሚሆነው ነገር ሲገልጥ፣ በነጭጭ ፈረሶች ላይ የተቀመጡ፣ ነጭና ቀጭን ልብስ የለበሱ የሰማይ ሠራዊት እንደሚከተሉት ይነግረናል። እነዚህ ጌታን በዚህ

³³ ኤፌ6:12። ምክንያቱም ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢ ከሥልጣናትና ከገደባት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ርኩሳን መኖራት ሰራዊት ጋር ነው። ራስ12:7። በሰማያዊም ጦርነት ሆነ፤ መላእክቱ ከዘንዳው ጋር ተዋጉ...በሰማያዊም የነበራቸውን ስፍራ አጡ።

³⁴ ማቴ24:20-22። በዚያን ጊዜ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሆኖ የማያውቅ፣ ከዚያም በኋላ የሚከተለው የሌለት ታላቅ መከራ ይሆናል።

³⁵ 1ኛተሰ4:14።

ሁኔታ የሚከተሉት «ሠራዊቶች» ደግሞ አስቀድሞ ከምድር ከተነጠቁ በኋላ ለጥቂት ጊዜአት ከእርሱ ጋር በአየር ወይም በሰማይ ላይ የቆዩ ነው የሚመስሉት። አለባበላቸው በራዕይ መጽሐፍ በክርስቶስ አምነው በቅድስና እንደኖሩ ከተመሠከረላቸው ሌሎች ሰዎች አለባበስ ጋር አንድ ዓይነት መሆኑ ማስረጃ ተደርጎ ሊወሰድ የሚችል ነው።³⁶

ነገር ግን ልብላቸውን ያሳረከሱ በሰርዳስ ጥቂት ሰዎች ከሕንተ ጋር ስሉ የተገባቸውም ስለ ሆኑ ነጥ ልብስ ሰብሰው ከሕንተ ጋር ይሄዳሉ። ደስ የነሣው ሕንዳህ በነጥ ልብስ ይጉናጸፋል። ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ ሕልደመስከም፣ በሕባቴና በመሳክቱም ፊት ስለሙ ሕመሰክርስታሰህ።

በመሠረቱ በጌታ መምጣትና ወደ እርሱ በመነጠቅ ጊዜ ስለሚሆኑት ነገሮች በትኩረት ማጥናት ተገቢ ስለመሆኑ ባያጠያይቅም፤ አማኞች ግን «የጌታ ቀን ደርሷል» ብለው ቶሎ በአእምሮአቸው የሚናወጡ መሆን የለባቸውም። ይኼን ለበብ አድርጎም ማንም በምንም ዓይነት እንዳያታልላቸው በማስተዋል መመላለስ ይጠበቅባቸዋል። ምክንያቱም አስቀድሞ ዐመፅ ሳይነሣ፤ ለጥፋትም የተመደበው የዐመፅ ሰው ሳይገለጥ ያ ቀን አይመጣምና። እሱም አምላክ ከተባለና ከሚመለከው ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ፤ የክርስቶስ ተቃዋሚ ሲሆን፤ ጊዜው ሲደርስ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ «እኔ አምላክ ነኝ» እያለ፤ ዐዋጅ እንደሚያስነግር ይጠበቃል።³⁷

³⁶ ራእ.3:4 ራእ.3:5
³⁷ 1ኛተሰ4:14።

መካጠቅ፤ ድንገት

ምንም እንኳን ዮሐንስ ባየው ራዕይ ውስጥ ሰፊ ስፍራ የተሰጠው በሰባኛው ሱባኤ ስለሚሆኑ ነገሮች ቢሆንም፤ በመጽሐፉ 2ኛና 3ኛ ምዕራፍ ውስጥ አማኞች ንጥቀትና የጌታ መምጣት እስኪሆን ድረስ እንዴት ባለ የሕይወት ሥርዓት መመላለስ እንዳለባቸው በቂ ግንዛቤ ሰጥቷል። ጌታ ኢየሱስም ከመነጠቅና ከእርሱ ዳግም መምጣት በፊት በዓለም የሚታዩ አበይት ምልክቶችን በተመለከተ ለደቀ መዛሙርቱ ሰፊ ጊዜ ወስዶ አስተምሯል።³⁸ በአሁኑ ጊዜም አስቀድሞ እንደሚሆኑ ከተነገሩት ምልክቶች አብዛኛዎቹ የተፈጸሙ ቢሆንም በተለይ የሁለቱ ምልክቶች ፍጻሜ ግን የዓለምን መጨረሻ እጅግ እንደሚያቻኩለው መረዳት ያሻል። ከአበይት ምልክቶቹ የመጀመሪያው የእስራኤል እንደ አገር መመሥረት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በሚድትራሊያን አካባቢ ባሉ አስር አገሮች ላይ የሚሾመው፤ እንዲሁም ከእስራኤልና ከቀረው ዓለም ጋር ለአንድ ሱባኤ የሰላም ስምምነት የሚፈራረመው የዚያ ዘመን ታላቅ መሪ መገለጥ ናቸው። ከዚህ ሰው ጋር በአንድ ዘመን አብረው እንደሚነግሡ የሚጠበቁት አስር መንግሥታትም፤ ሮምን ጨምሮ አንዳንድ የደቡብ አውሮፓ አገራትንና የተወሰኑ የሰሜን አፍሪካ መንግሥታትን ያቀፈ የኮንፌዴሬሽን ኅብረት ሊሆን እንደሚችል ይገመታል።³⁹ ከዚህ በተለየ በዓለም ዙሪያ የሚገኙ የተለያዩ መንግሥታት ኅብረቶች፤ ማለትም እንደአውሮፓ ኅብረት፤ የዓረብ ሊግ፤ የአፍሪካ ኅብረትና የመሳሰሉትን የሚያካትት ሊሆን ይችላል። ካልሆነም ሌሎች ይሆናሉ። ያም ሆነ ይህ የመንግሥታቱ ቁጥር አስር መሆኑና ኅብረቱም ሮምን የሚጨምር መሆኑ ግን የተረጋገጠ ነው።

ይሁን እንጂ መነጠቅ የሚባለው ነገር ድንገት የሚከሰት በመሆኑ በአሁኑ ጊዜ ፍጹም ግልጽ የሆኑ ምልክቶችን መጠበቅ የለብንም።

³⁸ ማተ24ኛ525፤ ሱቃ21።
³⁹ ዳግ2:41-43።

መጽሐፍ አራት፡ የአሁኑና ወደፊት የሚሆነው

እንዲያውም መነጠቅን በማስመልከት ለአማኞች የተሰጡ ምሳሌዎች ማንም ሰው «በዚህ ቀን ይሆናል» በማለት እርግጠኛ እንዳይሆን የሚከለክሉ ሆነው ይታያሉ። በኖኅ ዘመን⁴⁰ እንደታየው ማለትም፤ የጥፋት ውኃ መምጣቱን ተረድቶ ኖኅ ወደ መርከቡ ከመግባቱ በፊት ሰዎች እንደተለመደው ሲበሉ፤ ሲጠጡ፤ ሲያገቡና ሲያጋቡ እንደ ነበረው፤ መነጠቅም እንደሁ እንደሚሆን ነው የሚጠበቀው። የጥፋት ውኃ መጥቶ ጠራርኅ እስኪወስዳቸው ጊዜ ድረስ፤ የዚያ ዘመን ሰዎች ጥፋቱ ያን ያህል በደጅ መቅረቡን አላወቁም ነበር።

ኢየሱስ የጊዜውን ድንገትነት ሲያስረዳ «የዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻቸው ላይ ሳሉ፤ አንደኛው ሲወሰድ ሌላኛው ይቀራል፤ ሁለት ሴቶች በአንድ ወፍሬ ሲፈጨ፤ አንዷ ስትነጠቅ፤ ሌላኛዋ ትቀራለች። ባለቤት በየትኛው ጊዜ ሌባ ወደቤቱ እንደሚመጣ ሲያውቅ ኖሮ ቤቱን ይጠብቅ ነበር» በማለት አስጠንቋል። ስለዚህ ቀኑ መቼ እንደሆነ ስለማይታወቅ ያለው ብቸኛ መፍትሄ ሁልጊዜ ተዘጋጅቶ መኖር ብቻ ነው። ከዚህም በተጨማሪ ኢየሱስ ስለደጉና ክፉው አገልጋይ፤ ስለአሰሩ ቆነጃጅቶች እንዲሁም ከጌታቸው ዘንድ መጡ የተለያዩ መክሊት ስለተቀሰሱ ሦስት አገልጋዮች የተናገረው ምሳሌ በጠቅላላ የነገሩን በድንገት መሆን የሚገልጡ ናቸው።⁴¹

ሆኖም የኢየሱስ መምጫ «እንደ ሌባ ነው» መባሉ፤ ወይም ጨርሶ አለመታወቁ እሱን ተቀብለው፤ በእርሱ ለሚኖሩ ሰዎች አላሳቢ ነገር አይደለም። ምክንያቱም ማንም በኢየሱስ አምኖ አዳኝነቱን የተቀበለ ሰው፤ የብርሃንና የቀን ልጅ ነው እንጂ፤ የጨለማ ልጅ አይደለምና ነው።⁴² በመሆኑም ከጨለማ ወጥተው የብርሃን ልጆች በሆኑት ላይ ቀኑ እንደ ሌባ አይደርስባቸውም። በመሠረቱ ጌታ እንደ ሌባ የሚመጣባቸው ሰዎች፤ በዚህ ዓለም ደስ ለመሰኘት ከመፈለጋቸው በቀር፤ ስለእርሱ የመስቀል ሥራም ሆነ ስለዳግመኛ መምጣቱ ምንም ግድ የሌላቸው ናቸው። እነዚህም ሰዎች «ሰላምና ደኅንነት ነው» ሲሉ

ምጥ እርጉዝን ድንገት እንደሚይዛት ጥፋት ይመጣባቸዋል። ያም ቀን በምድር የሚኖሩ ሰዎችን ሁሉ እንደ ወጥመድ ተዘጋጅቶ ስለ ሚያጠምዳቸው ፈጽሞ አያመልጡም። የኢየሱስ ተከታዮችም ቢሆኑ፤ ከእነዚህ ሰዎች ጋር አብረው እንዳይጠፉ ሁልጊዜ በአግባብና በመጠን መኖር ይጠበቅባቸዋል። ስለዚህ በመብልና በመጠጥ ብዛት፤ በስኳርም በመባከን፤ ወይም ስለዓለማዊ ኑሮ በመጨነቅ ልባቸው እንዳይዝል መጠንቀቅ አለባቸው። አለያ ግን በዓለም እንደወጥመድ የሚመጣው ያ ቀን በእነሱም ላይ በድንገት ሊመጣባቸው ይችላል። ስለዚህ ከሚመጣው ክፉ ነገር ለማምለጥ እንዲችሉና በእሱ በአዳኝቸው ፊት ለዘላለም ለመቆም እንዲችሉ ዘወትር እየጸለዩ መትጋት ይገባቸዋል።

⁴⁰ ማቴ 24:37-39።

⁴¹ ማቴ 24:37-39። ሱቃ 17:26፡27። ማቴ 24:45-51። ሱቃ 12:42-46።

⁴² 1ኛተሰና፡4። ሁላቸውም የብርሃን ልጆች የወገንም ልጆች ናቸው።

ከመነሥቱ የሚቀሩ
እነዚህን ናቸው?

ስለዚህ አናገተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑረ፤ የሰው ልጅ በማታሰቡት ሰዓት ይመጣልና⁴³
ለተወሰኑ ዓመታት በየሳምንቱ ከጥቂት አዛውንቶች ጋር የወንጌል
ቃል አብረን እናጠና ነበር። ታዲያ ሁልጊዜ ስለጌታ መምጣት
ስለታላቁ መከራና ስለገጥቀት ከተነሣ፤ አንደኛዋ ሴት ምኞታቸው
ሰማዕት ሆኖ ማለፍ እንደሆነ ሲገልጡ፤ ሌላኛዋ ሴት ደግሞ መነጠቅ
ብቻ እንደሚፈልጉ ሳይገልጡ አያልፉም። እኔም፤ መነጠቅም ሆነ
በታላቁ መከራ ውስጥ ማለፍ የምርጫ ጉዳይ ባለመሆኑ በእነርሱ
ፍላጎት የሚወሰን እንዳልሆነ ሳስረዳቸው እምክራለሁ። ዳሩ ግን ከብዙ
ጊዜ በኋላ ያ ርዕስ በአጋጣሚ እንደገና ሲነሣ፤ ሁለቱም በዚያው
አቋማቸው እንደ ጸኑ አገኛቸዋለሁ።

ምንም እንኳን መነጠቅም ሆነ በታላቁ መከራ ውስጥ ማለፍ የእኛ
ምርጫ ባይሆንም ከጌታ ጋር ለመኖር ውሳኔው ግን በእጃችን ነው።
ደግሞም አንድ አማኝ «ከቤተ ክርስቲያን ወገን ሳይነጠቁ የሚቀሩ ሰዎች
ይኖሩ ይሆን?» በማለት አሳብ ይገባው ይሆናል። ምናልባት የዚህ ሰው
ጥያቄ ስለራሱ ከሆነ፤ ከዚህች ሰዓት ጀምሮ ሕይወቱን በጌታ ፊት
በመመርመር በቃሉ መሠረት ማድረግ የሚጠበቅበትን ማድረግ ብቻ
ነው የሚገባው። ሆኖም በሚመጣው ጊዜ ሳይነጠቁ የሚቀሩ አንዳንድ
ሰዎች እንዳሉ መጠራጠር የለበትም።

ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያኑን ወደራሱ ሲነጥቅ በምድር እንደሚቀሩ
አስቀድሞ ከታወቁት መኻል ዋነኞቹ የማያምኑ ሰዎች ናቸው። ከዚህ
በተለየ ግን በጌታ አምነናል ብለው ሲያበቁ፤ በትምህርቱ የማይሄዱ፤
እውነተኛውን ሕይወት ቸል ያሉ ወይም ጨርሰው የካዱ ሰዎች
ጉዳይ በጥንቃቄ ሊመረመር የሚገባው ነው። ደግሞም የእነዚህ ሰዎች

⁴³ ማቴ 24:44።

ዕድል ካላመኑ ሰዎች ጋር የሚሆን መስሎ ይታያል። እንዲያውም
የእግዚአብሔር ቁጣ በእነርሱ ላይ እንደሚበረታ ነው የሚጠበቀው።⁴⁴

እነዚህ ሰዎች፤ ጌታ ስለመጨረሻው ዘመን ሲያስተምር የጠቀሳቸውን
ሰነፍ ልጃገረዶች ይመስላሉ። በኢየሱስ ምሳሌ መሠረት አስሩም
ልጃገረዶች የሙሽራውን መምጣት የሚጠባበቁ ቆንጃጅት ሲሆኑ፤
አምስቱ ብልሆች፤ አምስቱ ሰነፎች ነበሩ። ምንም እንኳን ሙሽራው
ከታሰበው በላይ እጅግ ቢዘገይም፤ ብልሆቹ ግን መብራታቸውን
አብርተው፤ ለመጠባበቂያም የሚሆን ዘይት ሞልተው መምጣቱን
ይጠባበቁ ነበር፤ ሰነፎቹ ልጃገረዶች ግን በቂ የመጠባበቂያ ዘይት
ሳይዙ ተዘናጉ። በእኩል ሌሊትም «ሙሽራው እየመጣ ነው፤ ወጥታችሁ
ተቀበሉት» የሚል ሽኩታ ተሰማ። በዚህ ጊዜ ቆንጃጅቶቹ ሁሉ
ተነሥተው መብራታቸውን አብርተው ሙሽራውን ሊቀበሉ ተጣደፉ።
ሰነፎቹም በቂ ዘይት ስላልነበራቸው ወደ ብልሆቹ ቆንጃጅት ቀርበው
«መብራታችን ሊጠፋብን ስለሆነ እባካችሁ ከዘይታችሁ አካፍሉን» አሏቸው፤
ኅብዞቹ ቆንጃጅት ግን «ያለን ዘይት ለእኛና ለእናንተ ሳይበቃ ስለሚችል፤
ሄዳችሁ ከሻጮች ለራሳችሁ ግዙ» አሏቸው። እነርሱም ዘይት ሊገዙ
ሄዱ። ዳሩ ግን በዚህ መኻል ሙሽራው ደረሰ፤ ተዘጋጅተው የነበሩት
ልጃገረዶችም አብረው ወደ ሠርጉ ግብዣ ገቡ፤ በሩም ተዘጋ። ዘግየት
ብለው ዝንጉዎቹ ልጃገረዶች መጥተው «ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ እባክህን
ክፈትልን» አሉት። እሱም መልሶ «እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም»
አላቸው። ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ ይኼን ምሳሌ ከመሰለ በኋላ
«ቀረቷችን ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ»⁴⁵ አላቸው።

⁴⁴ ስጥ 16:4-6። ስጥ 1026-29። የክውነትን ሰውነት ከተቀበልን በኋላ ሆነ ገብን በገጠነን ጸንተን
በገንጠላለን ከእንግዲህ ሰነጠአት የሚሆን ሌላ መሥዋዕት አይኖርም፤ የሚቀረው ግን የሚያስፈራ ፍርድና
የእግዚአብሔርን ጠሳቶች የሚበላ ብርቱ አሳት መጠበቅ ብቻ ነው። የሙሴን ሕግ የናቀ ማንኛውም ሰው
ሁሉን ወይም ሦስት ሰዎች ከመሰከርበት ያለ ምሕረት ይገደል ነበር ታዲያ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ
የተቀደሰበትን የኪዳን ደም አንድ ተራ ነገር የቆጠረ የጸጋንም መንፈስ ይከፋፋ አንድ ምን ያለ የባለ
ቅጣት ይገባው ይመስላችኋል?

⁴⁵ ማቴ 25:13

የክርስቶስ
የፍርድ ወንበር

46

ሰማይና በውስጡ የምትኖሩ ደስ ይበላችሁ! ምድርና ባሕር ግን ወዋውላችሁ!»

የበገ ሠርገ ሰሰደረሰና የክርስቶስ ሙሽራ ስለተዘጋጀች ደስ ይበላን። ደስታም አናድርገን፤ አናከበረዋም

ቤተ ክርስቲያን ወደ ሰማይ ተነጥቃ ጌታን በአየር ላይ ከተገናኘች በኋላ፤ በሰማይና በምድር ፍጹም ተቃራኒ የሆኑ የኑሮ ሥርዓቶች ይከሰታሉ። በወቅቱ፤ ተነጥቀው በሰማይ የተገኙ አማኞች በበገ ሠርገ በታላቅ ደስታ ውስጥ ሲያልፉ፤ በዚያችው ሰዓት ደግሞ በምድር ታላቁ መከራ ይሆናል። ታዲያ ያ ጊዜ ዘንዶው፤ ከባሕር የሚወጣው አውሬና ከምድር የሚወጣው ሌላኛው አውሬ፤ አንድም ሦስትም ሆነው ምድርን የሚያተራምሷት ዘመን በመሆኑ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ምድር ለኑሮ አስቸጋሪና የስቃይ ስፍራ ትሆናለች።

ቤተ ክርስቲያን ከተነጠቀች በኋላ፤ በአየር ላይ ወደሚጠባበቃት ጌታ ስትደርስ፤ የዚያን ጊዜ በቤተ ክርስቲያንና በክርስቶስ መኻል ይፋዊ ጋብቻ ይፈጸማል።⁴⁶ እስከዚያው ቀን ድረስ ግን፤ ክርስቶስና ቤተ ክርስቲያን በእጮኝነት መቆየታቸው የግድ ነው። ጳውሎስ የቆሮንቶስ አማኞችን «በእግዚአብሔር ቅናት አቀናሳችኋለሁ፤ አናንተን፤ አንደ ንጽሕት ድንገሰ ስከርስቶስ በማቅረብ ለአንድ ባል አጥቻችኋለሁ»⁴⁷ ማለቱ በእርግጥ አሁን ላለችው ቤተ ክርስቲያን ፍጹም ተመጣጣኝ ገለጣ ሲሆን፤ እርስዋም ከጌታዋ ጋር ሙሉ ጋብቻዋ እስክትፈጽም ድረስ እንዴት ባለ ሥርዓት መኖር እንዳለባት የሚያስገነዝብ ነው። በመሆኑም በዚህ በእጮኝነቷ ጊዜ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ እንዳይሆንባት እጅግ ልትጠነቀቅ እንዲሁም ከብዙ ነገር ልትታቀብ ይገባታል።

⁴⁶ ሪክ12:12።
⁴⁷ ሪክ19:7። 2ኛቆር11:2።

ከቤተ ክርስቲያን ንጥቀት በኋላ በሰማይ ከሚሆኑ ዋና ዋና ነገሮች መኻል ተነጥቀው በሰማይ የተገኙ አማኞች በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት የሚቀርቡበት ሥርዓት፤ በዋነኝነት ሊጠቀስ የሚገባው ነው። ሆኖም ወደፊት ስለሚሆኑ የፍርድ ሥርዓቶች በተመለከተ ከ«ክርስቶስ የፍርድ ወንበር» ሌላ ሁለት የተለዩ የፍርድ ጊዜአት እንደሚኖሩ በቅዱሱ መጽሐፍ ተገልጧል። እነሱም «የአሕዛብ ፍርድ» እና «የታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ» የሚባሉ ናቸው። በዚሁ መሠረት ከታላቁ መከራ በኋላ ለአይሁዳውያን እንዳደረጉት ቸርነት መጠን በአሕዛብ ላይ የሚሆነው የፍርድ ሥርዓት «የአሕዛብ ፍርድ» ሲባል፤ ከሺው ዓመት ፍጻሜ በኋላ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ በምድር የኖሩ ሙታን ሁሉ ተቀስቅሰው በእግዚአብሔር ፊት ለፍርድ የሚቀርቡበት ሥርዓት ደግሞ «የታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ» ይሰኛል።⁴⁸

እነዚህም ወደ ዘላለም ፍርድ፤ ዳድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

ከዚህ በኋላ ታላቅ ነጥ ዙፋንና በእርሱም ላይ የተቀመጠውን አየሁ ምድርና ሰማይ ከፊት ሽቶም፤ ስፍራም አስተገኝላቸውም።

ሙታንን ታላላቆችንና ታናናሾችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አየሁ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ፤ ለሳም መጽሐፍ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ፤ ሙታንም በመጻሕፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሠረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው፤ ባሕርም በውስጡ የነበሩትን ሙታን ሰጠ፤ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ውስጥ የነበሩትን ሙታን ሰጠ። አያንዳንዳም እንደ ሥራው መጠን ተፈረደበት። ከዚያም በኋላ ሞትና ሲኦል ወደ አሳት ባሕር ተጣሉ፤ የአሳት ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው። ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያስተገኘ ሁሉ ወደ አሳት ባሕር ተጣለ።

እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ውጤቱ ምንም ይሁን ምን፤ ከሁሉ ቀድሞ በሚሆነው የፍርድ ሥርዓት ማለትም «በክርስቶስ የፍርድ ወንበር» ፊት መቅረብ በራሱ ለአማኞች ትልቅ ዕድል ነው። ምክንያቱም በዚህ የፍርድ ሥርዓት የሚያልፉ ሰዎች፤ የኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝነት ተቀብለው በምድር የኖሩ ሲሆኑ፤ ከተነጠቁ በኋላ ጌታን በአየር

⁴⁸ ማተ25:31-46። ሪክ19:11-15።

የሚቀበሉ በመሆናቸው፤ እሱን ፊት ለፊት ለማየት ዕድል ያገኛሉና ነው። ሆኖም ግን አማኞች በዚህ የፍርድ ወንበር ፊት በቀረቡ ጊዜ በምድር ላሉ፤ በእምነታቸው በኩል ስላደረጉት ወይም ስላላደረጉት ነገር አክሊልና ሽልማቶችን ያገኛሉ ወይም ያጣሉ። የአንዱ ኮከብ ከብር ከአንዱ እንደሚለይ፤ በዚያን ጊዜ የአማኞች ክብርም ሆነ ሽልማት እኩል አይሆንም።

ከቤተ ክርስቲያን መነጠቅ በኋላ፤ በሰማይ በበጉ ሰርግ የሚታደሙ አማኞች፤ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ሲቆሙ የሚጠየቁባቸውን ምክንያቶች ካወቁ፤ በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ እንዴት ባለ ሥርዓት መኖር እንዳለባቸው ግንዛቤ ይጨጠጣሉና ከዚህ ጋር የተያያዙ ጉዳዮችን ማንሣት ተገቢነት አለው ብዬ አስባለሁ። ለመሆኑ አንድ አማኝ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ሲቀርብ የሚጠየቅበት ጉዳይ ምን፤ ይሆን?

የአማኝ

የአምልኮ ሥርዓት

አንተስ በወንድምህ ላይ ሰለምን ትፈርዳለህ?

ሁላችንም የክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት አንቆማለን።

እያንዳንዱ ሰው፤ የጌታ ኢየሱስን አዳኝነት ከተቀበለ በኋላ የተለያዩ ሥርዓቶች በመፈጸም በእሱ ፊት ለአምልኮ መቅረቡ የተለመደ ነው። ደግሞም የአምልኮው ሥርዓት ወይም ልማድ ሌላው ከሚያቀርበው የላቀና የተሻለ መስሎ እየተሰማው «ይኼ ከሁሉም ይልቅ ጌታን ደስ ያስኘዋል» ብሎ ሲያስብ ወይም ሊናገር ይችላል። ሆኖም ማንም በምድር ሲኖር ላቀረበው ማናቸውም ዓይነት አምልኮ አንድ ቀን ዋጋ እንደሚቀበልበት መርሳት የለበትም። ይኼም እንደ መብላትና መጠጣት፤ እንዲሁም የቀናት አከባበር በማስመልከት የሚደረጉ ቀኖናዊ የአምልኮ ልማዶችን ጭምር የሚመለከት ነው። ለምሳሌ አንዳንድ ሰው አትክልት ብቻ የሚበላው፤ ሥጋ ባለመብላቱ ጌታን የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ወይም የሚያከብር መስሎ ስለሚሰማው ሊሆን ይችላል። ሌላው ግን ሥጋም ሆነ አትክልት ቢበላ በአምልኮው ላይ ምንም የሚጨምርለትም ሆነ የሚቀንስለት እንደሌለ አድርጎ ያስባል። በሌላ በኩል አንዳንዱ አማኝ ከቀናት መኻል መርጦ «ይኼኛው ቀን የተለየ በመሆኑ በዚህ ቀን ጌታ የበለጠ ይከብራል» ብሎ ሲያስብ፤ ሌላው ደግሞ ቀናት ሁሉ እኩል እንደሆኑ አድርጎ ሊያምን ይችላል። በመሆኑም እነዚህ የተለያዩ ዕይታ ያላቸው ሰዎች፤ መሠረታዊውን የደንነት አሳብ እስካላፋለሱ ድረስ በአምልኮ ሥርዓታቸው ተቀባይነት ማግኘት ወይም ማጣት የመጨረሻውን ብያኔ የሚሰጠው ባለቤቱ ብቻ እንደ ሆነ መዘንጋት የለብንም። ደግሞም በእነዚህ ጉዳዮች ማንም በማንም ላይ እንዲፈርድ ሥልጣን ያልተሰጠው ከመሆኑም ሌላ፤ የማንንም ልብ መዝኖ የሚፈርድ ጌታ ብቻ በመሆኑ፤ እስከዚያ ቀን ድረስ

“ ሮሜ14:11።

ታግሶ መጠበቅ ነው የሚሻለው። እርሱም ሰዎች ምን ሲያደርጉ እንደኖሩ ሳይሆን፤ ለምን ሲያደርጉ እንደነበር ወይም የልባቸው አላብና ተነሣሽነት ምን እንደነበር ያውቃል። ስለዚህ በተለይ ሥርዓታዊ በሆኑ ጉዳዮች እስከ ፍርድ ቀን ድረስ፤ ማንም ሰው «ትክክሉ ወይም እግዚአብሔር የሚቀበለው የለ፤ን የአምልኮ ሥርዓት ብቻ ነው» ብሎ ራሱን በማዋደድ፤ የሌላውን አምልኮ ማጣጣልም ሆነ በሌላው መፍረድ አይገባውም። ምክንያቱም ሁሉም ሰው በምድር ሲፈጽመው ለኖረው አምልኮ፤ አንድ ቀን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ይቆማልና ነው። ይሁን እንጂ ማንኛውም የአምልኮ ሥርዓት በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእውነትና በመንፈስ ካልቀረበ፤ ፍጹም እንደሌለው አያጠያይቅም።

አንድ ቀን ኢየሱስ፤ ይሁዳን ትቶ ወደ ገሊላ ሲያቀና በሳምራውያን አውራጃ መኻል ያልፍ ነበር፤ ስድስት ሰዓት ሲሆን «እካር» በሚባለው የያዕቆብ የውኃ ጉዳድጓድ አጠገብ አረፍ አለ። አንዲት ሳምራዊት ሴት፤ ውኃ ልትቀዳ መጣች፤ ይህኛ ሴት ብዙ ችግሮች የነበሩባት ቢሆንም ዋና ጥያቄዋ ግን የአምልኮ ነበር፤ ወገኖቿ ሳምራውያን «እግዚአብሔር የሚቀበለው አምልኮ ከገሪዛን የሚቀርብለትን ብቻ ነው» ሲሉ፤ አይሁዳውያን ደግሞ «እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰግደት ወይም አምልኮ ከኢየሩሳሌም ሊሆን ይገባዋል» ብለው ያምኑ ነበር። ሴቲቱም ለእግዚአብሔር አምልኮና ሰግደትን ማቅረብን እጅግ ብትመኝም፤ ትክክለኛውን ስፍራ ለማግኘት ግን አልቻለችም። ስለዚህም ኢየሱስን እንደ ነብይ በቆጠረችው ጊዜ፤ ግራ መጋባቷን አቅርባለት ነበር። ኢየሱስ በዚያን ቀን ለእሷ የመለሰላት መልስ ግን ለእሷ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔርን በእውነት ለማምለክ ለሚሹ ሁሉ የሚሆን ነው።⁵⁰

እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዳበትም በመንፈስና በእውነት ሲሰግዳበት ያስፈልጋቸዋል።

⁵⁰ ዮሐ.4:24

የአማኝ

ኢይወቅና ሥፊ

መሰከም ቢሆን ወይም ከፋ አንዳደረገ፤ አያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ሰንገሰጥ ይገባል⁵¹

ማንም አማኝ፤ በጌታ ከሆነ በኋላ በሥጋው ለፈጸመው ማናቸውም ተግባር በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ይቀርባል። ይኼን አትርሱ፤ እያንዳንዱ አማኝ የራሱን ሰውነት ከአምላኩ በአደራ ተቀብሎታል እንጂ፤ የራሱ አይደለም። ጌታም በራሱ ፈቃድ የአማኙን ሰውነት ቤተ መቅደሱ አድርጎታል። አማኙ ደግሞ ይኼን ቤተ መቅደስ እንዲጠብቀውና እንዲንከባከበው አደራ ተጥሎበታል። አማኙ ግን፤ ብልቶቹን የዐመፃ ዕቃ አድርጎ ቢጠቀምና ቤተ መቅደሱን ቢያቆሽሽ ወይም ጨርሶ ቢያፈርስ፤ ስለዚህ ተግባሩ አንድ ቀን በጌታ ፊት ይጠየቅበታል።⁵² ደግሞም፤ በሥጋው መልካም ካደረገ፤ ስላደረገው መልካም ነገር ከጌታው ዘንድ ብድራቱንና ሽልማቱን ይቀበላል።

እንግዲህ ይኼ ሁሉ አንድ ቀን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ወይም ዙፋን ፊት በቀረብን ጊዜ የሚከናወን ነገር ነው። እስከዚያው ድረስ ግን ሰው ሁሉ ብልቶቹን የክብር እንጂ፤ የዐመፃ ዕቃ አድርጎ እንዳይጠቀም ጠንቃቃ መሆን አለበት። አማኝ፤ በንቃትና በጥንቃቄ መኖር ያለበት ያ ቀን ሲመጣ ላለመቆጫትና ላለማዘን ነው። የዚያን ቀን የሚሆነው ሽልማት እጅግ ደስ እንደሚያሰኝ ሁሉ፤ በትንሽ ስህተት ምክንያት የከበረ ዋጋን ማጣት እጅግ የሚያስቆጭና የሚያሳዝን እንደሆነ ከአሁኑ ጥርት ብሎ ይታያል።

⁵¹ 2ኛቀር5:10።

⁵² 1ኛቀር3:16፤17።

የአማኝ ጥግግር

ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ፣ በፍርድ ቀን መልስ
ይሰጡበታል። ከቃህ የተነሣ ትጽድቃህ፤ ከቃህ የተነሣ ትኮሃናህ።³³

ብዙ ጊዜ አንደበታችን እንዳመጣልን እንናገራለን፤ አንዳንድ ጊዜም
በመሰለኝ ስሜት በሰዎች ላይ የፈለግነውን አስተያየት እንሰጣለን፤
ሌላም ጊዜ ሌላችንን በከንቱና በማይረቡ ቃላት እንከፍታለን።
ከምሬትና ከሐዘን ወይም በቁጣ ተነሣሽነትን «ይህ እንዲህ ነው፤ ምን
እንዲያ ነው» ማለታችን የተለመደ ነገር ስለሆነ ስህተት እንደሠራን
እንኳ ያን ያህል ሳይሰማን ይችላል። ግን ለመሆኑ ስለምንናገራት
ስለእያንዳንዱ ቃል በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት በቀረብን ጊዜ
መልስ እንደምንሰጥ ምን ያህል እናስተውላለን? በእርግጥ በዚያ ቀን
የምንቆመው ዓይኖቹ እንደ እሳት ነበልባል በሆኑና ልብንና ኩላሊትን
ጠልቆ መመርመር በሚችል አምላክ ፊት ነው፤ እርሱን በአንደበት
ቅልጥፍና ወይም በንግግር ችሎታ ልንረታው አንችልም።

በመሆኑም በአሁኑ ጊዜ ስለምን ጉዳይ ምን እንደምንናገር ብንጠነቀቅ
ይበጀናል። ለምሳሌ በመግቢው ላይ በተጠቀሰው ክፍል ኢየሱስ አንድ
በአጋንንት ተይዞ ማየትና መናገር የማይችልን ሰው ከፈወሰ በኋላ
ከሆነው ታሪክ ጋር የተያያዘ ነው። በወቅቱ ኢየሱስ ስለፈወሰው፣
ሰውየው ማየትና መናገር ችሎ ነበር። ታዲያ ይኼን ያዩ አንዳንድ
ሰዎች ተደንቀው «ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆን?» ተባባሉ። ፈረሳውያን
ግን «አጋንንትን የሚያወጣው በአጋንንት አለቃ ወይም በብጌልዚቡል ነው»
በማለት፣ በድፍረት አስተያየታቸውን ይሰጡ ነበር። በዚህን ጊዜ
ጌታ፣ ለፈረሳውያኑና በዚያ ለነበሩት ሁሉ አስቀድሞ ስለፈውስና
የአጋንንት አስተዳደር ጥልቅ ትምህርት ካስተማረ በኋላ «ዛሬ ሁሉ
በፍሬው ስለሚታወቅ፣ መልካም ፍሬ እንድታገኙ መልካም ዛሬ ይኑራችሁ፤ መጥፎ ዛሬ
ቢኖራችሁ ግን መጥፎ ፍሬ ታገኛላችሁ። እናንተ የአፋኝነት ሰዎች፤ እናንተ ከፊዎች

ሰትሆኑ መልካም ነገር መናገር እንዲት ትችላላችሁ? በልብ ውስጥ የሞላውን አንደበት
ይናገረዋልና። መልካም ሰው በልቡ ካከማቸው መልካም ነገር፣ በጎ ነገር ያወጣል፤ ከፋ
ሰው በልቡ ካከማቸው ከፋ ነገር፣ መጥፎ ነገር ያወጣል» በማለት የሰዎቹ ችግር
ከልባቸው ውስጥ ካለው ክፉትና አለማመን የሚመነጭ እንደሆነ
አስገንዝባቸው። በተጨማሪም ይህ የአንደበት ችግር፣ ጊዜአዊ ብቻ
ሳይሆን ዘለቄታዊ መዘዝ እንዳለው አሳስባቸው። ይኼም ሰዎች
ከተናገሩት አንጻር ሊፈረድላቸው ወይም ሊፈረድባቸው እንደሚችል
የሚያስገነዝብ ነው። ከዚህ አንጻር መቼም ቢሆን፣ ባልገባን ወይም
ባልተገለጠልን ነገር በድፍረት አስተያየት ከመስጠት መቆጠብ
መልካም ነው።

በእርግጥ ካነሳነው ጭብጥ አንጻር፣ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት
የሚቀርቡ ሰዎች፣ አስቀድመው የዳኑ በመሆናቸው እነዚህ ነገሮች
ከመዳን ጋር በቀጥታ የተያያዙ ሳይሆኑ ይችላሉ። ሆኖም በጌታ ፊት
ቀርቦ ሽልማትና አክሊል አለማግኘት በራሱ ታላቅ ጸጸት እንደ ሆነ
ማሰብ ብልህነት ነው። በሌላ በኩል ያየነው እንደሆነ ግን ሰዎች ወደ
ዘላለማዊው ድኑነት የሚገቡት ከዚሁ ጋር ተመሳሳይ የሆኑ ተግባራትን
በመከወናቸው እንደሆነ እንረዳለን። ለምሳሌ በአንደበት የሚነገር
ነገር ከመዳን ጋር ያለውን ትስስር በተመለከተ ጳውሎስ ለሮም ሰዎች
እንዲህ ብሏቸው እንደነበር እናስተውላለን።³⁴

በእፍህ በልብህም ሆኖ ቃሉ ቀርቦልሃል፤ ይህም የምንሰብከው የእምነት ቃል
ነው። ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በእፍህ ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን
እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤ ሰው በልቡ እምኖ ይጸድቃልና በእፍም
መሰክር ይድናልና። መጽሐፍ- በእርሱ የሚያምን ሁሉ እያፍርም ይላልና።

ሆኖም እነዚህ ጉዳዮች ከመዳን ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት የላቸውም
ብሎ ችል ማለት ወይም እንደ ቀላል ነገር መቀጠር አደጋው ብዙ
ነው። በመሆኑም እያንዳንዱ ሰው ዘወትር በሰማይ ጽኑ መሠረት
እንዳለው ሊያረጋግጥ ይገባል። ቀጥሎ ያለውን አሳብ ልብ ይሏል።

³³ ማተ 12:36።

³⁴ ሮሜ 10:8-11።

ጽሑፉ መመሪያ

...ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን በብርም፣ በከበረ ድንጋይም፣ በአንጨትም በሳርም ወይም በአገዳ ቢያንዱ፣ የአያንዳንዱ ሥራ ይገባል። በአሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፣ የአያንዳንዱም ሥራ አንዳት መሆኑን አሳት ይፈትሳል። ማንም በእርሱ ላይ ያገደው ሥራ ቢጸናበት ይመወዙን ይቀበላል። የማንም ሥራ የተቃጠለበት ቢሆን ይገዳበታል፤ እርሱ ራሱ ግን ይድናል፤ ነገር ግን በአሳት አንደሚድን ይሆናል።⁵⁵

ከላይ የተዘረዘሩት ፍርዶች፣ አማኞች በመጨረሻው ዘመን ባለው የመጀመሪያ የፍርድ ሥርዓት፣ ማለትም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት በቀረቡ ጊዜ የሚሆኑ ናቸው። ምንም እንኳን የአማኝ መሠረት ክርስቶስ ቢሆንም በዚያ መሠረት ላይ የሚገነባበት ቁስ፣ የፍርድ ምክንያት መሆኑ አይቀርም። ስለዚህ እያንዳንዱ አማኝ ልብ ሊለው የሚገባ አንድ ነገር በዕለታዊ ምልልሱ እንዴት ባለ ቁስ ሕይወቱን እየገነባ እንደሆነ ነው። በእርግጥ ዛሬ ላይ ሆነው ሲመለከቱት ነገሩ ያን ያህል የማያሳስብና ቀላል መስሎ ቢታይም በመጨረሻው ቀን የሚገኘው ውጤት አማኝን ከደገንነት ባለፈ የተዘጋጀለትን አክሊልና ሽልማት ሊያሳጣው እንደሚችል ግን መርሳት የለበትም። በዚያ ቀን እያንዳንዳችን ለዚህ ምድር ያለን አስተሳሰብና የሕይወት ፍልስፍና ሁሉ በአሳት ውስጥ ያልፋል።

እንግዲህ፣ የክርስቶስን የፍርድ ወንበር አስፈሪ የሚያደርገው ይኸው ነው። እያንዳንዳችን ዛሬ፣ መልካም መሠረት በሆነው በክርስቶስ ትምህርት፣ ሕይወታችንን እንድናንጽ ዕድል ተሰጥቶናል። ዳሩ ግን ለማንኛውም የመረጥነው ግብአት ማንነታችንን እንደሚወስነው መዘንጋት የለብንም። አንድ ቀንም ለዚህ የሚሆን ደመወዝ ወይም ዋጋ ከጌታ እጅ እንቀበላለን። ደግሞም የእያንዳንዳችን ሥራ በአሳት ውስጥ እንዲያልፍ ስለሚደረግ፣ ማንም ስለሥራው ለማስረዳት ዕድል እንኳ

⁵⁵ 1፩ቆር3፡12-17።

አያገኝም። እናም ሥራው በአሳት ውስጥ አልፎ የጸናለት፣ በሠራው ሥራ ሽልማትን ሲያገኝ፣ የተቃጠለበት ግን እጅግ ያዝናል።

እርግጥ ነው፣ ዛሬ ላይ ሆነን፣ በአሳት ባለፈ ጊዜ የትኛው ሥራችን እንደሚጸናልን መናገር ባንችልም፣ ቃሉና መንፈሱ በልባችን በቀረቡ ሰዓት ግን እውነቱን ለመረዳት አያስቸግረንም። በዚህ መሠረት ለገንዘብ፣ ለዝና ወይም ከንቱ ውዳሴን ፈልገን እንዳደረግነው ወይም ለራሱ ለክርስቶስ ክብር እንዲሆን ብለን ያደረግነው እንደ ሆነ፣ . . . ብቻ ሁሉም ነገር በአሳት ተፈትኖ ይታወቃል። ዛሬ በሰው ፊት ስለ ጥራቱ በግራም በቀኝም ብዙ የተባለለት ነገር ሁሉ፣ እውነተኛ የጥራት ልኩ የሚታወቀው፣ ወደፊት በአሳት ውስጥ ባለፈ ጊዜ ነው። ምናልባትም የዚህን ዓለም የጥራት ማረጋገጫ ስርትፊኬት ለማግኘት የደከሙት ድካምና የለፉት ልፋት፣ ለዚያኛው ምንም እንደማይጠ ቅማቸው ሲያውቁ፣ ቀኑ ለብዙዎች የቁጭትና የጸጸት ሊሆን እንደ ሚችል ይጠበቃል። አዎ! የኖርነው ኑሮ፣ የሕይወት ዘይቤአችን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለገብረትና ለፍቅር የነበረን ዝንባሌና ፍላጎት በአሳቱ ውስጥ ባለፈ ጊዜ የጥራት ደረጃና ልኩ በእርግጥ ይታወቃል።

መቼም ቆም ብለው ሲያዩት፣ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መገኘት አስደሳችም፣ አስፈሪም ነገር ነው። አስደሳችነቱ፣ እዚያ የሚገኙ ሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ የጽድቅ ሥራ ብቻ የጻኑ ስለሆኑ፣ የዘላለም ሕይወታቸው ምንም ጥያቄ ውስጥ ስለማይገባ ሲሆን፣ አስፈሪነቱም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት ቀርበው የሚመዘኑበት በመሆኑ ነው። እንዲያም ሆኖ በዚያ ተገኝቶ ሥራው የተቃጠለበትም ቢሆን ሽልማቱ ይቀርበታል እንጂ፣ እርሱ ራሱ ግን ይድናል። ይሁን እንጂ የሚድነው በአሳት ውስጥ በጭንቅ እንደሚያልፍ ሆኖ ነው።

አክሊሎችና

ሽልማቶች

56

እነዚህ በቶሎ አመጣሰሁ፤ ማንም አክሊሳህን

አንዳይወስድብህ ያሰህን አጽንተህ ይዝ።

አማኞች በመጨረሻው ቀን የሚቀበሉትን ሽልማት በመጽሐፍ ቅዱስ በተለያዩ ስፍራዎች «አክሊል» እየተባለ ይጠራል። በዚሁ መሠረት ወደፊት በሚሆን አንድ ዘመን አማኞች ለልዩ ልዩ ተግባሮቻቸው የሚመጥን አክሊልንና ሽልማቶችን ከአምላካቸው እጅ እንደሚቀበሉ ተገልጧል። እንዲያውም ቤተ ክርስቲያን ከተነጠቀች በኋላ በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቅረብን አስደሳች ከሚያደርጉት ምክንያቶች አንዱ፤ አማኞች እንደየሥራቸው ተመዝነው የሚሰጣቸው አክሊልና ሽልማት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ በክርስትናችን ምክንያት በምድር የከፈልነው ዋጋ፤ የጽድቅና የቅድስና ኑሮአችን በከንቱ እንደማይቀር ማሰብ በራሱ ምንኛ የሚያስደስት ነገር ነው። ስለዚህም ዘወትር የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በማስተማር፤ በሥራው የማያሳፍርና የማያፍር ሠራተኛ በመሆን፤ ፈተናን ሁሉ ማለፋችን በእግዚአብሔር ፊት እንዲረጋገጥ፤ በሁሉ ነገር ትጋታችንን ማሳየት አለብን።⁵⁷ ይሁንና በትናንት ትጋታችን ዛሬ ካልኖርንበት ሽልማት ለማግኘት ዋስትና ሊሆንን አይችልምና አክሊላችንን ማንም እንዳይወስድብን ዘወትር መጠንቀቅ አለብን።

በመሠረቱ እያንዳንዱ ሰው የሚጠየቀው፤ ከጌታ ዘንድ እንደተሰጠው ወይም እንደተቀበለው መክሊት ያህል ነው። የጌታ ብቻ በሚሆን በዚያ ቀን፤ ሁሉም እንደ ታማኝነቱ መጠን ተመዝኖ ዋጋውን ከእጁ ይቀበላል። የእያንዳንዱ ሰው አገልግሎትም ሆነ ኑሮ፤ በክርስቶስ የቃሉ ሚዛን ተመዝኖ ሽልማትና አክሊል ለሚገባው እንዲሁ ይሰጠ

⁵⁶ ሪእ3:11።

⁵⁷ 2ኛ ማጥ2:15። አንደኛው የእውነትን ቃል በትክክል እንደሚያስረዳ የተመሰከረበት ሠራተኛ ራሱን በእግዚአብሔር ፊት ሰታቀርብ ትጋ።

ዋል። ይኼም ማለት ሰው በሕይወት ዘመኑ ያስተማረው ትምህርት፤ የዘመራቸው ዝማሬዎች፤ የተነበያቸው ትንቢቶች፤ የሰጣቸውና የተቀበላቸው ይቅርታዎች ሁሉ፤ አንድ ቀን ዋጋቸው ምን ያህል እንደ ሆነ ይታያል ማለት ነው። የዚያኑ ያህል ሥራችንና አገልግሎታችን ዘላለምን ማዕከል ያደረገ ሆኖ ካልተገኘ ፍሬው በምድር ላይ ብቻ የሚታፈስ ሆኖ ይቀራል።⁵⁸

ሆኖም እንዲህ ዓይነቱን ጊዜ ፈርተን «አርፌ እቀመጣለሁ» ብንል እንኳ ከተጠያቂነት የምናመልጥ አይደለንም። ኢየሱስም ስለዚሁ ጉዳይ ለደቀ መዛሙርቱ ባስረዳ ጊዜ የሚመስጥ ምሳሌ ተናግሯል። በምሳሌውም፤ አንድ ሩቅ አገር ለመሄድ የፈለገ ሰው፤ በቤቱ ያሉ አገልጋዮቹን ሁሉ ጠርቶ ለእያንዳንዳቸው የተለያዩ መጠን ያለው መክሊት ከሰጣቸው በኋላ፤ ሲመጣ እንደተሳሰባቸው የሚተርክ ነው። ሰዎቹም ከጌታቸው እጅ የተቀበሉትን መክሊት ከነትርፉ ማስረከብ ይጠበቅባቸው ነበር። በምሳሌው ላይ የተጠቀሱት ሦስት ሰዎች፤ እያንዳንዳቸው የተለያዩ መጠን ያለው መክሊት የተቀበሉ ሲሆን፤ የመጀመሪያው፤ አምስት፤ ሁለተኛው፤ ሁለት፤ ሦስተኛው ደግሞ አንድ መክሊት በእጃቸው ገብቶ ነበር። የአገልጋዮቹ ጌታ የሆነው ሰው ከሄደበት ተመልሶ መጥቶ ሒሳቡን ሲተሳሰብ፤ አምስትና ሁለት መክሊት የወሰዱት ሰዎች በየተራ ቀርበው ከነትርፉ ሲያስረክቡ፤ አንድ መክሊት የተቀበለው ግን «ጌታ ሆይ ካልዘረሀበት የምታጥድ ካልበተንህበት የምትሰበሰብ መሆንን አውቃለሁ፤ ስለዚህ ፈራሁም፤ ሃጃም መክሊትህን በምድር ቀበርኩት» በማለቱ፤ ጌታው ተቆጥቶ «አንተ ክፉና ሀኪተኛ ባሪያ ካልዘረሀበት አንዳጥድ ካልበተንኩበትም አንድሰበሰብ ታወቃለህን? ስለዚህ ገንዘቤን ለሰዎች አደራ ስትሰጥ በተገባ ነበር፤ እኔም ከትርፌ ጋር አወስድ ነበር» አለው።⁵⁹

⁵⁸ ማተ7:22፤23። በዚያ ቀን ብዙዎች፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በስምህ ትንቢት አስተናግርንምን? በስምህ አጋንንት አሳወጣንምን? በስምህ ብዙ ታምራት አሳደረግንምን? ይሉኛል። በዚያ ጊዜ፤ ከቶ አሳወቅንታለሁ፤ እናንተ ክፉዎች፤ ከእኔ ራቀ ብዬ በገደጽ እነገራችዋለሁ።

⁵⁹ ማተ25:14-30።

በመሆኑም ማናችንም ብንሆን በምድር የተሰጠን አገልግሎት ምንም ዓይነት ሰበብና ምክንያት ሳያደናቅፈው እየተጓዘ ስለመሆኑ እርግጠኛ መሆን ይገባል። አንዳንድ ጊዜ የምንጓዝበት ነጻና ሕይወታችንን የሚያስከፍለን ቢሆን እንኳ ወደ ፊት ከመጓዝ በቀር ሌላ ዕድል የሌለበት ሕይወት እንደመረጥን ልንረሳ አይገባም። እስከመጨረሻው የጸናም ከጌታው እጅ አክሊልና ሽልማት እንደሚያገኝ ማስታወስ ያሻል። ደግሞም ማንኛውንም ነገር ለታይታ የምናደርግ ከሆነ፤ ወደ ፊት ከጌታ ዘንድ የሚቆይልን ዋጋ እንደሌለ ማወቅ አለብን። ይህም ጸምን፤ ጸሎትንና ምጽዋትን ጨምሮ ሌላም ዓይነት የአምልኮ እንቅስቃሴዎችን የሚመለከት ነው።⁶⁰ ስለዚህ አክሊልና ሽልማት ስለሚያስገኙ ጉዳዮች በተለይ ትኩረት ልናደርግ ይገባል።

⁶⁰ ማቴ6:1። ሰዎች እንዲያዋላቸው መልካም ሥራችሁን በፊታቸው ከማድረግ ተጠንቀቁ፤ እንዲህ ካደረጋችሁ ከሰማዋ ሐብታችሁ ዋጋ አታገኙም። ራስ22:12። ሰአይንዳዳም እንደ ሥራው መጠን አክፍል ዘንድ ዋጋዋ ከእነ ጋር ነው።

የደስታና

የድል አክሊል

በምድር በኖሩበት ዘመን፤ ሰዎችን ወደ ጽድቅ ወይም ወደ ክርስቶስ የደገንነት አሳብ ለሚመልሱ ሰዎች በመጨረሻው ዘመን የሚሰጣቸው የአክሊል ዓይነት፤ የደስታ ወይም የድል አክሊል ይባላል። ዳንኤልም በመጨረሻው ዘመን ለእንደነዚህ ዓይነት ሰዎች በተለይ የተዘጋጀውን የደስታ መጠን ሲናገር «ጥበበኞች እንደ ሰማይ ጸዳሳ፤ ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋከበት በዘላለም ይደምቃሉ።»⁶¹ ብሏል። ጳውሎስም በተለያዩ ጊዜ በወንጌል ያገለገላቸውን አማኞች «ደስታዬና ሕክሊዬ የምትሆኑ ወንድሞች ሆይ» ሲላቸው፤ ሌሎቹንም «ተስፋችን ወይም የትምከታችን ሕክሊዬ ማነው? በገታችን በኢየሱስ ፊት በመምጣቱ አናንተ አይደላችሁምን? አናንተ ደስታችንም ከበራችንም ናችሁ» ብሏቸዋል።

በዚሁ መሠረት እግዚአብሔር ለወንጌል አገልግሎት የጠራቸውና ወንጌልን በልዩ ልዩ መንገድ ለሰዎች ለማድረስ የሚተጉ ሰዎች፤ አንድ ቀን ከጌታ ዘንድ አስደናቂውን የደስታና የድል አክሊላቸውን ይቀበላሉ ነው። ይህም ደስታ አሁን በምድር ሆኖ በቃልና በአንደበት ለመግለጥ ከምንሞክረው በላይ እጅግ ታላቅና የተለየ መሆኑ እሙን ነው። በእርግጥ የትኛውም ዓይነት ሰው፤ በዚህ ዓለም እስካለ ድረስ ይኼን ደስታ መቼም ሊለማመደው አይችልም። እግዚአብሔር ግን በምድር ሳሉ በወንጌል አገልግሎት ሲተጉ ለነበሩ ምርጥ ባሪያዎቹ እንዲህ ዓይነቱን አክሊልና ሽልማት ሊሰጣቸው ወስኗል። ይህ ተስፋ በተለይ የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋዮችን ምን ያህል እንደሚያጽናና እንደሚያበረታታ ሳስብ እኔ ራሴ ስለእነርሱ እጅግ ደስ ይለኛል። እንደሚታወቀው በሥጋ ዓይን ሲታይ በዚህ ምድር በእውነት ወንጌል እየሰበኩ ለወንጌል የሚኖሩ ሰዎች ኑሮ ያን ያህል የሚያስቀና ወይም የሚያጓጓ አይደለም። አንዳንድ የወንጌል አገልጋዮችም በወንጌል

⁶¹ ዳን12:3። ፊል4:1። 1ኛተስ2:19።

ሥራ ተጠምደው ደፋ ቀና ሲሉ ለራሳቸውና ለቤተሰባቸው የሚሆን በቂ ነገር ለማግኘት እየተቸገሩ፤ የሚያዝኑበትና ተሳቀው የሚኖሩበት አጋጣሚ ብዙ ነው። ከዚህ የተነሣ ማንም እነርሱን ያየ ሰው፤ ግድ ካልሆነበት በቀር የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይነትን የመጀመሪያ ምርጫው አድርጎ ሊቀበለው እስከማይችል ድረስ ጥሬው ብዙም የማይወደድ ነው። በዚህ ምክንያት አንዳንድ የወንጌል አገልጋዮች በአቋራጭ ሕይወታቸውን አስደሳች፤ ስኬታማና የሰመረ ለማድረግ ሲሞክሩ፤ ቀስ በቀስ ቀድሞ የነበራቸውን የወንጌል ቅናትና ፍቅር ያጡታል። ሆኖም ይኼን ወንጌል በፍጹም ታማኝነት ያለመሸቃቀጥ ሲያገለግሉ እስከ መጨረሻው ድረስ ጸንተው የሚገኙ አገልጋዮች፤ ኢየሱስ በፍርድ ወንበሩ በተቀመጠ ጊዜ ለቅዱሳኑ የሚያድለውን የደስታና የድል አክሊል ይቀበላሉ። ኹነቱ ደግሞ ማንንም ሰው የሚያስቀናና «ምነው እነርሱን ባደረገኝ» የሚያስብል በመሆኑ፤ ወደፊት ይኼ ተስፋ የሚጠብቃቸው የወንጌል አገልጋዮች፤ እርስ በእርሳቸው ሊጽናኑ ይገባቸዋል።

ይህ ማለት ግን ተስፋው የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋዮችን ብቻ የሚመለከት ነው ማለት አይደለም። እንዲያውም የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይነት ጥሪ ባይደርሰውም፤ እያንዳንዱ አማኝ ባለበት ስፍራ ሁሉ ወንጌልን የመስበክና የማሰራጨት አደራ እንዳለበት የሚያስገነዝብ ነው። ይህም በመጨረሻው ዘመን አስደሳች ሽልማት ለራሱ የሚያቆይበት ዋነኛው መንገድ ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው በአንድ ወቅት ስለዚህ ጉዳይ ሲናገር «በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉም ይልቅ አስደሳች የሚመስለኝ፤ አንድ ሰው ወደ እናንተ ዘንድ መጥቶ «በዚህ የተገኘሁት አንተ በነገርከኝ የወንጌል ቃል ነውና አመሰግንሃለሁ!» ያላችሁ እንደ ሆነ ነው» አለ።

የማይጠፋ
አክሊል

ሽልማቱን አንደሚቀበል ሰው ራሱ፤ ሰውደድር የሚዘጋጅ ማንኛውም ሰው በሁሉም ነገር ራሱን ይገዛል። አነርሱ ዐሳፊና ጠፊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ይደክማሉ፤ እኛ ግን ለዘላለም የማይጠፋውን አክሊል ለማግኘት አንደክማለን። ስለዚህ እኔ ግብ አንደ ለሰው ሰው በከንቱ አድርገው፤ ደግሞም ነፋስን አንደሚጉሰም ሰው አንዲያው አስታገልም፤ ነገር ግን ለሰሎች ከሰበከሁ በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ አንዳወቅር ሰውነቱን አየጉሰምሁ አንዲገዛለኝ አደርገዋለሁ።

ማንኛውም ሰው በክርስቶስ ካመነ በኋላ፤ ባሉት ዘመናት ተቀድሶ እንደሚገባ ከተመላለሰና ከጌታ የተሰጠውን ሩጫ በመሮጥ ወደ ግቡ የሚፈጥን ከሆነ አንድ ቀን ከጌታ ፊት ቀርቦ የማይጠፋውን አክሊል የመቀበሉ ጉዳይ የሚያጠራጥር አይደለም። ጳውሎስም «ታገኙ ዘንድ ራሱ» የሚለው፤ ይኼን ዓይነቱን ሩጫ ነው። በመሠረቱ የአማኝ ሩጫ፤ ከዚህ ዓለም ሯጮች ጋር ሲነፃጸር፤ ልዩነቱ የግብ ወይም የሃላማ ሆኖ ይታያል። የዚህ ዓለም ሯጮች የሚሮጡት፤ የሚጠፋውን ሽልማትና አክሊል እንደሚያገኙ ተስፋ አድርገው ሲሆን፤ አማኞች ግን የማይጠፋውንና ዘላለማዊ የሆነውን አክሊልና ሽልማት የማግኘት ተስፋ ይዘው ነው። በዚህ ምክንያት በሁለቱ ሯጮች መካከል ያለው ልዩነቱ የትቦል ነው። ዳሩ ግን በዛሬው ጊዜ ሆኖ፤ ያንን ዘመን በሚታይ ማስረጃ መግለጥ ስለማይቻል፤ አንዳንድ ጊዜ ሩጫውን ተስፋ የማይታይበት ሊያደርገው ይችላል። በዚያ ላይ ከዚህ ዓለም ሥርዓት ውስብስብነት የተነሣ ብዙ ጊዜ በትክክለኛው መንገድ ለሚጓዙ ሰዎች ነገሮች ሁሉ አስቸጋሪና ውስብስብ ሲሆኑ ይታያሉ።

ስለዚህ ጉዳይ የዕብራውያን ጸሐፊ ሲናገር፤ የሩጫውን አስቸጋሪነትና የመጨረሻ ፍጻሜ ለማስረዳት የብሉይ ኪዳን የእምነት አባቶችን እንደ አብነታዊ ማስረጃ መጥቀስ አስፈልጎታል። ጸሐፊው እነዚህ

የእምነት አባቶች፤ በእያንዳንዱ አማኝ ዙሪያ እንደ ደመና ከበው እንዳሉ ከገለጠ በኋላ፤ አማኞች፤ ሽክም የሚሆንባቸውና በቀላሉ ተብትቦ የሚይዛቸውን ኃጢአት አስወግደው፤ በፊታቸው ያለውን ሩጫ በፅናት መርጥ እንዳለባቸው ያሳስባል። ደግሞም በእያንዳንዱ የሩጫው ሰዓት «የእምነታችሁ ጀግናና ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን ብቻ መመልከት አለባችሁ» ይላል። ምክንያቱም ኢየሱስ በፊቱ ስላለው ደስታ መስቀሉን ታግሶ፤ ደግሞም ያን የመሰለ የመስቀል ውርደት ንቆ ካለፈ በኋላ፤ አሁን በእግዚአብሔርነቱ ዙፋን በቀኙ ተቀምጧል። እናም አማኞች በነፍሳቸው ዝለው ተስፋ እንዳይቆርጡ ከኃጢአተኞች የደረሰበትን እንዲህ ያለ ተቃውሞ የታገሰውን ኢየሱስ ሁልጊዜ ሊያስቡ ይገባል። የዚያን ጊዜ የሩጫቸውን ፋይዳና ተስፋ በቀላሉ ይረዳሉ።⁶³ እያንዳንዱ አማኝ ለርጠው ሩጫ ከጌታ ዘንድ ሽልማትና አክሊል እንደተዘጋጀለት እያሰበ ደስ ሊለውና የጊዜውን ሐዘንና መከራ ታግሶ ሊፀና ይገባል። ያን ቀን ጌታ፤ ለአማኞች የሚሰጠው አክሊልና ሽልማት የማይጠፋና ለዘላለም የሚኖር መሆኑ እንዴት የሚያስደስት ነው?

⁶³ ስብ12:1-3።

የክብር እክሊል

በአናንተ ኃላፊነት ሥር ያሰውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቀ፤ የምትጠብቁትም ከእግዚአብሔር እንደሚጠበቅባችሁ በገደ ሳይሆን በፈቃደኝነት፤ ሰጥቅም በመስገብገብ ሳይሆን፤ ለማገልገል ባላችሁ ጽኑ ፍላጎት ይሁን፤ እንዲሁም በዐደራ ሰተሰማችሁ መንጋ መልካም ምሳሌ በመሆን እንዲ፤ በሳያቸው በመሠልጠን እይሁን። የአረኞች አስቃ በሚገለጥበት ጊዜ የማይጠፋውን አክሊል ትቀበላላችሁ።⁶⁴

በጥንት ዘመን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሉ አገልግሎቶች ሁሉ፤ አስቸጋሪው አገልግሎት የእረኝነት ወይም የመሪነት አገልግሎት ስለነበር፤ ጥሪውን ለመቀበል አማኞች ያን ያህል ተነሳሽነትና ፍላጎት አይታይባቸውም ነበር። ይህንን የተረዱት ሐዋርያትም በተለያየ ጊዜ በጻፏቸው መልዕክቶች እረኞች ወደ ፊት የሚያገኙትን ክብርና ምስጋና እያሰቡ እንደተሰማቸው ጸጋ መጠን በዚህ አገልግሎት ሊተጉ እንደሚገባ አደፋፍረዋል። ለምሳሌ ጳውሎስ «ማንም አዲስ ቀዳሳትን ቢመኝ መልካምን ነገር ይመኛል» ማለቱ፤ በወቅቱ አገልግሎቱ ምን ያህል ማንሣሣትና ማበረታታት ያስፈልገው እንደነበር የሚጠቁም ነው።⁶⁵

እርግጥ ነው በየትኛውም ዘመን ለእውነተኛ እረኞች የመሪነት ስፍራ እንደዚህ ዓለም ሹመትና ሽልማት የሚያገኝ ወይም የሚያስደስት ሆኖ አያውቅም። ስፍራው በራሱ ካለው ከፍተኛ የአገልግሎት ጫና በተጨማሪ፤ እረኛው ለተቀበለው ኃላፊነት ወደፊት በክርስቶስ ፊት ያለበት ተጠያቂነት የሚያስፈራ ነው። ከዚህም በላይ በየጊዜው በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚሆነው ስደትና መከራ የመጀመሪያ ገፈት ቀማሽ መሆን ስለሚያስከትል፤ ማንም በደስታ የሚመርጠው አልነበረም። እንዲያም ሆኖ አገልግሎቱን በታማኝነትና በእውነት የሚያገለግሉ ሰዎች፤ በምድር ምስጋና፤ ክብርና ጥሩ ስም ሲያገኙበት አይታይም። ብዙ ጊዜም፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሉ ምዕመናን አብዛኛዎቹ

⁶⁴ 1ኛጳጥ5:1-4።⁶⁵ 1ኛጠሞ3:1።

ፍላጎታቸው ከተሟላባቸውና ሁሉም ነገር ሰላም የሆነ ከመሰላቸው መሪዎቻቸው ያን ያህል ትዝ ሳይሏቸውና ስለእነርሱም የማያሳስባቸው ሲሆኑ ይታያሉ። በአንጻሩ ምዕመናን የሆነ ነገር እንደሚሰራቸው ካሰቡ መሪዎችን ማማረራቸው፤ መተቸታቸውና ለሆነው ሁሉ እነሱን ተጠያቂ ማድረጋቸው የተለመደ ነው። ደግሞም በአንድ ጉባኤ ያሉ ሰዎችን ፍላጎት እኩል ማርካት ወይም ሁሉን ደስ ለማሰኘት መሞከር ምንኛ አስቸጋሪ ተግባር እንደሆነ መገመት ቀላል ነው። ከዚህም ሌላ በበርካታ ምክንያቶች ብዙ ጊዜ እረኞች ብቸኞች ከመሆናቸው በላይ ማንም ስለእነርሱ ግድ የሌለውና ስሜታቸውን የማይረዳቸው መስሎ እንዲሰማቸው ይሆናሉ። በየጊዜው በሕዝቡ መካከል በሚሆን ሐዘን፣ ግራ መጋባትና ጉዳት ምክንያት እነርሱ ምን ያህል አብረው እንደሚሰቃዩ ማንም የሚረዳ እንደሌለ እያሰቡ ተስፋ ሊቆርጡ፣ ሊያዝኑና ነገሩ ሲደጋገምም ቸልተኛ ሊሆኑ ይችላሉ።

ሆኖም ጴጥሮስ ስለዚህ ጉዳይ ሲናገር፣ ከሁሉ አስቀድሞ እረኞች መንጋውን ማገልገል ያለባቸው፣ ኃላፊነቱ በግድ እንደተጫነባቸው ሽክም በመቁጠር ሳይሆን፣ በፍቅርና በደስታ መሆን እንዳለበት ይመክራል፤ ቀጥሎም ለጥቅም ከመስገብብ ይልቅ ለጌታና ለአማኞች ባላቸው ጽኑ ፍቅር የተነሣ መንጋውን እንዲያገለግሉም ያሳስባቸዋል። ጉዳዩን ልብ ብለን ስናስተውለው፣ ምናልባት «ማንም አከላለህን አንዳይወስድብህ ያስህን አጥብቀህ ይዝ»⁶⁶ የሚለው ቃል ከማንም ይልቅ ለእነዚህ ሰዎች የላቀ ትርጉም ሳይኖረው አይቀርም። ከዚህ አንጻር ምንም እንኳን በዚህ ምድር ለአገልግሎታቸው የሚመጥን ክብርና ሽልማት ባያገኙም፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በመምራት ወይም በእረኝነት የሚያገለግሉ ሰዎች የእረኞች አለቃ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ በታላቅ ግርማውና ክብሩ በሚገለጥበት ቀን፣ የማያልፈውን የክብር አክሊል እንደሚቀበሉ በማሰብ በእምነትና በተስፋ መጽናት ይጠበቅባቸዋል።

⁶⁶ ራእይ፡፡፲፩፡

የሕይወት አክሊል

በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም እግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ፣ የሕይወትን አክሊል ያገኛል።⁶⁷

ቅዱስ ቃሉ «በክርስቶስ ኢየሱስ በአውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ»⁶⁸ ይላል። በእርግጥም በተለያዩ ዘመናት በዓለም የኖሩ አማኞች በታላቅ ስደት፣ መከራ፣ ችግርና ሐዘን ውስጥ ማለፋቸው የተለመደ ነው፤ ምንም እንኳን በአሁኑ ጊዜ በብዙ ቤተ ክርስቲያናት በሚሰጡ ስብከቶችና ትምህርቶች፣ ጉዳዩ እጅግም ጎልቶ ባይሰማም ጌታ ኢየሱስ ራሱ ተከታዮቹ በዓለም ላሉ ከፍተኛ ስደትና መከራ እንደሚደርስባቸው ደጋግሞ ተናግሯል።⁶⁹

በክርስቶስ ተከታዮች ላይ ስደትና መከራ የሚደርስበት ምክንያት፣ እነርሱ የተለየ የሕይወት ፍልስፍና ስለሚከተሉና ይኼም ለዚህ ዓለም ሰዎች ስለማይመች ነው። ስለዚህ አማኞች መከራ ሲደርስባቸው ግራ መጋባትና ተስፋ መቀረጥ የለባቸውም፤ እንዲያውም በመከራ ውስጥ ሲያልፉ ከፊት ይልቅ መፅናት ይጠበቅባቸዋል። ምክንያቱም በፈተና መጽናት ታላቅ መባረክ ከመሆኑም በላይ ከፈተናውም በኋላ እግዚአብሔር ለሚወዳቸውና እነርሱም ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ፣ ማለትም የሕይወት አክሊል ስለሚያስገኝ ነው።

ስለዚህ አማኞች፣ በክርስቶስ ምክንያት የሚደርስባቸውን መከራ እንደድንቅ ነገር ከማጋነን ይልቅ፣ የመከራው ተካፋይ በመሆናቸው፣ የወደፊት ደስታቸው ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ማሰብ አለባቸው። በዚያ ላይ እግዚአብሔር ሁሉም ቢሆን ከፈተናው ጋር መውጫውን ያዘጋጃል። በመሆኑም ማንም ከሚችለው በላይ እንደማይፈተንና በፈተናው ጊዜ አስፈላጊ የሆነው የጸጋ አቅርቦት እንዳለ በመረዳት፣

⁶⁷ ያዕ1፡12፡

⁶⁸ 2ኛጢሞ3፡12፡

⁶⁹ ዮሐ15፡18-21። ዓለም ቢጠላቱ ከእናንተ በፊት እኔን እንደጠላኝ አወቁ።

መጽናት ይገባዋል። ደግሞም ከእያንዳንዱ ፊተና በኋላ ከጌታ ዘንድ የሚጠበቀውን የሽልማትና የአክሊል አስደሳችነት እያስታወሰ በእምነቱ ከትናንት ይልቅ ሊተጋ ይገባዋል። መቼም ቢሆን መከራ ለጊዜው ደስ ባያሰኝም ከጊዜ በኋላ ውጤቱ ምን ያህል አስደሳች እንደ ሆነ ያዩትና የቀመሱት ያውቁታል። ይኼ ተስፋም በዓለም ላለን ከምናውቀው ሁሉ የተለየ እንደሆነ እሙን ነው። ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ «ሥጋን ብቻ መገደል የሚችሉትን አትፍሩ» ማለቱ፤ ከዚህ ሕይወት በኋላ ሌላ እውነተኛ ሕይወት እንዳለ ያስረዳል።

ጌታ ኢየሱስ ሰውን ወደ ራሱ ሲጠራ፤ ያ ሰው ስለሰሙ የሚቀበለውን መከራ እያሰበ ደስ የሚሰኝ ይመስለኛል። ለምሳሌ ለጳውሎስ ለላከው ሐናንያ ለተባለ ሰው «ስለ ስሜ ሰንት መከራ አንዲቀበል ክፊ አመለከተዋለሁ» ነበር ያለው። ጳውሎስም ይኼን ከተረዳ በኋላ «ስለ አርሱ መከራ ዕትቀበሉ አንጂ በአርሱ ዕታምቲ ብቻ አይደለም» ማለቱ፤ ጸንተው ለሚያከብሩት ምርጦቹ እግዚአብሔር ያዘጋጀው ክብር ታላቅ መሆኑን እንደተረዳ ያመለክታል። እንዲያውም በኋላ ላይ በክርስቲና ሕይወቱ ጠልቆ በገባ መጠን በክርስቶስ መከራ መካፈልን እንደ አብረቅራቂ ሽልማት የቆጠረው ሁሉ ይመስላል።⁷⁰

አርሱንና የትንሣኤውን ኃይል አንዳውቅ፤ በመከራውም አንድካፊ፤ ወደ መታን ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ፤ በሞቱ አንድመስሰው አመኛለሁ።

⁷⁰ ሐዋ 9:16። ፈሰ 1:291 3:10።

የጽድቅ አክሊል

71

ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅተዋል፤ ይህንንም ጻድቅ ፈሪድ የሆነ ጌታ ያን ቀን ያስረከበኛል

ጳውሎስ ሁለተኛውን መልዕክት ለጢሞቴዎስ በሚጽፍበት ወቅት ለአያሌ ወራቶች ጽኑ መከራ እየተቀበለ በእስር ቤት እንደቆየ ይታመናል። የጢሞቴዎስ መልዕክት ደግሞ ለጳውሎስ የመጨረሻው መልዕክት እንደመሆኑ መጠን፤ ምናልባት ከዚያ በኋላ በምድር የቆየባቸው ወራት በጣት የሚቆጠሩ እንደነበሩ መገመት እንችላለን። ነገር ግን በጳውሎስ የመጨረሻ መልዕክት ውስጥ፤ ዕድሜ ልኩን አንድ ያንኛውን ነገር ናፍቆ ያገኘ እንጂ፤ ሞት ደጃፋን የሚያንኳኳ ሰው ምስል አይታይም። እንዲያውም፤ በምድር ለኖረው ኑሮ፤ ተመጣጣኝ አክሊልና ሽልማት እንደሚያገኝ እርግጠኛና ልበሙሉ የሆነ ሰው ይመስላል። በዚያ ላይ ጳውሎስ ይኼ ተስፋ የተዘጋጀው፤ ለእርሱ ብቻ ሳይሆን የኢየሱስን መገለጥና ተመልሶ መምጣት ለሚናፍቁ ሁሉ እንደሆነ አበክሮ ያሳስባል። እንደሚታወቀው፤ ጽድቅ ማለት ትክክል ወይም እውነት ማለት ነው። ከዚህ አንጻር የአማኞች የምድር ኑሮ፤ ጌታ ኢየሱስ ወደ ፊት ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ ባለው የእውነተኛ ሥርዓት ተስፋ ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ የጽድቅ አክሊል ሽልማት እንደሚያገኙ ጥርጥር የለውም። ይህም በምድር ላይ እንደ እንግዳና መጽተኛ ለኖሩት ኑሮ ትክክለኛነት የሚሰጥ ሽልማት ነው።

በአንድ ወቅት ጌታ ኢየሱስ፤ ደቀ መዛሙርቱ ሳይታክቱ ዘወትር ተግተው መጸለይ እንዳለባቸው ለማስተማር ወደ፤ በአንድ ዐመጽኛ ዳኛ ምክንያት ፍርድ ስለተጓደለባት ቤት ምሳሌ ነግሯቸው ነበር። በምሳሌው የተጠቀሰችው ቤት የፈለገችው ነገር እስከታገኝ ድረስ፤ ዐመጽኛው ዳኛ የሚፈጽምባትን ግፍ ሁሉ ታግላ በትጋት ትወተውት

⁷¹ 2ኛጢሞ4:8።

ነበር። ያንን በማድረግ ምክንያት ከብዙ ጊዜ በኋላም ቢሆን ከዚያ በኋላም በእግዚአብሔርን ከማይፈራና ሰውን ከማያፍር ዳኛ እጅ ፍትህን አግኝታለች። እንደ ጌታ ትምህርት ይህኛ ሴት ያንን ሁሉ ዘመን ዳኛውን ለመወትወት አቅም ያገኘችው በውስጧ ታላቅ እምነትና ጽናት ስለነበራት ነው። ጌታም እንደዚህ ሴት ቀንና ሌሊት ወደእሱ ለሚጮኹ ምርጦቹ ሁሉ እንደሚፈርድላቸው አስታውሶ «ተመልሼ በምመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እንዲህ ያለ እምነት አገኝ ይሆን?» ቢል ጠይቋል።⁷² በእርግጥ ጌታ ኢየሱስ በዚህ ስፍራ ከሰው የጠበቀው እምነት፤ ለፈውስ፤ ለታምራትና ለድንቃ ድንቅ ለመሳሰሉ ነገሮች ወይም ደግሞ እንደመብላት፤ መጠጣትና መልበስ ለመሳሰሉ ጉዳዮች የሚሆን እምነት መስሎ አይታዩም። ለነገሩ አሁን ባለንበት ዘመን እንኳ ብዙ ሰዎች ስለእነዚህ ጉዳዮች በእግዚአብሔር በማመን በኩል እጅግ የተጋነነ ችግር እንደሌለባቸው ለሁሉ የተገለጠ ነው። ደግሞም ተጥራቸው ቀላል የማይባል ሰዎች እግዚአብሔር የሚያስፈልጋቸውን ነገር ሁሉ እንደሚሰጣቸው ተስፋ በማድረግ በእርሱ እንደሚታመኑ ሲናገሩ መስማት የተለመደ ነው። በብዙ አብያተ ክርስቲያናት እውደ ምህረት በስፋትና በተደጋጋሚ የሚሰበከው አማኞች እንደዚህ ዓይነት እምነት እንዲኖራቸው ነው። በአንዳንድ ዘመናትም ይህ ዓይነቱ እምነት እንደ «እንቅስቃሴ» ተቆጥሮ በጥልቀት የተሰበከበት አጋጣሚ አለ።

ታዲያ ጌታ ኢየሱስ ወደ ፊት ተመልሶ በሚመጣ ጊዜ በብዙ «አማኞች» ዘንድ እንኳ እንደማያገኘው የጠረጠረው እምነት ምን ዓይነት ይሆን? በመሠረቱ እሱ ከአማኞች ሁሉ የሚፈልገው እምነት፤ ዳግመኛ በክብር እንደሚመጣ አውቀው፤ በመምጣቱ ተስፋ የተቃኘና የተዘጋጀ ሕይወት ይዘው እንዲጠባበቁት ነው። አብርሃም ለምሳሌ የእምነት አባት ሆኖ የሚጠቀስና እምነቱም በእግዚአብሔር ዘንድ ጽድቅ ሆኖ የተቆጠረለት ሰው እንደነበር ይታወቃል፤ ታዲያ በምድር ላይ በኖረባቸው ዓመታት፤ ራሱን እንደ እንግዳና መጽተኛ በመቆጠር

⁷² ሱቃ18:8። የሰው ልጅ በምድር በመጣ ጊዜ እምነትን ያገኝ ይሆን?

በስደትና በድንኳን የኖረው፤ እግዚአብሔር የሠራትን አገርና ከተማ ገና ወደፊት እንደምትገለጥ ተስፋ አድርጎ የሚጠባበቅ በመሆኑ እንደነበር ይነገርለታል።⁷³ ልክ እንዲሁ፤ ማንኛውም ሰው «በዚህች የምትኖር አገርም ሆነ ከተማ የለኝም» ብሎ እያሰበ ገና የምትመጣቀን በናፍቆት የሚጠባበቅ ከሆነ፤ የሕይወት ሥርዓቱ ፍጹም እንደሚቀየር አያጠራጥርም። በዚህ ምድር ኑሮው እንግድነት እንጂ ነዋሪነት የማይሰማው ሰው፤ የዚህ ዓለም ሰዎች ትኩረት የሚሰጧቸው ብዙ ነገሮች ያን ያህል እንደማይመስሉትም ግልጽ ነው። ይህም ትክክለኛ የሕይወት ሥርዓት በመሆኑ እንደዚህ ላለው ሰው፤ ከጌታ ዘንድ ወደፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶ ይጠብቀዋል።

⁷³ ዕብ11:8-12።

መነጠቅና
መስጠት

ስለ የመጨረሻው ዘመንም ሆነ ስለንጥቀት የሰማሁት፤ ከዓመታት በፊት፤ በአንድ ኢትዮጵያዊ መጋቢ በውጪ አገር ተሰብኮ፤ በአራት ክፍሎች ተዘጋጅቶ ከቀረበ የአድዮ ካሴት ነው። በወቅቱ በሥጋም ሆነ በመንፈሳዊ ዕድሜዬ ገና ልጅ ስለነበርኩ የነዚህን ነገሮች ሚስጥር ምንነት ለመረዳት እጅግ ግራ ተጋብቼ እንደነበር አስታውሳለሁ። እንዲያም ሆኖ ግን በዚያን ጊዜ ከሰማሁት የተነሣ፤ ንጥቀት በታላቁ መከራ እኩሌታ እንደሚሆን በማመን ቀጥሎ፤ አንዳንዴም ይኼንኑ ደፍራ አስተምር ነበር። ይሁን እንጂ ከጊዜ በኋላ ስለዚህ ጉዳይ የሚናገሩ የተለያዩ ትምህርቶችን ጉዳዩ ብዬ ማጥናት ስጀምር ግን አመለካከቴ ቀስ በቀስ እየተቀየረ መጣ። ይህ ዓይነቱ አጋጣሚም በእኔ ብቻ ሳይሆን፤ በብዙ አገልጋዮች ላይ የሚያጋጥም የአቋም መለዋወጥ እንደሆነ ተረድቻለሁ።

በቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች መካል፤ ንጥቀትን በተመለከተ ያለው ልዩነት የሚመነጨው በአብዛኛው ኹነቱ ከሚከሰትበት የጊዜ ሰሌዳ አንጻር እንደሆነ ከዚህ በፊት ተመልክተናል። በመሆኑም አንዳንዶች ንጥቀት፤ ከታላቁ መከራ በፊት ነው ሲሉ፤ ሌሎች ደግሞ በታላቁ መከራ መካል፤ አለያም ከታላቁ መከራ በኋላ ነው፤ በማለት ያምናሉ። ለምሳሌ እኔ ቀደም ብዬ አቋሜን እንደገለጥኩት፤ ንጥቀት ከታላቁ መከራ በፊት እንደሚሆን ነው የማምነው። ከዚህ በኋላ ባሉት ክፍሎችም እንዲህ እንዳምን ምክንያት የሆኑኝን የመጽሐፍ ክፍሎች በማስደገፍ አቋሜን የበለጠ ግልጽ ለማድረግ እሞክራለሁ። ታዲያ እግረ መንገዴን ከዚህ ጋር ተያይዘው የሚነሡ መሠረታዊ ጉዳዮችን በመጠኑ እዳስሳለሁ።

ጌታ ኢየሱስ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ሃያ አራት ስለመጨረሻው ዘመን ባስተማረ ጊዜ፤ በተለይ ቁጥር ሃያ ዘጠኝ ላይ የተናገረው በዛሬው ጊዜ በንጥቀት መቼነት ከሚያወዛግቡ ክፍሎች አንዱ ሆኖ

ይጠቀሳል። አንዳንድ ሰዎችም ይኼን ክፍል ንጥቀት ከታላቁ መከራ በኋላ እንደሚሆን ለሚያነሡት መከራከሪያ ዋነኛ ማስረጃ አድርገው ያነሡታል።⁷⁴ ሆኖም ክፍሉ ስለቤተ ክርስቲያን መነጠቅ እንደሚወራ እርግጠኛ ሆኖ መናገር አይቻልም። እንዲያውም ስለሌላ ተመሳሳይ ዘመንና ጊዜ የሚናገር መስሎ ነው የሚታየው። በእርግጥ በዚያ ክፍል፤ ቁጥር ሃያ ሰባት ላይ ጌታ፤ ስለራሱ መምጣት ተናግሮ ሲያበቃ «ከእነዚያ ከመከራው ቀናት በኋላ» ማለቱ ጊዜው በሰባኛው ሱባኤ መጠናቀቂያ አካባቢ ወይም የእነዚያ ሰባት የመከራ ዓመታት ፍጻሜ ሲቃረብ እንደሆነ ያመለክታል። በዚያን ጊዜ፤ ክርስቶስ ከሰማይ በደመና በታላቅ ክብር ሲመጣ የምድር ወገኖች ሁሉ እንደሚያዩትና እንደሚያለቅሱ ተመልክቷል። ነገር ግን እነዚህ የእሱ መምጣት «ወዮ» የሚያሰኛቸው ሰዎች እነማናቸው? የሚለው ጉዳይ በትኩረት መታየት ያለበት ይመስላል። ከዚህ በተቃራኒው የእሱ መምጣት «ለመሰብሰባቸው» ምክንያት በመሆኑ ደስ የሚላቸው ሰዎች፤ በወቅቱ በምድር መኖራቸው ደግሞ በዚያን ዘመን ኹነት ውስብስብነትና ሚስጥራዊነት የበለጠ ያሳያል።

ሆኖም ንጥቀት ከመከራው በኋላ እንደሚሆን በሚያምኑ ሰዎች ይህ ክፍል የመጠቀሱ ምክንያት፤ ጌታ በሚመጣበት ጊዜ መላእክቱን ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋር እንደሚልካቸውና እነርሱም ምርጦቹን ከአራቱም ነፋሳት፤ ከሰማያት ከአንዱ ዳርቻ ወደሌላው ዳርቻ እንደሚሰበሰቡለት በመናገሩ ምክንያት ነው። ነገር ግን በዚያን ጊዜ የሚነፋው መለከት የትኛው መለከት ነው?⁷⁵ የሚለውና «ምርጦች» የተባሉት እነማን ናቸው? የሚለው ጉዳይ አከራካሪ ነው። ለምሳሌ «ንጥቀት ከሰባኛው ሱባኤ በኋላ ነው» የሚሉ ሰዎች መለከቱ፤ ጳውሎስ በመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልዕክቱ 15ኛ ምዕራፍ የገለጠውና በቤተ

⁷⁴ ማቴ 24:27-29። መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ ምዕራብ ድረስ እንደሚመጣ፤ የሰው ዕጅ አመጣጥም እንደዚሁ ይሆናል። በድን ባስበት ሰፍሪ ሁሉ አሞሮች ይሰበሰባሉ። ወዲያውኑ ከእነዚያ ከመከራው ቀናት በኋላ፤ ፀሐይ ትጨወማለች፤ ወረቃ ብርሃኗን ትከሰክላለች፤ ከዋክብት ከሰማይ ይረገፋሉ፤ የሰማይ ጋዩሳትም ይኖጋሉ።
⁷⁵ 1ኛ ቆሮ 15:51-52። ሁላችን አንንቀሳፈም፤ ነገር ግን ሁላችን እንሰወጣለን። ይህም የሚሆነው የመጨረሻው መስከት ሲገፋ ደንገት በቅጽበት ዓይን ነው።

ክርስቲያን ንጥቀት ሰዓት የሚነፋው «የመጨረሻው መለኮት» እንደ ሆነ ሲሞግቱ፤ በወቅቱ እንደሚሰበሰቡ የተነገረላቸው ምርጦች ደግሞ «ቤተ ክርስቲያን ናት» ብለው ያስተምራሉ። ሆኖም በማቴዎስ ወንጌል የተጠቀሰው «መለኮት» እና ጳውሎስ ከንጥቀት በፊት እንደሚነፋ የተናገረው «መለኮት» አንድ ዓይነት ስለመሆናቸው ተጨማሪ ማስረጃ ማቅረብ የሚቻል አይመስልም። ከዚህ የተነሣ በመጨረሻው ሰዓት በመላእክቱ የመለኮት ድምፅ እንደሚሰበሰቡ የተጠቀሱት ምርጦች «ቤተ ክርስቲያን» ስለመሆንዋ እርግጠኛ ለመሆን ያስቸግራል። ምክንያቱም በጳውሎስና በጌታ ትኩረት መካከል መሠረታዊ የሚባል ልዩነት መኖሩ በግልጽ የሚታይ በመሆኑ ነው። በመሠረቱ ጳውሎስ ስለመነጠቅ የጻፈ ሲሆን፤ ኢየሱስ ግን የተናገረው ስለመሰብሰብ ነው። ከዚህ አንጻር ከተመለከትነው ደግሞ በመነጠቅና በመሰብሰብ መካከል «መሠረታዊ» ሊባል የሚችል ልዩነት እንዳለ እንረዳለን። በተጨማሪም የጳውሎስ መልዕክት ስለሙታን ትንሣኤ የሚናገር ሲሆን፤ የኢየሱስ ትምህርት ግን ስለዚህ ጉዳይ ያነሣው ነገር የለም። ደግሞም ጳውሎስ «በዚያን ጊዜ የሚጠፋው የሚደጠፋውን፤ የሚሞተው የሚደሞተውን ሲሰበስ ይገባዋል» በማለት ስለመለወጥ ያስተማረ ሲሆን፤ ኢየሱስ ግን ስለዚህ ነገር ምንም አላለም።

ከላይ ከተነሡት አሳቦች አንጻር «ኢየሱስ በትምህርቱ የተናገረውና ጳውሎስ በመልክቱ የጠቀሰው መለኮት፤ ለአንድ ዓይነት ተግባርና ጊዜ የሚውሉ እንዳልሆኑ ለመገንዘብ እንዲሁም በመሰብሰብና በመነጠቅ መካከል ተጨማሪ ልዩነት እንዳለ ለመረዳት፤ ጌታ ኢየሱስና ጳውሎስ ስለእነዚያ አበይት የትንቢት ፍጻሜ ወቅቶች በተናገሩ ጊዜ የተጠቀሙባቸውን ቃላት መመርመር ጠቃሚ ነው» የሚሉ ሰዎች አሉ፤ እነዚህ ሰዎች አሳባቸውን ሲያስረዱ «በግሪኩ ቋንቋ ሁለቱን አሳቦች ለመግለጽ የዋለውን ቃል በራሱ ልዩነታቸውን ለመረዳት ተጨማሪ መረጃ ሊሰጠን ይችላል» ይላሉ። «በዚህ መሠረት ጌታ ኢየሱስ፤ በማቴዎስ ወንጌል ላይ ለተናገረው አሳብ በጥቅም ላይ የዋለው የግሪኩ ቃል "ኢፒሱናን" የሚለው ሲሆን፤ ቃሉ የተበታተነውን የመሰብሰብና አንድ የማድረግ ተግባርን የሚገልጽ ነው። በአንጻሩ ጳውሎስ በቆሮንቶስ መልዕክቱ የተጠቀመው "ኤርፓዝ" የሚለው

ቃል፤ አንድን ነገር በኃይል ነጥቆ በመውሰድ የራስ ማድረግን የሚያመለክት ነው» በማለት ያስረዳሉ።⁷⁶

በተጠቀሱት ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ላይ እንደተመለከተው ጌታ ኢየሱስ በመጨረሻው ጊዜ ስለሚሆን የሕዝብ መሰብሰብ ሲናገር ጳውሎስ ደግሞ ስለሕዝቡ መነጠቅ ነው የጻፈው። ነገሩ እንዲያ ከሆነ ደግሞ በመነጠቅና በመሰብሰብ መካከል ዓይነተኛ ልዩነት ያለ መስሎ ይታያል።

ስለሚነጠቁትና ስለሚሰበሰቡት ሰዎች ስናነሣ ልዩነታቸው በሌላም መልኩ ሊገለጥ የሚችል እንደሆነ እንመለከታለን። በዚሁ መሠረት አማኞች የሚነጠቁት ታላቁ መከራ ከመሆኑ በፊት ባለ ጊዜ ሲሆን፤ በወቅቱ በሕይወተ ሥጋ የተገኙት በቅጽበት ተለውጠው፤ ያንቀላፉት ደግሞ ከሙታን መካከል ተቀስቅሰው፤ ጌታን በአየር ለመቀበል ከሄዱ በኋላ፤ ለሰባት ዓመት በበጉ ሠርግ ላይ ቆይተው ከእሱ ጋር አብረው ወደ ምድር የሚመጡ ናቸው። ከሰባው ሱባኤ በኋላ እንደሚሆን የሚጠበቀው መሰብሰብ ግን፤ በታላቁ መከራ ዘመን በማንነታቸው ምክንያት የሚደርስባቸውን ጽኑ መከራ፤ ስደትና ስቃይ የታገሱ፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ራሱ በሚያደርግላቸው ጥበቃ ተሸሽገው የተረፉ እስራኤላውያንን የሚመለከት ነው።

ይሁንና እነዚህ ምርጦች የተባሉት እስራኤላውያን ስለመሆናቸው ማስረጃው ምንድነው? የሚል ጥያቄ መነሣቱ አይቀርም። እንደ እውነቱ ከሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ምርጦች እንደ ሆኑ የተጠቀሱ ከአንድ በላይ የሆኑ ማንነቶች ይገኛሉ። በዚሁ መሠረት ራሱ ክርስቶስ፤ ቤተ ክርስቲያን፤ እስራኤልና ቅዱሳን መላእክት በተለያዩ ስፍራዎች ምርጦች ተብለው ተጠርተዋል።⁷⁷ እንዲህ ከሆነ ደግሞ በማቴዎስ ወንጌል እንደሚሰበሰቡ የተጠቀሱት ምርጦች ማንነት ለመረዳት በአውደ ምንባቡ ላይ ትኩረት ማድረግ

⁷⁶ ግሪኩ አዲስ ኪዳን በመጀመሪያ ወደ ሰው ልጅ በደረሰበት ጊዜ በጥቅም ላይ የዋለ ቋንቋ አንደሆነ ልብ ይላል። episunago-harpazo www.layhands.com bay Dave
⁷⁷ ኢሳ:1-13:15ጴጥ2:6:ኢዮሱስ: 15ጢሞ5:21:መሳሕነት: ኢሳ45:4:ሕስራአል:ቆላ3:12:ቤተክርስቲያን

ተገቢ ይሆናል። ከዚህ አንጻር ብዙም ሳንመራመር በዚያው የምንባብ ክፍል፣ ጌታ ኢየሱስ ዋና ተናጋሪ በመሆኑና የመላእክቱም ድርሻ በግልጽ በመታወቁ፣ ትኩረታችንን በቀሩት በሁለቱ ላይ ብቻ እንድናደርግ ያስገድደናል። በመሆኑም ጌታ ኢየሱስ በዚያው ምዕራፍ ወንጌል በዓለም ሁሉ ከተሰበከ በኋላ «ከዚያም መጨረሻው ይመጣል» በማለቱና በተለይ ከቁጥር አስራ አምስት ጀምሮ በአይሁድ ላይ ልዩ ትኩረት ማድረጉ፣ እንዲሁም እስራኤልን ብቻ የሚመለከቱ ሰንበትን ስለመሳሰሉ ጉዳዮች ማውሳቱ⁷⁸ ትንቢቱ ከቤተ ክርስቲያን ይልቅ ለእስራኤል የተናገረ መሆኑን እንድንቀበል ይገፋፋናል።

ንጥቀት፣ ቤተ ክርስቲያንን እንጂ እስራኤልን የሚመለከት ስለመሆኑ እርግጠኛ መሆን አስቸጋሪ ነው። ይህ ሲባል ግን ከእስራኤላውያን መኻል ከቤተ ክርስቲያን ወገን ሆነው የሚነጠቁ መኖራቸውን መካድ አይደለም። ይሁን እንጂ በዚህ ክፍል ውስጥ ከቤተ ክርስቲያን ጋር በንጽጽር የቀረበችው እስራኤል፣ በቀድሞ ዘመን እንደነበረችው እስራኤል፣ እንደ አገርና ሕዝብ የተገለጠች መሆኗን ማስተባበል አይቻልም። ከዚህም በላይ በእግዚአብሔር ምርጫም ሆነ እነርሱ ራሳቸው እንደሚያምኑት እስራኤላውያን ከሌላው ሕዝብ የተለዩ «ምርጥ ሕዝብ» መሆናቸው የታወቀ ነው። ከዚህ አንጻር «ምርጦቹ» የሚለው ቃል እነሱን እንደሚመለከት ማሰባችን አግባብነት አለው። በተጨማሪም በዘመን መጨረሻ ስለሚሆን የእስራኤል መሰብሰብ የተነገሩ ትንቢቶች ይኼን እምነታችንን የበለጠ ያጠናክራልናል።⁷⁹ ለምሳሌ በትንቢተ ሕዝቅኤልና በትንቢተ ዛርያስ እንደተጻፈው፣ እስራኤላውያን እንደሚበታተኑ ብቻ ሳይሆን ከአራቱም ማዕዘን እንደገና እንደሚሰበሰቡ ቃል ተገብቶላቸዋል።⁸⁰ ነገር ግን አንዳንዶቹ የትንቢት ተስፋዎች የእስራኤላውያኑን መሰብሰብን ከቁጣው ወይም ከታላቁ መከራ ዘመን በፊት እንደሚሆን የተነገሩ በመሆናቸው ከላይ ሳንሣኘው አሳብ ማጠናከሪያ ከመሆን ይልቅ ተቃራኒውን አሳብ

⁷⁸ ማቴ 24:20 እንግዲህ ሸሽታቸው በከረምት ወይም በሰንበት ቀን እንደሚሆን ይጻፋል።
⁷⁹ ሐዋ 10:44።
⁸⁰ ሐዘ 5:8-13፣ ዘካ 2:6-7፣ ሐዘ 20:33-38፣ 22:17-22፣ ሰ፪ 2:1-2።

የሚደግፉ መስለው ሊታዩ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ለእስራኤል የተነገሩ ሌሎች ትንቢቶችና ተስፋዎች እስራኤል ከመከራው በፊት እንደ አገር መሰብሰቧን እንጂ፣ የቀድሞ ዘመን መንፈሳዊ ይዘቷንና ቅርጿን የሚያመለክቱ ባለመሆናቸው በአሁኑና ወደፊት በሚሆነው ነገር መኻል የሚያወዛግቡ ሆነው አይታዩም።

እንደሚታወቀው ከጥንት ጀምሮ ለእስራኤላውያን የተነገሩ ብዙ ተስፋዎች እስከ አሁን ገና አልተፈጸሙም። ከታላቁ መከራ በኋላ የሚሆነው የእስራኤል መሰብሰብ ግን በእስራኤላውያን ዘንድ ለዘመናት ሲናፈቁ የቆዩ ተስፋዎች ሁሉ በሙላት የሚፈጸሙበት ዘመን ነው። በመሆኑም በዚያ ዘመን የመለከት ድምፅ ሲነፋ፣ እስራኤላውያን ከአራቱም ማዕዘን ከያሉበት ይሰበሰባሉ። ኢሳይያስም ስለእነዚያ ቀናት ደጋግሞ የተናገረ ሲሆን፣ ከእነዚህ መኻል በብዙ ሃይማኖተኞች ዘንድ በመንግሥተ ሰማያት እንደሚሆን የሚታለመው የኢሳይያስ እስራ እንድ የትንቢት ቃል የሚፈጸመው በዚያ ዘመን ነው። ያም ዘመን እውን በሆነ ጊዜ እንዲህ ይሆናል፤

በቅድስቲቱ ከተማ ሆኖ ዓለምን ሁሉ የሚገዛ፣ እውነተኛና ጻድቅ ንጉሥ በምድር ሁሉ ላይ ይነግሳል፤ እሱም፣ ዓይኑ እንዳያቸ አይፈርድም፤ ጆሮው እንደሰማችም አይበይንም። ለድሸችና ለምስኪኖች ጽድቅንና ፍትህን ያደርጋል። ስለዚህም በእርሱ ዘመን ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤ ነብርም ከፍቶ ግልጽ ጋር ይተኛል፤ ጥጃ፣ የአንበሳ ደቦልና የሰባ ከብት በአንድነት ይሰማራሉ፤ ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል፤ ሳምና ድብ በአንድነት ይወጣሉ፤ ይገባሉ፤ ልጆቻቸውም አብረው ይተኛሉ፤ አንበሳም እንደ በሬ ገለባ ይበላል፤ ጡት የሚጠባ ሕፃን በአደገኛ የእባብ ጉድጓድ አፍ ላይ ይጫወታል፤ ጡት የጣለም ሕፃን እጁን በእፋኝት ጉድጓድ ይከታል። ውኃ ባሕርን እንደሚሸፍን ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና፤ በዚያን ዘመን ማንም በማንም ላይ ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርስም፤ በዚያን ቀን እግዚአብሔር፤ እስራኤላውያን ከተሰደዱበት አገር ሁሉ መልሶ ወደ ተስፋይቱ ምድር ያመጣቸዋል፤ የተበተኑትን የይሁዳ ሕዝብ ከአራቱም የምድር ማእዘን ይሰበስባቸዋል። በዚያ ጊዜ አስቀድሞ ለአብርሃም ቃል እንደተገባለት ከኤፍራጥስ ወንዝ አንሥቶ እስከ ግብፅ

ደረቅ ወንዝ፤ የእስራኤል ልጆች፤ ይሰበሰባሉ፡፡⁸¹ ተዳቶ መስከተም ይነፋል፤ በአሦር የጠፉትና በግብፅ የተሰደዱትም መጥተው፤ በተቀደሰው ተራራ በኢየሩሳሌም እግዚአብሔርን ያመልካሉ፡፡⁸²

እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን ከተነጠቀች በኋላ በሚከተሉት ሰባት የችግርና የስቃይ ዓመታት የሚደርስባቸውን ጽኑ መከራና ስደት ታግሰው ያለፉ እስራኤላውያን ዳግም የሚሰበሰቡት በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ይመስላል፡፡

በመንግሥታት ምዕከትን ያቆማል፤ ከአስራኤልም
የተሰደዱትን መሰሉ ያመጣቸዋል፤ የተበተኑትን የይሁዳ
ሕዝብን ከአራቱ የምድር ማእዘን ይሰበሰባል፡፡⁸³

⁸¹ ኢሳ11:1-12፡ በዚያን ቀን፤ ጌታ እጁን ዘርግቶ አንድ ገና የተረፈውን የሕዝቡን ቅሬታ ከአሦር፤ ከታችኛው ግብፅ፤ ከባይኛው ግብፅ፤ ከኢትዮጵያ፤ ከአላም፤ ከባቢሎን፤ ከሐማትና ከባሕር ጠረፍ ምድር ይሰበሰባል፡፡

⁸² ኢሳ27:12-13፡ በዚያ ቀን ከእፍሬጥሰ ወንዝ ለንጦት አሰከ ግብፅ ደረቅ ወንዝ፤ እግዚአብሔር አሁኑን ይወቃል፤ እናንተም የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ ለንድ በአንድ ትሰበሰባችሁ፡፡ በዚያ ቀን ታላቅ መስከት ይነፋል፤ በአሦር የጠፉትና በግብፅ የተሰደዱትም መጥተው፤ በተቀደሰው ተራራ በኢየሩሳሌም እግዚአብሔርን ያመልካሉ፡፡

⁸³ ኢሳ11:12፡፡

የሰይጣን ወደ
ምድር መጣል

እርሱም ወደ ምድር ተጣለ፤ የእርሱም
መሳዕከት ከእርሱ ጋር አበረው ተጣሉ፡፡⁸⁴

ቤተ ክርስቲያን ወደ ሰማይ በምትነጠቅበት ጊዜ፤ ሰይጣን ደግሞ ወደ ምድር የሚጣልበት ሥርዓት ወደፊት እንደሚሆኑ ከሚጠበቁ የመጨረሻው ዘመን ትዕይንቶች መካከል እጅግ የሚናፈቅ ነው፡፡ ይህም ከታላቁ መከራ ጥቂት ቀደም ብለው ከሚሆኑ አበይት ክንውኖች አንዱ ነው፡፡ ሆኖም ሰይጣን ወደ ምድር ከመጣሉ በፊት ከመልአኩ ሚካኤልና ከሠራዊቱ ጋር በሰማይ ወይም በአየር ላይ የበረታ ጦርነት ያደርጋል፡፡ በጦርነቱ ሰይጣንና መላእክቱ በሚካኤልና በመላእክቱ ይሸነፋሉ፡፡ ከዚያ በኋላ በሰማይ ስፍራ ስለማይኖራቸው በቀጥታ ወደ ምድር ይጣላሉ፡፡

ሰው ስለእርሱ ለማወቅ የሚፈልገውን ያህል፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሰይጣን ብዙ ነገር አለመጣሉ የሚገርም ነው፡፡ ይህ ብቻ ሳይሆን በአንዳንድ ሰዎች «ስለሰይጣን የተነገሩ ናቸው» ተብለው የሚታሰቡ፤ አንዳንድ የቅዱሱ መጽሐፍ ክፍሎች፤ በሌሎች ዘንድ እምብዛም ተቀባይነት የሌላቸው ወይም አወዛጋቢ ሆነው የሚገኙበት አጋጣሚ አለ፡፡⁸⁵ ያም ሆነ ይህ፤ በዘመን ፍጻሜ በሚሆኑ ትዕይንቶች ሰይጣን ዋነኛ ተዋናይ እንደሚሆን በግልጽ የተነገረ በመሆኑ፤ ሊስተባበል የማይቻል ሀቅ ነው፡፡ ምንም እንኳን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ሰይጣን ጥልቅና ዝርዝር ነገር ባይጻፍም፤ በተወሰኑ ቦታዎች፤ ስለእሱ ማንነት፤ ስለቀድሞ ተግባሩ፤ አሁን ስለሚሠራው ሥራና ወደፊት ሊያደርግ ስላለው ነገር፤ በማያሻማ ሁኔታ ተነግሮለታል፡፡

⁸⁴ ኢሳ12:9፡፡

⁸⁵ ሕዝ28:1-19፡፡ ኢሳ14:12፡፡ አንተ የገጋት ልጅ፤ አጥቢያ ከከብ ሆይ፤ አንዳት ከሰማይ ወደቅህ፤

ከዚያን ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ፤ ሰይጣን በአየር ላይ እንዲቆይ ጥቂት ጊዜ ተሰጥቶታል። በእርግጥ በዚህ ዘመን እሱ በእግዚአብሔር ፊት ቀርቦ አማኞችን የሚከሰበት ዕድሉ ጠባብ መሰሉ ቢታይም፤ ከዚህ ተግባሩ ሙሉ ለሙሉ እንደታቀበ እርግጠኛ መሆን የሚቻለው ግን በመጨረሻው ዘመን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ወደ ምድር ከተጣለ በኋላ ነው። ሆኖም በዚህ ዘመን ያሻውን ሁሉ እንዳይሠራና በወደደው ጊዜ በሙላት እንዳይገለጥ የሚከለክለው ኃይል አለ። ይኼም ከልካይ በቤተ ክርስቲያን በኩል በሥልጣን የሚጠራው የጌታ ኢየሱስ ስም እንዲሁም በውስጥ የሚሠራው የእግዚአብሔር መንፈስ ነው። ይሁን እንጂ አሁንም እንኳ የዐመፅ ሚስጥር በስውር እየሠራ እንደ ሆነ መካድ አይቻልም፤ ለዚህም በዚህ ዘመን በተለያዩ መንገድ ከእውነተኛው መንገድ አስቶ፤ ወደ ጥፋት የሚያጣድፋቸውን ሰዎች በዋቢነት መጥቀስ ይቻላል።⁹³

በመጽሐፍ ቅዱስ እንደተመለከተው፤ የሰይጣን አሠራር የራሱ የሆነ አወቃቀር ያለውና የሥልጣን ተዋረዱም የተደራጀ ነው። በዚህ መሠረት ቢያንስ ሦስት ዓይነት እርከኖችን የሚከተል ይመስላል። ቀዳሚዎቹ፤ የጨለማ ዓለም ገዢዎች ሲባሉ፤ ከእነርሱ ቀጥሎ ያሉት ደግሞ ኃይላት ይሰኛሉ፤ የቀሩት የእርኩሳን መናፍስት ጭፍሮች ወይም ሠራዊቶች ናቸው። ሰይጣን ሰዎች ለእውነት እንዳይታዘዙና በክርስቶስ ብቻ ወደሆነው ድነት እንዳይደርሱ በብዙ ይተጋል። ከዚህ የተነሣ በክርስቶስ ያልሆኑ ሁሉ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የተጽዕኖው ሰለባ ሆነው ይኖራሉ። ከመጀመሪያው ጀምሮ በተንኮልና በሽንገላ የሚሠራ እንደ መሆኑ፤ አማኞች እንኳ በምድር በሚቆዩባቸው ዓመታት በተንኮሉና ማታለሉ ተጽዕኖ ስር እንዳይወድቁ መጠንቀቅ ይገባቸዋል። ደግሞም ከፋው ቀን ሲመጣ መቋቋም እንዲችሉ፤ የእግዚአብሔርን የጦር ዕቃ መልበስ ይጠበቅባቸዋል።⁹⁴ አማኞች ዘወትር ሳይዘናጉ ይኼን የሚፈጽሙ ከሆነ፤ በየትኛውም ጊዜ ጸንተው መቆም ይችላሉ።

ታላቁ መከራ ከመሆኑ አስቀድሞ ቤተ ክርስቲያን በምትነጠቅበት ቅጽበት ሰይጣን ደግሞ ወደ ምድር ይጣላል። ይህም በሰማይ በሚሆን ጦርነት ሚካኤልና መላእክቱ ከዘንዶውና ከመላእክቱ ጋር ከተዋጉ በኋላ የሚፈጸም ነው። በዚያን ጊዜም ዘንዶው ከነመላእክቱ ድል ስለሚመታ በሰማይ የነበረውን ስፍራ በግድ ይለቃል። ዓለምን ሁሉ ሲያስት የኖረው ታላቁ ዘንዶ ወይም «የጥንቱ እባብ» የተባለው ሰይጣን ወይም ዲያቢሎስ ወደ ምድር ይጣላል።

የሰይጣን በዚህ ሁኔታ ወደ ምድር መጣል፤ ለዘመናት የእግዚአብሔርን ማዳን ሲጠባበቁ ለኖሩ አማኞች ታላቅ የምስራች ነው። በወቅቱ በሰማይ ከሚሆነው አስደናቂ ነገር የተነሣ በዚያ የሚገኙ ሁሉ እጅግ ደስ ይላቸዋል። ይኼ በሰማይ የሚሆነው ታላቅ ነገር ደግሞ፤ የበጉ ሠርግ እንደ ሆነ ከዚህ በፊት ያየነው ነው። ያን ጊዜም ከሰማይ «አሁን የአምላካችን ማዳን፤ ኃይልና መንግሥት፤ የክርስቶስ ሥልጣንም መጥቶአል። ቀንና ሲሊት በአምላካችን ፊት ሲከላከው የበገረው የወንድሞች ከላሽ ተጥሏል። እነርሱም በበጉ ደም፤ በምስክርነታቸውም ቃል ደስ ነሡት፤ እስከ ሞት ድረስ ለእኛላቸው አዕሳሱም። የሚል ድምፅ ይሰማል።»⁹⁵

ዳሩ ግን ሳይነጠቁ በምድር ለሚቆዩ ሰዎች ዘመኑ፤ የወዮታ ዘመን ይሆናል። ምክንያቱም ዲያቢሎስ ጥቂት ዘመን ብቻ እንደቀረው አውቆ በታላቅ ቁጣ ወደእነሱ የሚወርድበት ዘመን ስለሆነ ነው። ዘንዶውም ወደምድር እንደተጣለና ቤተ ክርስቲያንንም ሊያገኛት እንደማይችል ሲያውቅ፤ እንዲሁም የቀረው ጊዜ አጭር መሆኑን ሲረዳ፤ ከድሮ ጀምሮ ጠላቱ የሆነችውንና ወንዱን ልጅ የወለደችውን «ቤት» ማሳደድ ይጀምራል። ቤቱም በበረሀ ወደተዘጋጀላት ስፍራ በርራ መሄድ እንድትችል ሁለት የታላቁ የንስር ክንፎች ይሰጣታል። ይህም የሆነው በዚያ ከእባቡ ፊት ርቃ፤ ለሦስት ዓመት ተኩል ለሚሆን ጊዜ በእንክብካቤ እንድትኖር ነው። ይህቺ በዘንዶው ብርቱ ፈተናና ሰደት የሚገጥማት ቤት «እስራኤል» እንደሆነች ከዚህ በፊት ማውሳታችንን ያስታውሷል። በወቅቱ ሰይጣን እስራኤል፤ በጎርፍ

⁹³ 2ኛተሰ2:6-17።

⁹⁴ አፈ6:11-12። 2ኛቀር4:3። 2ኛቀር11:3። አፈ6:13-17።

⁹⁵ ሪክ12:10-12።

ተጠራርጋ እንድትወሰድ፤ እንደ ወንዝ ያለ ውኃ ከአፋ ይተፋል። ምድር ግን እስራኤልን ትረዳታለች፤ አፏንም ከፍታ ዘንዶው ከአፋ ያፈሰሰውን ወንዝ ትውጠዋለች። በዚህ ጊዜ ዘንዶው እጅግ ተቆጥቶ ከቀሩት ልጆች ጋር ሊዋጋ ይሄዳል። እነርሱም የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ የሚጠብቁና የኢየሱስን ምስክር አጥብቀው የያዙ ናቸው።⁹⁶

ዘንዶው ወደ ምድር የሚጣልበት ይኼ ጊዜ ደግሞ ዓለም ከተፈጠረ ጊዜ ጀምሮ በአስቸጋሪነቱ አቻ የማይገኝለት ጊዜ ሲሆን «ታላቁ መከራ» ወይም «የያዕቆብ የመከራ ዘመን» በመባል ይታወቃል። በነዚያ ዘመናትም ዘንዶው በእርሱ ኃይልና ሥልጣን በሚሠሩ በሁለት ሰዎች ውስጥ ሆኖ ምድርን በሙላት ይገዛል። እነርሱም «ሐሰተኛው ክርስቶስ እና ሐሰተኛው ነብይ» በመባል የሚታወቁት ናቸው። በወቅቱ ምድር ከዚያ በፊት ዐይታ የማታውቀው ዓይነት ታላቅ መከራ፤ ስቃይና ችግር ለማየት ትገደዳለች። ቤተ ክርስቲያን ግን ተነጥቃ ስለምትወሰድ፤ ሰይጣን ለጊዜው ከልካይ የሌለው መስሎ ይታያል። በምድር ላይ ለሚደርሰው ጥፋትና መከራ ሁነኛ ተዋናይ እርሱው ይሆናል። ለዚህም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ የተባለውና በዕብራይስጥ «አብዶን» በግሪክ ደግሞ «አጳልዮን» የሚባለው የአጥፊው ሠራዊት ንጉሥ ዋነኛ ተጠቃሽ ነው።⁹⁷

ቤተ ክርስቲያን ከተነጠቀች ከጥቂት ጊዜአት በኋላ፤ ጌታ ኢየሱስ ከቅዱሳኑ ጋር ወደምድር ይመለሳል። ሰይጣንም የምድር ነገሥታትን አስተባብሮ ከእርሱ ጋር ለመዋጋት ይሞክራል። ጻሩ ግን በአጭር ጊዜ ውስጥ አሳፋሪ ሽንፈት ይከናወናል ምድርን ሁሉ ለነገሥታት ንጉሥ፤ ለጌቶች ጌታ ለሆነው ለኢየሱስ ክርስቶስ ይለቃል። በዳንኤል መጽሐፍ ላይ እጅ ሳይነካት ከተራራው ላይ ተፈንቅላ እንደመጣቸው ታናሽ ድንጋይ፤ የኢየሱስ መንግሥት የዓለም መንግሥታትን ሁሉ ፈጭታና መታሰቢያቸው እስከማይገኝ ድረስ አለመግዳ፤ ብቻዋን ለዘላለም ትመሠረታለች። ሰይጣን ዲያቢሎስም ተይዞ ለሺ ዓመት

⁹⁶ ሪክ12:1217።ዲያቢሎስ ጥቂት ዘመን ብቻ እንደቀረው ስላወቀ፤ በታላቅ ቀጣ ተሞልቶ ወደ እናንተ ወርዷል።

⁹⁷ ሪክ9:11።

ያህል ይታሠራል። ከእሱ ጋር አብረው ሲሠሩ የነበሩት፤ ሐሰተኛው ክርስቶስና ሐሰተኛው ነብይ ደግሞ ወደዘላለማዊ እሳት ወይም ወደ ገሃነመ እሳት ይጣላሉ።

ሺህ ዓመቱ ሲፈጸም ሰይጣን ለጥቂት ጊዜ ይፈታል። በዚያን ጊዜም የዐመጸ ተግባሩን ለመቀጠል ይሞክራል፤ ነገር ግን አይሳካለትም። እናም እንደገና ተይዞ በገሃነመ እሳት ውስጥ ይጣላል። እግዚአብሔር የእርሱ ለሆኑት ምርጦቹ ዓለም ሳይፈጠር ያዘጋጃትን መንግሥት ሲያወርስ፤ በአንጻሩ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከሰይጣን ጋር በግብር የተባበሩና ምርጫቸው ያደረጉት ሁሉ እርሱን ተከትለው ለዘላለም በገሃነመ እሳት ውስጥ ይጣላሉ።⁹⁸ ይህ ሁሉ የሚሆነው በታላቁ የነጮች ዙፋን ፍርድ ወቅት ነው።

⁹⁸ ሪክ19:11-20:10።

፮፱

ታላቁ መከራ

የፍርሀትና የሽብር ጩኸት ተሰምቶአል ሰላምም የሰም። አስቲ ጠይቀ፤ ተመሳክቱም፤ ወንድ መውሰድ ይችላል? ታዲያ ወንድ ሁሉ ምጥ አንደያዛት ሲት፤ አዳን በሆዱ ላይ አድርጎ፤ የሰውነት ሁሉ ፊት ጠቀሮ የማየው ለምንድን ነው? ያ ቀን ምንኛ አስጨናቂ ይሆናል! አንደዚያም ያለ አይኖርም፤ ለያዕቆብ የመከራ ጊዜ ነው፤ ነገር ግን ይተርፋል።⁹⁹

ታላቁ መከራ የሚባለው በሰባኛው ሱባኤ ውስጥ እንዲሆን የተቀጠረ፤ አስቃቂ የመከራና የችግር ወቅት ነው። ይህም በተለይ ከሰባኛው ሱባኤ አጋማሽ በኋላ እንደሚሆን የሚጠበቅ ቢሆንም፤ ሰባኛው ሱባኤ ከገባ ጀምሮ አብሮ የሚቆጠር ጊዜ ነው። ሆኖም በዚህ ወቅት ቤተ ክርስቲያን በምድር ላይ ስለማትኖር ወይም ተነጥቃ ጌታን በአየር ለመቀበል ወደ ሰማይ ስለምትሄድ ይህ መከራ እርሷን የሚመለከት አይደለም። በአንጻሩ ዘመኑ ለእስራኤል የመከራ ወቅት እንደሚሆን ይጠበቃል። እንዲያውም በአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ዘመኑ «የያዕቆብ መከራ» ተብሎ የተጠራው እስራኤልን በተለይ የሚመለከት ስለሆነ ይመስላል። ከዚህ በተጨማሪ ወቅቱ፤ የጭንቀት ጊዜ፤ የበቀል ቀን፤ የጌታ ቀንና የእግዚአብሔር የቁጣ ቀን ተብሎ ተጠርቷል።¹⁰⁰ ሆኖም በእነዚያ በፍጻሜው ዘመን በሚቆጠሩ ሰባት ዓመታት ውስጥ በምድር ላይ የሚሆነው መከራ ምን ያህል አስከፊና አስቃቂ ሊሆን እንደሚችል ቀድሞ መገመት እንኳ አይቻልም።

⁹⁹ አር305-7።

¹⁰⁰ አር30፡6-8። ዘፋ4፡30።ኢሳ34፡8።ዳን12፡1።1ኛሰ5፡2። ሰፊ1፡18።ሮማ2፡5።

ከታላቁ መከራ

በፊት ያለ የመከራ ጊዜ

... ይህ ሁሉ የምጡና የጣራ መደመሪያ ነው፤

እኔን ከመውለዱ በፊት የነበሩት ጥቂት ወራት፤ እጅግ አስጨናቂ ጊዜአት ሆነውባት እንደነበር እናቴ ነግራኛለች። ከአራት ዓመት በፊት፤ ታላቅ እገቴን ስትወልድ፤ ትንፋሽዋን ላትመልስ ለሰዓታት በማማጥ፤ በጤናዋ ላይ ከፍተኛ ጉዳት ደርሶ ነበር። ይኼን ደገና አድርገው የተረዱት ሐኪሟ ሕይወቷን የምትፈልግ ከሆነ፤ ያለምንም ማመንታት ጽንሱን ከሆድዋ ማስወጣት እንዳለባት አስጠነቀቋት። እሷም ብትሆን አምጣ ለመውለድ የሚያስችል አስተማማኝ የጤንነት ሁኔታ ላይ እንዳልነበረች ታውቅ ነበር። ሆኖም ገና፤ ለገና አራተኛ ልጅዋ «ወንድ ይሆንልኝ ይሆናል» ብላ ተስፋ አድርጋ ስለላሳች ብቻ፤ የሐኪሙን ቃል ለመቀበል እንቢ ብላ እነዚያን ረጅም ወራት በሰቀቀን ለማሳለፍ ተገደደች። እንደ ዕድል ሆኖ፤ እሷም ምንም ሳትሆን፤ እኔም ወንድ ሆኜ ተወለድኩለት። በእርግጥ እኔ የምጥ ጣር ምንነትን ያወቅሁት በገዛ እናቴ ነው።

☆ □ ☆

ኢየሱስ ታላቁ መከራ ከመምጣቱ በፊት ያለውን ጊዜ በተመለከተ ለደቀ መዛሙርቱ ሲያስተምር፤ ጊዜው የምጥ ጣር ጊዜ እንደሚሆን መናገሩ የወቅቱን አስጨናቂነት የሚገልጥ ሲሆን፤ ታላቁ መከራ ከመሆኑ በፊት ባለው ያልተወሰነ ዘመን፤ ከእርሱ ጋር ሲነጻጸር ቀላል የሚመስል የመከራ ወይም የጭንቅ ጊዜ እንደሚኖር ይጠቁማል። ኢየሱስም ስለ ታላቁ መከራ በተናገረበት ወቅት «በዚያን ጊዜ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አስከ ዛሬ ድረስ ሆኖ የማያውቅ፤ ከዚያም በኋላ የሚስተካከለው የሌለ፤ ታላቅ መከራ ይሆናል። ቀኖች በያጥረ ኖሮ ሥጋ ለገሽ ሁሉ ባልተረፈ ነበረ፤ ለስተመረጡት ሲባል ግን እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ» ብሎ ነበር። ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው ዘመኑ ለእስራኤል ከተቀጠሩት ሱባኤዎች በስልሳ

ዘጠነኛውና በሰባኛው ሱባኤ መካከል የሚገኝ የቤተ ክርስቲያን ዘመን እንደሆነ ነው የሚታመነው። ከዚህ አንጻር ይህ ያለንበት ዘመን ከታላቁ መከራ አስቀድሞ ያለና ቤተ ክርስቲያንም በልዩ ልዩ መከራ የምታልፍበት ዘመን ነው፤ ለማለት ይቻላል። ደግሞም ኢየሱስ በእነዚያ ዘመናት ስለሚሆኑ ምልክቶች ሁሉ ከዘረዘረ በኋላ «ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው... ይህ ሁሉ የምጡና የጣራ መጀመሪያ ነው» ብሎ ማስጠንቀቁ ይኼ ከታላቁ መከራ በፊት የሚሆነው ዘመን፤ እርጉዝ ሴት ወደ ተፋፋመው ምጥ ከመግባቷ በፊት ያለውንና ልጁም መወለዱ ላይቀር «መጣሁ፤ ቀረሁ» እያለ የሚያስፈራራበትን የምጥ ጣር መጀመሪያን የሚመስል ነው።

ስለዚህ አማኞች ከታላቁ መከራ በፊት በዓለም ሁሉ የሚሆነውን የመከራ ጊዜ፤ አበይት ምልክቶች በትኩረት የሚያጠኑ ከሆነ፤ ዘመኑ ወደ ፍጻሜው ምን ያህል እየቸኮለ እንደሆነ ለመገንዘብ ይችላሉ። ከዚህ አንጻር ያለንበትን ዘመን፤ በታሪክና በትንቢት ቃል አስተውለን ስንመለከተው ወደተፋፋመው ምጥ ምን ያህል እየዘለቅን እንደሆነ በቀላሉ እንረዳለን። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 24 ላይ ኢየሱስ ስለእነዚያ የመከራ ቀናት ምንነት የሚጠቁሙ መሠረታዊ ነገሮች ተናግሯል። በዚሁ መሠረት ከቁጥር 4 እስከ ቁጥር 14 ያለው፤ በቤተ ክርስቲያን ዘመን ስለሚሆን መከራ ሲናገር፤ ከቁጥር 15 እስከ ቁጥር 31፤ በታላቁ መከራ ዘመን ስለሚሆኑ ጉዳዮች ይዘረዝራል። እርግጥ ነው፤ በታላቁ መከራ ውስጥ ከሚሆኑ አበይት ምልክቶች የሚበዙት፤ በቤተ ክርስቲያን ዘመን ጭምር የሚሆኑ በመሆናቸው ግራ የሚያጋቡ መስለው ይታያሉ። ሆኖም ምልክቶቹ በትኩረት ከተጠኑ አንድነትና ልዩነታቸው ያን ያህል የሚያወዛግብ አይደለም። በዚሁ መሠረት አስቀድሞ የሚሆኑትን ምልክቶች በአራት ክፍሎች ማየት ይቻላል። ከዚህ ቀጥሎ እያንዳንዳቸውን በዝርዝር ለመመልከት እንሞክራለን።

ሐሳቦች ሃይማኖት፤
መሲሆኖችና ነብያት...

ማንም አንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ ብዙዎች «ኦፊ ክርስቶስ ነኝ» በማለት በሰማ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ።¹⁰¹

ከጥቂት ዓመታት በፊት ጓደኞቼ የሚካፈሉበት የመድሃኔ ዓለም ጽዋ ማኅበር ነበራቸው፤ በኅብረቱ አባል ከነበሩ ልጆች አብዛኛዎቹ ሃያ ዓመት እንኳ ያልሞላቸው ወጣቶች የነበሩ ሲሆን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸውም ያልበሰሉ ነበሩ። ታዲያ ከማኅበራቸው አንዱ፤ ድንገት አእምሮው ስለተነካ፤ የሆነ ያልሆነ ነገር መዘላበድ ጀመረ፤ ከዚህ ውስጥ በተለይ አንድ ቀን ያደረገው ዛሬም ድረስ ባስታወስነው ጊዜ ፈገግ ያሰኘናል። ልጁ ድንገት ተነሥቶ «አኔ ኢየሱስ ነኝ» ማለት ጀመረ፤ ከዚያም ከጽዋው ኅብረት አባላት አስራ ሁለቱን ጠቅሶ «ደቀ መዛሙርቴ እንድትሆኑኝ መርጫችኋለሁ» አላቸው። ቀጠለና አንዱን «አንተ ጴጥሮስ ነህ» አለው። ይኼን ሁሉ እየተሳቀቁ ያዩ እናቴም ደንግጠው «ምነው ልጄ፤ ምን ነገላችኋል» ቢሉት «ድንግል ማርያም ካንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ እኮ ገና አልደረሰም» ብሏቸው ቁጭ አለ።

ባለንበት፤ የቤተ ክርስቲያን ዘመን ብዙዎች «አኔ ክርስቶስ ወይም መሲሁ ነኝ» በማለት እንደሚመጡ ኢየሱስ በተደጋጋሚ ተናግሯል። በታላቁ መከራ ጊዜም ልክ እንደዚሁ ይሆናል። ነገር ግን በታላቁ መከራ ዘመን የሚነሳው «ክርስቶስ ነኝ» ባይ አንድ ሲሆን፤ በእጁ የሚያደርገው ምልክትና ድንቅም የተመረጡትን እንኳ ሊያስት እስከሚችል ድረስ የተለየ ጉልበት ያለው ነው። ይህ ነገር ደግሞ በዳንኤል መጽሐፍ ላይ ከተጻፈውና በተቀደሰው ስፍራ ከሚቆመው «የጥፋት እርኩስት» ጋር በቀጥታ የተቆራኘ እንደሆነ ግልጽ ነው።

ከታላቁ መከራ በፊት ባለው ዘመን እውነተኛ ክርስቲያኖች በዓለም ሁሉ እጅግ የተጠሉ ስለሚሆኑ እስከ ጊዜው ድረስ ልዩ ልዩ ፈተና፣ ስደትና መከራ እየተቀበሉ ይቆያሉ። በዚያ ላይ ሐሰተኞቹ «ነብያትና መሲሆች» አመጣጣቸው በብዙ ምልክቶችና ድንቃ፣ ድንቅ የታጀበ ስለሚሆን፤ ብዙ ሰው እውነቱ የቱ እንደሆነ ለመለየት ይቸገራል። አንዳንዶችም ሃይማኖታቸውን እስከወዲያኛው በመካድ ወዳጆቻቸውን እንኳ አሳልፈው የሚሰጡበት ሁኔታ እንደሚኖር ይጠበቃል።

በነዚያ ዘመናት ከየስፍራው የሚነሡ ሐሰተኛ ነብያትና አስተማሪዎች ሕዝቡን ከእውነተኛው መንገድ ስለሚያስቱ እግዚአብሔርን መፍራት ከምድር ላይ ይጠፋል። መልካም የሥነ ምግባር እሴቶች እየላሸቁ ስለሚሄዱ፣ ብዙ ሰው እንደ እንስሳ መኖር ይጀምራል። በምድር ላይ ክፋት ስለሚበዛ ሰዎች ለገዛ ቤተሰቦቻቸው የሚኖራቸው ፍቅር እንኳ እጅግ ይቀዘቅዛል። ወላጆችም ለልጆቻቸው ፍቅር የሌላቸው ሲሆኑ፤ ልጆችም ወላጆቻቸውን የማይታዘዙና አክብሮት የማይታይባቸው ሆነው ያድጋሉ። በተለይም መጨረሻው እየቀረበ ሲመጣ ቀኖቹ እጅግ የሚያስጨንቁ ይሆናሉ።¹⁰²

ግለኝነት እጅግ ይገናል፤ ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱበት መጠን በየጊዜው ይጨምራል፤ እያንዳንዱ ሰው ፍላጎቱን ለሚሟላት ሊኖረው የሚገባ ዋነኛ ነገር እሱ ብቻ እንደሆነ አድርጎ ስለሚቆጥር፤ ለገንዘብ ያለው ፍቅር ይንራል። ይህ ብቻ ሳይሆን የመጨረሻው ዘመን ሰዎች፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ የማያመለግኑ ቅድስና የሌላቸው፣ ለዕርቅ የማይሸነፉ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ ጨካኞች፣ መልካም የሆነውን የማይወዱ፣ ከዳተኞች፣ ችኩሎች፣ በከንቱ በትዕቢት የተወጠሩ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ ይሆናሉ። ታዲያ ከሁሉ አስገራሚው ነገር፣ ብዙ ሰዎች የሃይማኖት መልክ ያላቸው ሆነው ኃይሉን ግን ጨርሶ የካዱ ሆነው መገኘታቸው ነው። ይኼ ሁሉ የሥነ ምግባር ዝቅጠትና ኃይል ማጣት ደግሞ የሚከሰተው በየጊዜው ከሚገለጡ ሐሰተኛ ሃይማኖቶች፣ ሐሰተኛ

ነብያትና ሐሰተኛ አስተማሪዎች የተነሣ ነው። መቼም ቢሆን የሐሰተኞች ትንቢትና ትምህርት በከንቱ እንደሚያንጓ ነገር ግን ውኃ እንደሌለበት ባዶ ደመና ብቻ ነው። ይኼም ነገር ብዙ ሰው እውነተኛና ርትዕት በሆነችው እምነት ጨርሶ ተስፋ ቆርጦ ቸልተኛ እንዲሆን የሚጋብዝ ሲሆን፤ ከዚያ ሲያልፍ የእግዚአብሔርን ኃይል እንዲክድና አጭበርባሪ እንዲሆን የሚያበረታታ ነው።¹⁰³

ከየትኛውም ዘመን ይልቅ፣ በአሁኑ ጊዜ በዓለማችን ላይ እጅግ ብዙ እምነት ወይም ሃይማኖቶች እንዳሉ እያየን ነው። እያንዳንዱም ሃይማኖት የራሱ የሆነ መሠረተ እምነት ያለው ሲሆን፤ ነብያቱና አስተማሪዎቹም «ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚያደርሰው እውነተኛ መንገድ ይኸውና» በማለት ይናገራሉ። ከነዚህ ውስጥ የሚበዙት ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን በከፊል የሚቀበሉ ቢሆኑም፤ ከአብዛኛዎቹ ቅጥር ግቢ ግን ክርስቶስ ተገፍቶ በውጪ ነው ያለው። ሆኖም ይኼን የሚያስተውል በዚያ አለመኖሩ የመጨረሻው ዘመን ድንዛዜ ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ የሚያሳይ ነው።

ጦርነትና

የጦርነት ወሬ

104

ስለ ጦርነትና ጦርነትን የሚያናፍስ ወሬ ትሰማላችሁ፤ ...

ሕዝብ በሕዝብ ሳይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ሳይ ይነሳል።

ኢየሱስ፣ እርሱ ከመምጣቱ በፊት ባሉት ዘመናት፣ የጦርነት ዜና ተደጋግሞ እንደሚሰማና ሕዝብ በሕዝብ፣ መንግሥት፣ በመንግሥት ላይ እንደሚነሣ ተናግሯል። በመሆኑም በዚህ ዘመን፣ የእነዚህ ነገሮች በተደጋጋሚ መከሰት የሚሰጠን የተለየ ትርጉም አለ ማለት ነው። ባለፉት መቶ ዓመታት የታዩ ምልክቶች ቀኑ ምን ያህል እንደቀረበ የሚያስረዱ ናቸው። በተለይ በ1914 የተቀሰቀሰው የ1ኛው የዓለም ጦርነት፣ ለዚህ ዓይነት ምልክት ሆኖ የሚጠቀስ ነው። ጦርነቱ ለምድር፣ አዳዲስ ነገሮች ይዞላት እንደመከሰቱ፣ ጦርነቱ የተደረገበት ብቻ ሳይሆን፣ ከጦርነቱ በኋላ ያሉት ዓመታት ትኩረት ይሰጣሉ።

በወርህ ጁን 1914 «አርክዱክ ፍራንዝ ፈርዲናንድ» የተባለ የኦስትሪያው ልዑል «ጋብራል ፕሪንሲፕ» በተባለ አክራሪ ሰርቢያዊ እጅ ይገደላል። ወዲያው፣ ኦስትሪያ በሰርቢያ ላይ ጦርነት ስታውጅ፣ የሁለቱ ወዳጅ የሆኑ መንግሥታት በየፊናቸው ከወዳጆቻቸው ጎን ቆመው ለመፋለም ይሰናዳሉ። በዚያው ሰዎን ጀርመን ደግሞ ቤልጂየም፣ ፈረንሳይንና ሉክሙበርግን መውረሯ፣ ኦስትሪያ-ህንጋሪም በሰርቢያ ጥቃት ስለ ተፈጸመባት፣ እንዲሁም ራሺያ፣ ፕራሺያን መተንኮስዋ፣ ለጦርነቱ መቀስቀስና መስፋፋት ምክንያት እንደሆነ ይነገራል። ከ1914 እስከ 1918 ድረስ የቆየው የ1ኛውን የዓለም ጦርነት ልዩ የሚያደርገው፣ ከኢየሱስ ትንቢት በኋላ፣ ዓለም እንዲህ ያለ ሙሉ ጦርነት ዓይታ የማታውቅ በመሆን ነው። እርግጥ ነው፣ ከዚያ በፊትም ቢሆን በተለያዩ የዓለማችን ክፍሎች በርካታ ጦርነቶች መደረጋቸው አይካድም፤ ሆኖም በምንም መመዘኛ ከ1ኛው የዓለም ጦርነት ጋር

የሚስተካከሉ አልነበሩም። ጦርነቱ እስከ 2ኛው የዓለም ጦርነት ድረስ «የዓለም ጦርነት» ሲባል የቆየ ሲሆን፣ ከዚህም ሌላ «ታላቁ ጦርነት» እና «የጦርነቶች ሁሉ እናት» ተብሎ ይጠራ ነበር። በጊዜው የነበሩትን ልዕለ ኃያላን መንግሥታት ያሳተፈው የመጀመሪያው የዓለም ጦርነት በሁለት ቡድኖች በተከፋፈሉ አገሮች መካከል የተደረገ ሲሆን ራሺያ፣ እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን «ትሪፕል ኢንቴንቱ» ተሰኝተው በአንድ ወገን፣ ራሳቸውን «ሴንትራል ፓውር»¹⁰⁵ በማለት የሚጠሩት ጀርመን፣ ኦስትሪያ ህንጋሪና ኦቶማን ቱርክ፣ በሌላኛው ወገን ተሳትፈውበታል። በወቅቱ 70 ሚሊዮን ወታደሮች በጦርነቱ ግንባር የተሰለፉ ሲሆን፣ ከእነዚህ ውስጥ 60 ሚሊዮን አውሮፓውያን ነበሩ። በጦርነቱ ያለቀው ሕዝብም ከ7 እስከ 15 ሚሊዮን እንደሚሆን ይገመታል።

ጦርነቱ ሲቀሰቀስ እንግሊዝ ወዲያው ከፈረንሳይና ከራሺያ ጋር ስትወገን፣ ኦቶማን ቱርክ በ1914 ማብቂያ ላይ፣ ኢጣሊያ በ1915፣ ሮማኒያ ደግሞ በ1916፣ ወደ ጦርነቱ ተቀላቅለዋል። በወቅቱ ከእንግሊዝ ጋር በነበራት ወዳጅነት ምክንያት በገፍ ትልከው የነበረውን የጦር መሣሪያ ለማገድ ጀርመን በተደጋጋሚ በመርከቦቿ ላይ በወሰደችው ጥቃት የተማረረችው አሜሪካም፣ በ1918 በጀርመን ላይ በይፋ ጦርነት አወጀች። ሆኖም የአሜሪካ ኮንግረስ በፕሬዝዳንት «ውድሮው ዊልሰን» የቀረበለትን በጦርነቱ የመግባት ጥያቄ ተቀብሎ ያጸደቀው፣ ኤፕሪል 16 ቀን 1917 ነበር።¹⁰⁶ በጊዜው ከፍተኛ የጦር ኃይልና የሕዝብ ብዛት የነበራቸው ራሺያና ጀርመን የጦርነቱ ዋነኛ አቀንቃኞች ሆነው መገኘታቸው ለጦርነቱ አድማስ መስፋትና ረጅም ጊዜ መፍጀት የነበረው አስተዋጽኦ በቀላሉ የሚታይ አልነበረም። ከዚህም በላይ እያንዳንዱ አገር ይከተለው የነበረው «ኢፔሪያላዊ» የተሰፋፈነት ፖሊሲ፣ ለጦርነቱ መራዘም ምክንያት በመሆን አገልግሏል። የ1ኛው የዓለም ጦርነት፣ ዓለም አቀፋዊ እንዲሆን ካደረጉት ሌሎች ምክንያቶች አንዱ በፈረንሳይና በእንግሊዝ ቅኝ

¹⁰⁵ Triple Entente – Central Power.

¹⁰⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/weapons-of-world-war-i>

ግዛት ስር በመላው ዓለም የሚገኙ የልዩ ልዩ አገር ሕዝቦች በቀጥታ ያላተፈ በመሆኑ ነው። በነገራችን ላይ ያን ዓይነት ጦርነት ከዚያ በፊት ሆኖ የማያውቅ ሲሆን፤ ለማንም ግልጥ ሊሆን የሚችል መልኩ፤ ሕዝብ በሕዝብ ላይ፤ መንግሥትም በመንግሥት ላይ የተነሣበት ዘመን እንደነበር ጥርት ብሎ ይታያል።

ከዚህም ሌላ፤ በጦርነቱ አውድማ ከዚያ ዘመን በፊት በጥቅም ላይ ያልዋሉ የቴክኖሎጂ ውጤቶች ለመጀመሪያ ጊዜ ታይተዋል። ምንም እንኳን ከዘመናችን የቴክኖሎጂ ዕድገት አንጻር እጅግ ሂሳ ቀር ሆነው ቢታዩም፤ በወቅቱ ለመጀመሪያ ጊዜ ጥቅም ላይ የዋሉት፤ የጦር አውሮፕላኖች ታንኮች፤ መድፎች፤ ብረት ለበሰ ተሽከርካሪዎች፤ ሰርጓጅ መርከቦች፤ ልዩ ልዩ ቀላል የነፍስ ወከፍ መሣሪያዎች፤ የመርዝ ጋዝና የመሳሰሉት እንደ ልዩ ትንግርት የታዩበት ዘመን ነበር። ጦርነቱ ፍጹም አውዳሚ የነበረ ከመሆኑም በላይ፤ በመቶዎች ለሚቆጠሩ መንደሮች ሙሉ ለሙሉ መውደም ምክንያት ሆኗል።

በ1917 በራሺያ የ«ጥቅምቱ አብዮት» ፈንድቶ የ«ቮልሼቪክ» ፓርቲ፤ የ«ዛሩ»ን ዘውዳዊ አገዛዝ ገርስሶ ሥልጣን ላይ መውጣቱ፤ ራሺያ በጦርነቱ እንዳትቀጥል ምክንያት ከመሆኑ በላይ፤ ዓለም አዲሱን የኮሚኒስት ርዕይዎት የተዋወቀችበት ዘመን ነበር። ከዚህ በተጨማሪ በጦርነቱ እጅግ ተወጥሮ የነበረችው እንግሊዝ በጭንቋ ሰዓት በተለይ በፓለስቲን ምድር የነበሩ አይሁዳውያንን ከጎኗ ለማሰለፍ ስትል በዚያ ዓመት ያወጀችው «የባልፎር መግለጫ» እስራኤል ለምትባለዋ አገር ዳግም እውን መሆን ሁነኛ ሰነድ በማስገኘቱ፤ ያን ዘመን በተለየ አቅጣጫ እንድናየው ያደርገናል። ከእነዚህ ጉልህ ክስተቶች በመነሣት ጦርነቱን፤ ኢየሱስ ለተናገራቸው ትንቢቶች ዋነኛ ምልክት አድርገን ብንቆጥረው አላጋነንም።

በሌላም በኩል ጦርነቱ ለ2ኛው የዓለም ጦርነት መቀስቀስ ምክንያት እንደ ሆነ ይጠቀሳል። ደግሞም ከ1ኛው የዓለም ጦርነት በኋላ እስከ አሁን የተደረጉ ጦርነቶች ምን ያህል ለቁጥር የሚታክቱ እንደሆኑ ስናስተውል፤ መጨረሻው እጅግ እንደቀረበ ይሰማናል። ለዚህም፤ በአውሮፓውያን ቅኝ ግዛት ስር ለዘመናት ሲማቅቁ የነበሩ አገሮች

ነፃነታቸውን ለመጎናጸፍ ያደረጉትን መራራ ትግል እንዲሁም የተመኙትን ነፃነት ካገኙ በኋላ፤ ቅኝ ገዢዎቻቸው ትተውላቸው በሄዱት መርዝ ምክንያት በጎላ፤ በዘርና በሃይማኖት ተቧድነው አሰልፏ፤ አስከፊና ረጃጅም ጦርነቶች ሲያደርጉ መቆየታቸውን ማየት በቂ ነው። እንደው በአፍሪካ ውስጥ ስለሆነው ብቻ እንኳ ብናወሳ በአንጎላ፤ በሞዛምቢክ፤ በናሚቢያ፤ በኢትዮጵያ፤ በኮንጎ፤ በሩዋንዳ፤ በሶማሊያ፤ በአልጄሪያ፤ በቡሩንዲ፤ በግብጽ፤ በታንዛኒያ፤ በሱዳን፤ በቻድ፤ በሞሮኮ፤ በኡጋንዳ፤ በሊቢያ፤ በናይጄሪያ፤ በኮትዲቯር፤ በደቡብ አፍሪካና በሌሎችም አገሮች የተከሰቱ የእርስ በእርስ ጦርነቶችን መጥቀስ ይቻላል። ከዚህ በተረፈ በተለያየ የዓለም ክፍሎች በተደረጉ የመንግሥት ግልበጣዎች ቁጥራቸው የበዛ ሕዝቦች ደማቸው ደመ ከልብ ሆኖ ቀርቷል።

በተጨማሪ ከ1917 በኋላ የተከሰተውን የኮሚኒስት ሥርዓት ተከትሎ በሆነው የቀዝቃዛው ጦርነት ምክንያት፤ አንዱ የምዕራብ፤ ሌላው የምሥራቅ ደጋፊ ሆኖ ዓለም የታወከችበት ኹነት ጎልቶ የሚጠቀስ ነው። የኮሚኒስቱ ጎራ መሪ የነበረችው ሶቪየት ኅብረት ስትፈራርስ ደግሞ በአውሮፓ፤ በተለይም በቀድሞዋ ዩጎዝላቪያ የተደረጉ ዘግናኝ ጦርነቶች እንደ ሁነኛ ምሳሌ የሚጠቀሱ ናቸው። መቼ ይኼ ብቻ፤ ከነዚያ ዓመታት ወዲህ፤ በአገሮች መካል፤ በርካታ ታላላቅ ጦርነቶች ተደርገዋል። ከእነዚህም ውስጥ፤ በኢራንና በኢራቅ፤ በእንግሊዝና በአርጀንቲና፤ በህንድና በፓኪስታን፤ በራሺያና በአፍጋኒስታን፤ በአሜሪካና በቬትናም፤ በደቡብ ኮሪያና በሰሜን ኮሪያ፤ በኢራቅና በአሜሪካ፤ በኢትዮጵያና በኢርትራ፤ በኢትዮጵያና በሶማሊያ፤ በኢርትራና በየመን፤ በካሜሮንና በናይጄሪያ፤ በአረቦችና በእስራኤል፤ በሰሜን የመንና በደቡብ የመን፤ ወዘተ... የተደረጉት ጦርነቶች ሁሉ ከሁለተኛው የዓለም ጦርነቶች በኋላ የተደረጉ ናቸው።

ጌታችን ክርስቶስ
የምድር ጭንቀት

በተሰደዩ ሰፍራም ራብና የመሬት መንቀጥቀጥ
ይሆናል፡ ይህ ሁሉ ገን የምጡ መጀመሪያ ነው፡፡¹⁰⁷

እንደ እውነቱ ከሆነ የ1ኛው የዓለም ጦርነት ጦስ በዚህ ብቻ ያበቃ አልነበረም፡፡ ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ጦርነቱ ለሁለተኛው የዓለም ጦርነት መቀስቀስ ምክንያት መሆኑ እንዳለ ሆኖ፤ በሁለቱ ጦርነቶች መካከል ባሉት ዓመታት፤ ተደጋጋሚ የምድር መናወጥ፤ ረሀብና ቸነፈር፤ አስቃቂ በሽታና ወረርሺኝ ተከስቷል፡፡ ለአብነት ያህል በ1918 እና በ1919፤ በኢንፊሉኢን በሽታ ብቻ፤ ከ20 እስከ 40 ሚሊዮን የተቆጠረ ሕዝብ እንዳለቀ ሲገመት፤ ይኼም በጦርነቱ ከሞተው በብዙ እጥፍ ይሆናል፡፡ ከዚህ ሌላ በሁለቱ ጦርነቶች መካከል ከ24 በላይ ታላላቅ የረሀብ ጊዜአት በዓለም ዙሪያ ተከስተው፤ የብዙ ሰዎችን ሕይወት ነጥቀዋል፡፡ በዚያ ላይ በእነዚሁ ዓመታት በሬክተር ስኬል ሲለኩ፤ መጠናቸው ከ7.0 እስከ 7.9 የሚደርሱና ብዛታቸው ከ239 በላይ የሆኑ ከባድ የምድር መናወጦች የደረሱ ሲሆን፤ ከ8.0 በላይ የሆኑና እጅግ በጣም ከባድ የሚባሉ 50 የምድር መናወጦች በተለያዩ የዓለማችን ክፍሎች ድንገት ደርሰው የሚሊዮኖችን ሕይወት እንደ ቀላል ነገር ቀጥፈዋል፡፡ ከነዚህ መካከል በ1960 በቺሊ የደረሰው መናወጥ እስከ ዛሬ ከደረሱት የመሬት መናወጦች ሁሉ ከፍተኛው ሲሆን፤ በጊዜው በሬክተር ስኬል 9.5 ድረስ ተለክቷል፡፡

ምንም እንኳን የኢየሱስ ትንቢት በእነዚያ ዓመታት በተለየ ሁኔታ ሲፈጸም ቢታይም፤ ከዚያ በፊትም ሆነ በኋላ ምልክቶቹ መታየት እንደቀጠሉ ናቸው፡፡ ሌላው ቀርቶ ባለፈው ዓመት ይኼን ርዕስ ጉዳይ እየጻፍኩ በነበርኩበት ሰሞን ማለትም፤ ከፌብሩዋሪ 27 እስከ ማርች 13፡ 2010 ባሉት አስራ አምስት ቀናት ውስጥ ብቻ ከ300

በላይ የሚሆኑ የመሬት መናወጦች በዓለም አካባቢ መድረሳቸውን ልዩ ልዩ የዜና አውታሮች ሲዘግቡ ነበር፡፡ በዚህ ጊዜ ከደረሱት መናወጦች ውስጥ ከ84 በላይ የሚሆኑት በቺሊ የደረሱ መሆናቸው ደግሞ ለዚያች አገር ሰዎች ምንያህል አስደንጋጭ ሊሆን እንደሚችል መገመት ይቻላል፡፡ በእርግጥ አብዛኛዎቹ መናወጦች የደረሱት ሰው ከሚኖርበት በጣም በራቀ ስፍራ ስለሆነና ምንም ጥፋት ስላላደረሱ ያን ያህል ተጋነው አልተወራላቸውም፡፡ ነገር ግን በሃይቲ፤ በቺሊና በቱርክ የደረሱት መናወጦች፤ በመቶ ሺዎች የተቆጠረ የሰው ሕይወት በመንጠቃቸው፤ አስቃቂነታቸው ታላቅ ሆኖ አልፏል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ በቅርቡ ማለትም 2011 በገባ በ3ኛው ወር በጃፓን ደርሶ፤ በሬክተር ስኬል ከ9.0 በላይ የተለካው መናወጥ ያስከተለው ቀውስ፤ እስከ አሁን ከ20ሺ በላይ ሰዎችን ለሕልፈተ ሕይወት የዳረገ መሆኑ ሲረጋገጥ፤ የወደመው ሀብትና ንብረት በቢሊዮን ዶላር የሚገመት ሆኗል፡፡ ከሁሉም ይልቅ አሳሳቢው ነገር ደግሞ በመናወጡ ጊዜ አደጋ ከደረሰባቸው የኑክሊየር ማመንጫዎች ያፈተለከው «ራዲዮ አክቲቭ» በብዙ ሺ ሜትር ርቀት ላይ ለሚገኙ ሰዎች ጭምር አደጋ መፍጠሩ እየተነገረ መሆኑ ነው፡፡ በዚህም ምክንያት በአሁኑ ሰዓት ጉዳዩ የጃፓንና የጃፓናውያን ብቻ ሳይሆን፤ የመላው ዓለም እንደ ሆነ እየታየ ነው፡፡

ከዚህ በተለየ ምልክቶቹን እንደ ኢትዮጵያዊ ሆነን ስናያቸው፤ የተለየ ትርጉም የሚሰጡን ይመስለኛል፡፡ ለአብነት ያህል ባለፉት ሠላሳና አርባ ዓመታት በዚህች ደካ አገር ላይ የደረሰው የረሀብ ሰቆቃ፤ ለሁለት መንግሥታት ሥልጣን መልቀቅ ዋነኛ ምክንያት ሆኖ የሚጠቀስ ነው፡፡ ያሁኑ ዘመን መሪዎቻችንም ሥልጣን ላይ በወጡበት ዓመት፤ ሕዝባቸውን በቀን ሦስት ጊዜ እንደሚያበሉ ቃል የገቡ ቢሆንም፤ የሥልጣን ዘመናቸው ሃያ ዓመት በደፈነበት በዚህ ጊዜም እንኳ ሚሊዮኖች ገና እየተራቡ መሆናቸውን ለመካድ አልቻሉም፡፡ በአንድ ወቅት ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ ይኼን፤ ጉዳይ አስመልክተው «ክርስቲያን ሞኒተር» ከተባለ መጽሔት ጋር ባደረጉት ቃለ ምልልስ ሲናገሩ «ከአስር ዓመት የሥልጣን ዘመኔ በኋላም ምግብ

መለመኔ ያሳፍረኛል፤ ነገር ግን ሁኔታውን መቀየር እንደሚቻልና እንደሚቀየርም አምናለሁ፤ አለያ ግን እስከ አሁን የሠራሁት ሁሉ ትርጉም አይኖረውም» ብለው እንደነበር ማንበቤን አስታውሳለሁ፤ አቶ መለስ ጨምረው ሲናገሩ ምንም እንኳን ኢትዮጵያ ነፃነቷንና ከብሯን ጠብቃ የኖረች አገር ብትሆንም በአሳፋሪ ልመና ምክንያት ለዓመታት የገነባችው ኩራቷ እንደ ተሸረሸረ አልሸሸጉም። ደግሞም በበረሀ በትግል ላይ በነበሩበት ወቅት ከረሀብ የተነሣ አንዲት ወጣት ከቀናት በፊት የሞተች ላም አጥንት ስትግጥ ማየታቸውንና በወቅቱ ይኼ ነገር በወደፊቷ ኢትዮጵያ እንደማይደገም ለራሳቸው ቃል እንደገቡ አስታውሰው ነበር።

ልጅ ሆኜ በአንድ የሰዕል ውድድር ተካፍቼ ማሸነፌን አስታውሳለሁ፤ ትዝ እንደሚለኝ፤ ሰዕሉ ከላይ የታንክና የወታደር ምስል ያለው ሆኖ፤ ከታች ደግሞ አንድ ገበሬ፤ በበሬ ሲያርስ የሚታይበት ነው። ሆኖም አሁን ላይ ሆኜ ሳስበው፤ በወቅቱ አሸናፊም ሆነ ተሸላሚ ያደረገኝ ከታች የተጻፈው መፈክር እንጂ፤ የሰዕሉ ውበት ወይም ጥራት አይመስለኝም። መፈክሩ እንዲህ ይነበባል «ረሀብን ብቻ ሳይሆን ተፈጥሮንም በቁጥጥራችን ስር እናደርጋለን!»

ይህ ከሆነ ብዙ ዓመት አለፈ፤ እኔም አድጌ ዛሬ ላይ ደረስኩ፤ ያኔ አስብ የነበረውን ደግሜ ለማሰብ ቻልኩ፤ ምንም እንኳን የሳልኩትና ያልኩት «የማይሆን ነገር» ለሽልማት ቢያበቃኝም፤ እውነታው ግን ከዚያ ፈጽሞ የተለየ እንደ ሆነ አሁን አስተዋልኩ። በእርግጥ ማንም ሥጋ ለባሽ ረሀብንም ሆነ ተፈጥሮን በቁጥጥሩ ስር ማድረግ የሚችል የለም። በዚያ ላይ ኢየሱስ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በዓለም ዙሪያ ረሀብ እንደሚሆን በመናገሩ፤ የየትኛውም አገር መሪ ሁኔታውን እንዲህ በቀላሉ ሊቀይረው ወይም ከመሆን ሊያቆመው የሚችል አይደለም። በእርግጥ እዚህ ላይ እየተናገርኩ ያለሁት ከሰው አቅም በላይ ስለሚሆነው ትንቢታዊ ረሀብና ችግር እንጂ በሰንፍና ምክንያት ስለሚሆነው እንዳልሆነ ሊሰመርበት ይገባል።

የወንጌል በዓለም

ዙሪያ መስበክ

108

ለሕዝብ ሁሉ ምስክር እንዲሆን፤ ይህ የመንገዱት ወንጌል

በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ ከዚያም መጨረሻው ይመጣል።

ለአንድ አፍታ አካባቢያችንን በአንክሮ ብናስተውል፤ አሁን ባለው ነባራዊ ሁኔታ በየቀኑ በአምላክ ስም አዳዲስ ሃይማኖቶች እየተፈጠሩ እንደሆነ እናያለን። አብዛኛዎቹም ሃይማኖቶች የራሳቸውን እምነት ትክክለኛነት በማስተማር አቋማቸውን ከማስረዳት ይልቅ፤ ስርክ ስለ ሌላው ሃይማኖት ስህተት እየተናገሩ ሲያጥላሉ ነው የሚታወቁት። አንዳንዶቹም በተከታዮቻቸው ውስጥ መራር ጥላቻ ሲዘሩ ይቆዩና አጋጣሚ ወይም ምቹ ጊዜ ሲያገኙ ለጥፋት ይነሣሉ። ከዚህ አንጻር የክርስትናን መሠረታዊ ትምህርት ለማፋለስ ሲሉ ብቻ የራሳቸውን መጽሐፍ ወዲያ ትተው፤ መጽሐፍ ቅዱስን አጣመው የሚሰብኩ ሃይማኖቶች ቁጥር ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተበራከተ መጥቷል። በዚህ በኩል በአገራችንም ሆነ በመላው ዓለም ያለው የእስልምና አክራሪነት እንቅስቃሴን እንደ አንድ አብነታዊ ማስረጃ አድርገን መጥቀስ ብንችልም፤ በክርስትና ስም የሚንቀሳቀሱ ዳሩ ግን የክርስቶስ ኢየሱስ ተቃዋሚ የሆኑ በርካታ የሃይማኖት ተቋማትን ሳይጠቅሱ ማለፍ አግባብ አይሆንም። ይሁን እንጂ ከዚህ ተግባር ፈጻሚዎች መኻል አንዳቸውም፤ የየዕለቱ ሥራቸው ለትንቢቱ መፈጸም የሚያደርገውን አስተዋጽኦ የተረዱ አይመስሉም። አስደሳቂና አስደናቂው ነገር፤ በመጨረሻው ዘመን ለሕዝብ ሁሉ ምስክር እንዲሆን የክርስቶስ የወንጌል ቃል በዓለም ሁሉ እየተሰበከ መሆኑ ነው። ጳውሎስ በአንድ ወቅት አጋጥሞት ስለነበረው ነገር ለፌሊጽስዮስ ሰዎች ባወጋ ጊዜ «አንዳንዶች ከቅናትና ከፍክር የተነሣ፤ ሌሎች ግን ከበጎ ፈቃድ የተነሣ ከርስቶስን ይሰበካሉ። ታዲያ ችግሩ ከምት ሳይ ነው? ቀም ነገሩ በቅናትም ይሁን በማስመሰል

በማንኛውም መንገድ ክርስቶስ መሰበኩ ነው። በዚህም እጅግ ደስ ይሰኛል።¹⁰⁹ ብሎ ነበር። በእርግጥም በተለየ ዓይን ካየነው ወንጌል በዚህ መልክ መሰበኩ «እጅግ ደስ የሚያሰኝ» ባይሆን እንኳ ያን ያህል የሚያስከፋ ጉዳይ ግን አይደለም።

በሌላም በኩል፤ ምንም እንኳ ለሰይጣናዊውና ምግባረ ብልሹ ለሆነው ዓለም ከፍተኛ አስተዋጽኦ እያደረገ ቢሆንም፤ ሳይንስና ቴክኖሎጂው አሁን የደረሰበት ደረጃ፤ ለወንጌል አገልግሎት እያበረከተ ያለው ተግባር በቀላሉ የሚታይ አይደለም። ለአብነት ያህል አስቀድሞ በጽሑፍ ብቻ ተገድቦ የኖረው ወንጌል፤ ዛሬ ከአዲዮ ቪዥዋል ቴክኖሎጂ መፈጠር ጋር አብሮ እያደገና እየተስፋፋ ይገኛል። ከዚህ ባለፈ የዲጂታል ሳተላይትና የኢንተርኔት ቴክኖሎጂ መፈጠርን ተከትሎ «ወንጌል በየትኛውም የዓለማችን ክፍል ሁሉ ተሰብኳል» ለማለት የሚያስችል ደረጃ ላይ እየተደረሰ ነው። ለምሳሌ በቅርብ ቀን አንድ «የታላቁ ተልዕኮ አገልግሎት በኢትዮጵያ» አገልጋይ የሆነ ሰው እንደ ነገረኝ ከሆነ፤ አገልግሎታቸው በቅርብ ዓመታት የከፈተውን ድረ ገጽ፤ በየቀኑ በመቶ ሺ የሚቆጠሩ በዓለም ዙሪያ ያሉ የተለያዩ እምነት ተከታዮች እንደሚገቡት ተረድቻለሁ። ታዲያ ይኼ አስደናቂ ነገር አይደለምን? የጌታ ትንቢት እየተፈጸመና መምጫው እየቀረበ ስለመሆኑ ከዚህ የተሻለ ምን ማስረጃ መጥቀስ ይቻላል?

የአዲዮ ቪዥዋል አገልግሎቶችንም በተመለከተ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮችን፤ በተለይም የኢየሱስን ሕይወት በሚተርኩ ወንጌላት ላይ ተመሥርተው እየተሠሩ ያሉ ፊልሞች አስተዋጽኦ በጣም የሚገርም ነው። ምንም እንኳ በፊልሞቹ ላይ የኢየሱስንና የተከታዮቹን ገጸ ባሕርይ ወክለው ከሚጫወቱ ተዋናዮች አብዛኛዎቹ ጌታ ኢየሱስን ያላወቁና በእርሱም የማያምኑ መሆናቸው ቢታወቅም፤ እግዚአብሔር ግን ቴክኖሎጂውን ለበጎ ሥራውና ለትንቢቱ ፍጻሜ እንዴት እየተጠቀመበት እንደሆነ በግልጽ ይታያል። ለዚህም ማስረጃ ካስፈለገ በየቀኑ እነዚህን የሆሊውድ ፊልሞች በማየት ብቻ ጌታ ኢየሱስን

የሕይወታቸው ጌታና አዳኝ አድርገው የተቀበሉ በርካታ ሰዎችን ለአብነት መጥቀስ ይበቃል። ለምሳሌ በቅርብ ዓመታት ውስጥ «ሚል ጊብስን» በተባለ ታዋቂ የሲኒማ ባለሞያ ተዘጋጅቶ የቀረበውና እጅግ ተደናቂነትን ያተረፈው «ዘ ፓሽን እፍ ዘ ክራይስት» የተሰኘው ፊልም በብዙ የዓለም ክፍሎች መታየቱ፤ ለዚህ እንደ አንድ ማስረጃ የሚጠቀስ ነው። በእርግጥ አንዳንዶቹ ፊልሙ እንዲታይ የፈቀዱት የክርስቶስ ፍቅር ግድ ብሎአቸው ሳይሆን፤ የአይሁዳውያኑን ጭካኔ ለማሳየት ወደው እንደነበር ግልጽ ነው። ሆኖም ይኼም ነገር እንኳ ፊልሙ በዓለም ዙሪያ እንዲታይ የራሱ የሆነ አስተዋጽኦ እንደነበረው በኋላ ላይ ታይቷል። ሌላው ቀርቶ አክራሪ በሆኑ የሙስሊም አገራት ውስጥ ሳይቀር የመታየት ዕድል ያገኘው፤ አገራቱ ለአይሁዳውያኑ ትንሽ አገር ካላቸው ጥላቻና «ሁሌም እንዲሁ ጫካኝ ናቸው» ለሚል መሰረ ፕሮፓጋንዳ ፈልገውት ነው። ይሁን እንጂ እየሆነ ያለው ነገር ሁሉ ከትንቢት አንጻር ሲመረመር፤ በአጋጣሚ የሆነ ሳይሆን፤ አስቀድሞ በጌታ ኢየሱስ በተነገረው መሠረት የተፈጸመ ነው።

ይህ ብቻ ሳይሆን በዚህ የዘመን መጨረሻ የክርስቶስን ወንጌል እንዲያጣምሙ ሰይጣን የላካቸው አንዳንድ ሰዎች የቅዱሱን መጽሐፍ ቃል በራሳቸው መንገድ እያቀረቡ ብዙዎችን ወደ ጥፋት እየነዳቸው እንደ ሆነ ይታያል። ከእነዚህም የጥፋት መልዕክቶች መካከል በተለይ ባለፉት ዓመታት ከፍተኛ «አድናቆትን» አትርፎ በየሲኒማ ቤቶቹ ሲታይ የነበረውና በአጸያፊ መልዕክቶች የተሞላውን የዳን ብራውኑን «ዘ ዳቬንቼ ኮድ» የተሰኘውን ፊልም በዋቢነት መጥቀስ ይቻላል። ሆኖም በእነዚህ ክፉ የሰይጣን ሥራዎች ውስጥ እንኳ ወንጌል በዓለም ዙሪያ እየተሰበከ መሆኑ አስደናቂ ነው። በእርግጥ በዚህ መጨረሻው ዘመን ማንም ሰው አልሰማሁም እስከማይል ድረስ በተለያዩ መንገድ ወንጌል ወደ ሰው ልጆች እየደረሰ ነው። ይህ ደግሞ የጌታ ኢየሱስ ዳግመኛ መምጣት እጅግ እንደተቃረበ የሚያመለክት ነው።

በተጨማሪም ከየትኛውም ጊዜ ይልቅ፤ በዚህ ዘመን መጽሐፍ ቅዱስ በልዩ ልዩ ቋንቋዎች ተተርጉሞ በዓለም ዙሪያ ለሚገኙ ሕዝቦች ተሰራጭቷል። እግዚአብሔርም ለዚሁ ተግባር ባስነሣቸው ባሪያዎቹ

¹⁰⁹ ፊል፡12-18።

በኩል ሌላው ቀርቶ ጥብቅ ሃይማኖታዊና ፖለቲካዊ ተጽእኖ ባለባቸው አገሮች ሳይቀር እየተሰራጨ ይገኛል። ከዚህም በላይ መጽሐፍ ቅዱስ እጅግ በጣም ቀላል በሆነ መንገድ በድምፅና በጽሑፍ በእያንዳንዱ ሰው እጅ እንዲደርስ ሆኖ ተዘጋጅቷል። በመሆኑም በዛሬው ጊዜ ሰዎች በኮምፒውተራቸውና በሞባይል ስልካቸው ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲኖራቸው ከፈለጉ ሁሉም ነገር ተሰናድቶ ይጠብቃቸዋል። ይኼም ለመጨረሻው ዘመን ታላቅ ምልክት ነው።

በእርግጥ ያለንበት ዘመን በክርስትና ስም የሚጠሩ፣ ጻፉ ግን ከሰሙ በቀር ለዛውም ሆነ ቃናው የሌለባቸው በሺ የሚቆጠሩ «ሃይማኖቶች» ሚሊዮኖችን ተከታይ ማድረጋቸውን ለታዘበ ሁኔታው እጅግ ተስፋ የሚያስቆርጥና አስደንጋጭ መስሎ ሊታየው ይችላል። ይሁን እንጂ በእነዚያ ስፍራዎች እንኳ የእውነትን ቃል የተረዱ የክርስቶስ ትሩፋን መገኘታቸውን ሳስተዋለ ግን፣ የትንቢቱ ቃል ወደፍጻሜው እንዴት እየተጓዘ እንደሆነ እያየ መገረሙ አይቀርም።

ልብ በሉ፣ ክርስቶስ የወንጌሉ ቃል በዓለም ሁሉ እንደሚሰበክ የተናገረው የዛሬ ሁለት ሺ ዓመት፣ በኢየሩሳሌም ከተማ ነበር። ትንቢቱን በዚያ ዘመን የሰማ ማንም ሰው ደግሞ፣ ዛሬ እየተፈጸመ ባለበት መንገድ ይፈጸማል ብሎ እንደማይገምት የታወቀ ነው። እኛ ግን አስቀድሞ ጌታ እንደተናገረው ሁሉም ነገር እየተፈጸመ መሆኑን እያየንና እየሰማን ነው።

መዳኖችሁ ወደ

እናግብ እጅግ ቀርቧል

110

ጌታ ኢየሱስ «እነዚህ ነገሮች መሆን ሲጀምሩ መዳኖችሁ ወደ እናንተ አጅግ ቀርቧልና ቀጥ ብላችሁ ቁመ፤ ራሳችሁንም ወደ ሳይ ቀና አድርጉ» ብሎ መክሯል። ይህም ከመምጣቱ አስቀድሞ ስለሚፈጸሙ ነገሮች እንደ ሆነ ግልጽ ነው፤ በእርግጥ በዛሬው ጊዜ፣ ከመምጣቱ አስቀድሞ እንደ ሚሆኑ ከተናገራቸው ትንቢቶች አብዛኛዎቹ ተፈጽመዋል። የቀሩት ጥቂት ነገሮችም፣ ድንገት እንደሚሆኑ የሚጠበቁ ከመሆናቸውም ሌላ ጌታ በሚመጣበት ጊዜ የሚፈጸሙ በመሆናቸው፣ ያለነው በዘመን እላቂ ወይም እንጥፍጣሬ ሳይ መስሎ ይታያል። ምንም እንኳን የመሲሁ ዳግም የመምጫ ቀንና ሰዓት አስልቶ በዚህ ጊዜ ነው ማለት ፈጽሞ ባይቻልም ከተሰጡት ምልክቶች አንጻር ጊዜው እጅግ እንዳለቀና እንደተፈጸመ ተረድቶ መናገር ግን ይቻላል። በእርግጥ የሰው ሁሉ መዳን ፍጹምና ሙሉ የሚሆነው፣ ጌታ በክብር ሲመጣና ቤዛነቱን ከእርሱ ሲቀበል ነው። በአሁኑ ጊዜ የዳነ ሰው፣ በተስፋ ድኗል እንጂ፣ ፍጹም የሆነው ደገንነቱ ገና ወደፊት የሚፈጸም ነው። ማንም ሰው በምድር የለበሰው ሥጋ በሚመጣው ዓለም አይለብስም፤ ይህ የሚፈርሰው በማይፈርሰው፣ የተዋረደውም በከበረው ሊተካ ግድ ነው። በጊዜው አዲስ ሥርዓት የሚሆንባት ሰማይና ምድር ከሳይ ከሰማይ ትወርዳለች። በዚያም ሐዘን፣ ለቅሶ፣ መርገም ... ለዘላለም የለም። አማኝ ሰው እስከ መጨረሻው መጽናት የሚገባው በእምነት ያገኘውን መዳን፣ ክርስቶስ ሲመጣ ፍጹም ሆኖ እንዲያገኘው ነው።¹¹¹

ደግሞም ቀጥ ብሎ ቆሞ ወደ ሳይ መመልከት ያስፈለገው፣ እስከ ጌታ መምጣት ቀን ድረስ በምድር የሚሆኑ ምልክቶች፣ የሰውን ሁሉ እምነት የሚፈትኑና የሚያናውጡ ስለሆኑ ነው። ይልቁኑም ይህኛ ምድር መፍረስ ስትጀምር፣ ለዘላለም የምትኖር መስላ ለመታየት

¹¹⁰ ሉቃ21:28።¹¹¹ ሮሳ8:24።1፻ቆር15:35-49። ራስ21:1-4።

የተለያዩ ማታለያዎችን ይዛ የምትገለጥ በመሆኑ የማንንም ልብ ለመፈታተን መሞከሯ አይቀርም። ኢየሱስም «ራሳችሁን ወደ ላይ ቀና አድርጉ» ማለቱ፤ አማኑ በዚህ ምድር የሚሆነው ማናቸውም ነገር እንዳይዘው የሚያስጠነቅቅ ብቻ ሳይሆን፤ ምን ማድረግ እንዳለበት እንዲያውቅና በጸሎት ተግባር እንዲጠበቅ የሚያሳስብ ነው። ይህ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ የአማኑ ሁሉ ዋና የጸሎት አጀንዳና ማዕከል መሆን እንደሚገባው የሚያስገነዝብ ነው።

በመሠረቱ ኢየሱስ ይህኛ ዓለም ወደፊት ምን እንደምትመስል በግልጽ ነግሮናል። ስለዚህ እኛ ባለንበት አካባቢ ሁኔታዎች ሰላም ቢመስሉን እንኳ፤ ለጥቂት ጊዜ እንጂ ለዘለቄታው የሚቀጥል እንዳልሆነ ማወቅ አለብን። ደግሞም አማኖች በዚህ ምድር ሲኖሩ እንደ እንግዳና መጸተኛ እንጂ፤ የምር የሚኖሩ መሆን የለባቸውም። መቼም ጊዜ ቢሆን ይኼ ዓለም አላፊና ጠፊ መሆኑን አትዘንጉ። ማንም ሰው ከሚጠፋው ዓለም ጋር አብሮ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር ለተሻለ ክብር በልጁ እንደዋጀውም አትርሱ።

ባለንበት ዘመን ጌታ፤ በመጨረሻው ወቅት እንደሚሆኑ ከተናገራቸው ምልክቶች አብዛኛዎቹ፤ ተፈጽመዋል ወይም እየተፈጸሙ ነው። የምልክቶቹን ምንነት ተረድተው፤ የትንቢቱን ቃል ፍጻሜ የሚጠባበቁ ሰዎች ቁጥር፤ በጣም ጥቂት መሆን ግን እጅግ ያስገርማል። ለነገሩ ጌታ «የሰው ሰጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ አምስት ያገኝ ይህን?» ያለው፤ ቀድሞውኑ ይኼን ስለሚያውቅ አይደለምን? በዛሬው ዘመን ላይ ሆነን የቀረችንን «ጥቂት ነገ» ስንመለከታት የከፋ እንጂ፤ የተሻለ ነገር ለማየት አልቻልንም። ይኼም የ«ምጡ ጣር» መጀመሪያ የተባለው ዘመን በየዕለቱ ምን ያህል አስከሬ እየሆነ እንደሄደና ወደ ዋናው ምጥ መጣደፋን የሚያመለክት ነው። ለአብነት ያህል በዚህ ዘመን እየሆኑ ያሉ አንዳንድ ነገሮችን ስንመለከት ወደማይቀረው ዘመን እየተጣደፍን እንደሆነ ያሳዩናል።

በዓለም ውስጥ በየዕለቱ የሚደረጉ የመንግሥት ግልበጣ፤ ጅምላ ጭፍጨፋና የእርስ በእርስ ጦርነት፤ ለጥቂት ቀናት ብቻ የዜና ማሰራጨዎች ርዕሰ ወሬ ከመሆናቸው በቀር ወዲያው መረሳታቸው

ይደንቃል። አንዱ ሕዝብ በሌላኛው ሕዝብ ላይ ተነሥቶ አስቃቂ ጥፋትና እልቂት እንዲያደርግ የሚያስችለውን ድንገተኛ አቅም ማን እንደሚፈጥርለት ወይም እንደሚያድለው የሚያውቅ የለም። በዚያ ላይ በአንድ ጊዜ ፍንዳታ ሚሊዮኖችን ሊያጠፉ የሚችሉ ጅምላ ጨረሽ መሣሪያዎችን በቀላሉ ከቦታ ወደ ቦታ ለማዞዋር መቻሉ ሳያንስ፤ እነዚህ የጦር መሣሪያዎች፤ ኃላፊነት በማይሰማቸውና ለሰው ልጅ ቅንጣት ታክል ክብርና ርህራሄ በሌላቸው የምድር ገዢዎች እጅ መገኘታቸው አሳሳቢ ነው። ከዚህ ውጪ መደበኛ በሚባሉት የጦር መሣሪያዎች በሚደረጉ ጦርነቶች እንኳ የሚያልፈው የሰው ሕይወት ቁጥር ቀላል የሚባል አይደለም።

በሌላ በኩል ወደ አየር በሚለቀቁ በካይ ጋዞች ምክንያት ምድራችን ከጊዜ ወደ ጊዜ፤ ለኑሮ የማትመች አስቸጋሪ ስፍራ እየሆነች ነው። በተለይም ከፋብሪካዎች፤ ከተሽከርካሪዎችና ከልዩ ልዩ የቴክኖሎጂ ውጤቶች የሚወጣው «ካርቦን» በከባቢ አየር ውስጥ ያለውን የአዞንን መጠን ስላሳሳው፤ ፀሐይ ያለከልካይ ወደ ምድር የምትደርስበትን ሁኔታ አስከትሏል። ሁኔታው የዓለማችንን የሙቀት መጠን እጅግ ከፍ በማድረጉ፤ በየቀኑ መጠኑ ቀላል የማይባል የበረዶ ግግር እንዲቀልጥ እያደረገ ነው። በዚህ ምክንያት የአየር መዛባት እየተከሰተ፤ በልዩ ልዩ ቦታ የጎርፍና የማዕበል አደጋ እያደረሰ ነው። በአንጻሩ ከፀሐይ ግለት የተነሣ ከወንዞችና ከሐይቆች የሚተነው ውኃ ከወትሮው ይልቅ እጅግ ብዙ ሆኗል፤ ይኼ ደግሞ በቀድሞ ዘመን የውኃ መገኛና ስፍራ የነበሩ ወንዞች፤ ኩሬዎችና ሐይቆች እንዲደርቁ መንስኤ እየሆነ ነው።

የምድርና የሕዝቦች ስቃይ ግን በዚህ የሚያበቃ አይደለም። በየዕለቱ አዳዲስ የተፈጥሮ አደጋዎች በተለያዩ የምድራችን ክፍሎች ሲደርሱ እንሰማለን። በአየር ንብረት መዛባት፤ በብዙ ቦታዎች ዝፍብ ወቅቱን ጠብቆ ባለመዝነቡና በበረሀ መስፋፋት የተነሣ በየቀኑ አዳዲስ ረሀብተኞች እንደ አሸን እየፈሉ ነው። ምንም እንኳ የዓለም ሳይንሲስቶችና የአካባቢ ጥበቃ ተከራካሪዎች፤ የጉዳዩን አሳሳቢነት ተረድተው ለመንግሥታት መሪዎች ደጋግመው ቢያስታውቁም፤

የመወሰን አቅሙን በእጃቸው የያዙት ፖለቲከኞች ግን ከገቡበት የእኔ አበልጥ፤ እኔ አበልጥ ፋክክር እንዲሁም አማራጭና ዋስትና ከማጣት የተነሣ፤ እስከ አሁን መፍትሄ ሊሆን የሚችል ተግባራዊ እርምጃ ለመውሰድ ወደ ውሳኔ መድረስ የቻሉ አይመስሉም። እንዲያውም ጉዳዩን አስመልክቶ በተለያዩ ጊዜአት የተደረጉ ስምምነቶች የታሰበው ያህል ውጤት እንዳላሰገኙ ነው የሚነገረው። ከእነዚህም «ብዙም አልተሳኩም» ከሚባሉት ስብሰባዎች በተለይ በጃፓን ኪዮቶ በዴንማርክ ኮፐን ሐገን፤ በሜክሲኮ ካንኩን፤ የተደረጉትን ለአብነት ያህል መጥቀስ ይበቃል። ዓለም ግን አሁንም ተስፋ ስላልቆረጠች፤ ደግሞ ለሚቀጥለው ዓመት በጉዳዩ ላይ ለመነጋገር በደቡብ አፍሪካ ደርባን ጽኑ ቀጠሮ ይዛለች። ነገር ግን ወደ አየር ከሚለቀቀው በካይ ጋዝ 41.7 በመቶ የሚሆነውን ድርሻ የሚወስዱት፤ አሜሪካና ቻይና እስከአሁን ወደ ስምምነቱ ለመቅረብ ያሳዩት ተነሳሽነት ብዙም ተስፋ የሚሰጥ አይደለም ይባላል።

በደካሙና በሀብታሙ መኻል ያለው የኑሮ ደረጃ እጅግ መለያየትም ሌላው አሳሳቢ ነገር ነው። የዚህ ዓለም ሀብት በአብዛኛው በጥቂት ባለጠጎች ቁጥጥር ስር ያለ ሲሆን፤ ዛሬም ድረስ ቢሊዮኖች ከድህነት ወለል በታች እየዋዘኑ ነው። ከዚህ አንጻር በዚህ ዓለም የኑሮ ሥርዓት መቼም ቢሆን ፍትህዊ የሀብት ክፍፍል የሚኖር አይመስልም። የጌታ ኢየሱስ የትንቢት ቃል ግን ወደ ፍጻሜው እየቸከለ ነው።

ከዚያ በኋላ መጨረሻው ይመጣል።¹¹²

ወሬው ሁሉ የሚያስፈራ፤ የሚሆነው በምድር ዙሪያ
እየከፋ ሲሄድ ጊዜው መሸሸጊያ ኢየሱስ ነው
ለእኛ ግን መሸሸጊያችን፤ እግዚአብሔር ነው
/ዘማሪ፡ ደረጃ ከበደ/

¹¹² ማቴ 24:14።

የታላቁ መከራ
ወበደት ምልክቶች

113

አባቡም ሴቲቱ በወንዝ አንድትወሰድ ሲያደርግ ወንዝ የሚያህሰን ውኃ ከአፋ በስተኋላዋ አፈሰሰ። ምድሪቱም ሴቲቱን ረዳቻት፤ ምድሪቷም አፋን ከፍታ ዘንዶው ያፈሰሰውን ወንዝ ዋጠችው። ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተቆጥቶ የእንዚአብሔርን ትዕዛዛት የሚጠበቁትን ከዘርዋ የቀረትን ሲዋጋ ሂደ በባሕርም አሸዋ ላይ ቆመ።

እንደ ዳንኤል ትንቢት ከሆነ ታላቁ መከራ የሚጀመረው የሚመጣው አለቃ ከእስራኤልና ከቀረው ዓለም ጋር ያደረገውን ጽኑ ቃል ኪዳን በሚያፈርስበት አጋጣሚ ነው። ኢየሱስም በዳንኤል የተጻፈውን ጠቅሶ በዚያን ጊዜ አንባቢው ያስተውል ዘንድ አሳስቧል። ከዚህ አንጻር የጥፋት እርኩስት በቤተ መቅደሱ ውስጥ የሚቆምበትና በእስራኤል እንዲሁም በሚመጣው የዓለም መሪ መኻል የሚደረገው ስምምነት የሚፈርስበት አንድ የጊዜ ሰሌዳ የሚከተል መሆኑን እንረዳለን።

በዚያ ዘመን ዘንዶው /ሰይጣን/ ሴቲቱን /እስራኤልን/ ለማጥፋት የማይፈነቅለው ድንጋይ የለም። በወቅቱ ሴቲቱ በጎርፍ እንድትወሰድ ወንዝ የሚያህል ውኃ፤ ከአፋ ተፍቶ ከበስተኋላዋ እንደሚያፈስ ተጠ ቅሷል። ምናልባትም ይኼ እንደ ታላቅ ወንዝ የተጠቀሰው ውኃ፤ ከአያሌ አገሮች የተወጣጣ ቁጥሩ ብዙ የሆነ ሠራዊት ሊሆን ይችላል ተብሎ ይታሰባል። እኔም ብሆን እንዲሁ የሚሆን ይመስለኛል። ምድሪቱም ሴቲቱን ትረዳታለች፤ አፍዋን በመክፈት ዘንዶው ከአፋ ተፍቶ ያፈሰሰውን ውኃ ትውጠዋለች። በእርግጥ ትርኢቱ ምን እንደ ሆነ ደፍሮ ለመናገር አስቸጋሪ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር፤ እስራኤልን ታምራዊ በሆነ መንገድ እንደሚታደጋት ግን ግልጽ ነው።

ከዚያ በኋላ ዘንዶው በሴቲቱ ላይ ተቆጥቶ ከዘርዋ ተርፈው የቀሩትን ሊዋጋ ይሄዳል። እነርሱም በአስቸጋሪ ጊዜአት እንኳ የእግዚአብሔርን

¹¹³ ሪእ 13:15-18። ማቴ 24:15።

ትዕዛዝ የጠበቀና ስለኢየሱስ በታማኝነት የሚመሰክሩ ሰዎች ናቸው። ምናልባትም ከእነዚህ ሰዎች አንዳንዶች በየስፍራው ተበትነው ያሉ አይሁዳውያን ሲሆኑ፤ ሌሎች ደግሞ በታላቁ መከራ ወቅት የጌታ ኢየሱስን አዳኝነት አምነው የሚቀበሉ ወይም ሳይነጠቁ ቀርተው የሆነውን ሁሉ ካዩ በኋላ በንሰሃ ወደ ጌታ የተመለሱ ሊሆኑ ይችላሉ።

በሌላም በኩል የሐንስ ራእይውን በተመለከተበት ሰባተኛ ምዕራፍ ላይ ማንም ሊቆጥራቸው የማይችል እጅግ ብዙ ሰዎችን የተመለከተ ሲሆን፤ እነርሱም ከነገድ፣ ከወገንና ከቋንቋ ሁሉ የተውጣጡ ሆነው፤ ነጭ ልብስ የለበሱ፤ የዘንባባ ዝንጣሬ በእጃቸው የያዙና በዙፋኑ ፊት ቆመው በታላቅ ድምፅ እየጮኹ በጉን የሚያወድሱ ነበሩ። ታዲያ ከሽማግሌዎቹ አንዱ ወደ የሐንስ መለስ ብሎ «እነዚህ ነጥ ልብስ የለበሱ እነማን ናቸው? ከወዳትስ መጡ?» ብሎ ሲጠይቀው የሐንስ ማንነታቸውን ፈጽሞ እንደማያውቅ ግራ በተጋባ ስሜት ተናግሯል። ቀጥሎም ከሽማግሌዎቹ አንዱ፤ ሰዎቹ ታላቁን መከራ አልፈው የመጡ እንደ ሆኑ ለየሐንስ አስረድቶታል። ከዚህ አንጻር በታላቁ መከራ ውስጥ የሚያልፉ ሰዎች፤ በዘር አይሁዳዊ ባይሆኑም እንኳ፤ ከሴቲቱ ዘር የሚቆጠሩ መስለው ይታያሉ።

ሆኖም በብዙ የነገረ መለኮት ተማሪዎች ዘንድ፤ ይኼ የታላቁ መከራ ዘመን ከመግባቱ አስቀድሞ ቢያንስ ሁለት ቅድመ ሁኔታዎች የግድ መሟላት አለባቸው ተብሎ ይታመናል። አንደኛው ቅድመ ሁኔታ፤ እስራኤል እንደ አገር ተመሥርታ፤ ኢየሱሳምን በቁጥጥር ስር ማድረግ፤ እንዲሁም ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የሚያስችል ሁኔታ ላይ መገኘቷ ሲሆን፤ ሁለተኛው ቅድመ ሁኔታ ደግሞ፤ ሮም ሁነኛ ሚና የምትጫወትበትና አስር አገሮችን በአባልነት የሚያጠቃልል ኅብረት ተፈጥሮ፤ መንግሥታቱ አንድ መሪ የሾሙ እንደሆነ ነው። ከነዚህ ምልክቶች የተነሣ፤ ይኼ ያለንበት ዘመን ሁሉ ነገር ተጠናቆ የመጨረሻውን ፈሸካ መነፋት የሚጠበቅ መስሎ የሚታይ ሆኖአል።

የቃላቅ

መከራ አስቃቂነት

በዚያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ ያልሆነ፤ ወደፊትም የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናል። እነዚያ ቀናት ባያጥሩ ኖር በምድር ላይ አንድም ሰው በሕይወት አይገኝም ነበር

በቅርቡ ከአንድ ወዳጄ ጋር ወደፊት ስለሚሆኑ ነገሮች አንስተን ስንነጋገር «ታላቁ መከራ ለሁን ገብቶ የለም እንዴ? ከዚህ የበለጠ መከራ ምን ሊመጣ ይችላል?» በማለት አሳቡን ገለጠ። እርግጥ ነው፤ እስከ ዛሬ በዓለም የደረሰው መከራ ከበቂ በላይ ሆኖ ሳለ፤ ስለ ሌላ አስቃቂ የመከራ ዘመን ማውራት ደስ ላያለኝ ይችላል። ደግሞም ወደፊት ስለሚሆኑ ታላቅ የመከራ ጊዜአት ስናወራ እነዚያን ያለአንዳች በደል በናዚ ጀርመን የተገደሉ ከስድስት ሚሊዮን በላይ አይሁዳውያንን ረስተን አይደለም። ከዚህም በላይ በተለያዩ ጊዜአት በዓለማችን የደረሱ አስከፊ ጦርነት፤ ረሀብ፤ የመሬት መንቀጥቀጥና በሽታ ያለቀውን ሕዝብ አልዘነጋንም። ያስ ወዳጄ፤ እስከ አሁን በምድር ከደረሰው መከራ ሌላ፤ የታላቅ የመከራ ዘመን እንደሚመጣ ሲሰማ ባይዋጥለት ምን ይደንቃል? ኢየሱስ ግን ስለታላቁ መከራ ሲያስረዳ፤ ከዚያ በፊት ሆኖ እንደማያውቅና ከዚያም በኋላ ጨርሶ እንደማይሆን መናገሩ የመከራውን አስቃቂነት ከወዲሁ እንገነዘባለን። እንዲያውም «ቀናቱ ስለተመረጡት ሰዎች ሲባል ባያጥሩ ኖሮ ሥጋ የለበሰ ሰው በምድር አይገኝም ነበር» ነው ያለው።

ጌታ ኢየሱስም ሆነ ነብያቱ፤ በታላቁ መከራ ስለሚሆኑ ነገሮች ለማስረዳት የተጠቀሙባቸው ቃላት፤ የወቅቱን መከራ ከባድነት የሚያሳዩ ብቻ ሳይሆኑ ትዕይንቶችን በሰው ቋንቋ ለመግለጥ ምን ያህል አስቸጋሪ መሆናቸውን የሚያሳዩ ናቸው። ለምሳሌ ኢየሱስ የተናገረውን ወንጌላዊው ማቴዎስ ሲጽፈው «ከዚያች ወራትም መከራ በኋላ

ወዲያው ፀሐይ ይጨማራል፤ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፤ የሰማይ ኃይላት ይናወጣሉ» ነበር ያለው። ለመሆኑ ይኼ ኹነት፤ ምን እንደሚመስል ከቶ በምን ቋንቋ ቢነገር ይገባን ይሆን?

ደግሞስ፤ በየአብያተ ክርስቲያናቱ መድረክ በአብዛኛው ስለ«ድል» እና ስለ«ብልጥግና» ብቻ ተጋኖ በሚወራበት በዚህ «ደግ» ዘመን ከፊታችን ስላሉ ከባድ የመከራ ጊዜአት እየተናገሩ አሜንታን መጠ በቅ ከየዋህነት በላይ ሳይሆን ይቀራል? ዮሐንስ ግን ከምዕራፍ 4 እስከ ምዕራፍ 19 ድረስ የሚናገረው ስለእነዚያ አስቃቂ የመከራ ዓመታት ብቻ ነው። በተለይም ከሱባኤው አጋማሽ ጀምሮ እንደ ሚሆን የሚጠ በቀው ዘመን በራእይው ሁነኛ ስፍራ ያገኘ ነው። በዚሁ መሠረት በራዕይው አራተኛ ምዕራፍ፤ የመጀመሪያ ቁጥር «ና ወደዚህ ውጣ! ወደ ፊት የሚሆኑትን ነገሮች ስላይህህ» ተባለ፤ ወዲያው በዙሪያው ካሉ ፍጡራን ለእግዚአብሔር የሚቀርብለትን አምልኮና ውዳሴ ሲመለከት ሳለ፤ በመጽሐፉ አምስተኛ ምዕራፍ መግቢያ፤ በዙፋኑ ከተቀመጠው እጅ ላይ ያለ፤ በውስጥና በውጭ የተጻፈበትና በሰባት ማኅተም የታሸገ መጽሐፍ፤ እንዲሁም «ማኅተሞቹን መፍታትና መጽሐፉን መክፈት የተገባው ማን ነው?» ብሎ፤ አንድ ብርቱ መልአክ በታላቅ ድምፅ ሲናገር እንዳየ ይገልጣል። ዳሩ ግን በሰማይም ሆነ በምድር መጽሐፉን የሚከፍትና ውስጡን የሚመለከት ስላልተገኘ፤ ዮሐንስ እጅግ ምርር ብሎ አለቀሰ። በዚያን ጊዜ ከሽማግሌዎች አንዱ «ስታዕቅስ፤ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ፤ የዳዊት ስር ድስ ነሥቷል፤ እርሱ መጽሐፉንና ሰባቱን ማኅተሞች መክፈት ይችላል» በማለት እንዳጽናናው ይናገራል።

ዮሐንስ ከዚህ በኋላ ባለው የራእይው ስድስተኛ ምዕራፍ፤ በጉ ሰባቱን ማኅተሞች በየተራ መፍታት እንደ ጀመረ ተመልክቷል። በዚሁ መሠረት የመጀመሪያዎቹን አራቱ ማኅተሞች ሲፈታ፤ መልካቸው የማይመሳሰል አራት ፈረሶችን አየ። በኋላም በትርጉም እንደተረፈው እነርሱ ፍርድን፤ ጦርነትን፤ ረሀብንና ሞትን የያዙ ከመሆናቸውም በላይ፤ በምድር ላይ ይመጣ ዘንድ ያለውን ክፉ ነገር የሚያመለክቱ ናቸው። የሚገርመው ነብዩ ዘካርያስ፤ ከብዙ መቶ ዓመታት በፊት እነዚሁኑ የሚመሳሰሉ ፈረሶች በራእይ አይቶ የነበረ መሆኑ ነው።

ታዲያ በወቅቱ በምድር ከሚሆነው ኹከትና ሽብር የተነሣ ሰላም እጅግ ብርቅ ትሆናለች። በዚያ ላይ አምስተኛውና ስድስተኛው ማኅተም ሲከፈት፤ የሰማዕታቱ ጨኸት መሰማቱና ታላላቅ የተፈጥሮ አደጋ መከሰቱ፤ በወቅቱ በምድር የሚሆነው ስቃይና ሰቆቃ ምን ያህል አስቃቂ እንደ ሆነ የሚጠቀም ነው።¹¹⁵

ሰባተኛው ማኅተም ሲከፈት፤ ሰባት መለከቶች ከውስጡ ይወጣሉ፤ እነሱም ቀጥለው የሚመጡትን ሌሎች የጥፋት ዓይነቶች የሚጠቁሙ ናቸው። ለዚሁ ተግባር የሚላኩት ሰባት መላእክትም መለከታቸውን መንፋት በጀመሩ ጊዜ አስቃቂ ጥፋት በምድር ላይ ይሆናል። ከዚህ አንጻር የመጀመሪያው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፤ ደም የተቀላቀለበት አሳትና በረዶ ወደ ምድር ስለሚጣል፤ የምድር ሢሶ ይቃጠላል፤ የለመለመ ሳር ሁሉ በእሳት ይነዳል። ሁለተኛው መለከት ሲነፋ በእሳት የሚቃጠል ትልቅ ተራራ የሚመስል ነገር፤ ወደ ምድር ይጣላል፤ የባሕርም ሢሶ ደም ይሆናል፤ በባሕር ውስጥ ከሚኖሩ ሕይወት ካላቸው ፍጥረቶች ሢሶው ይሞታሉ፤ ከመርከቦችም አንድ ሦስተኛው ይወድማሉ። ሦስተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ፤ እንደ ችቦ የሚቃጠል ታላቅ ኮከብ፤ በወንዞች ሢሶና በውኃ ምንጮች ላይ ከሰማይ ስለሚወድቅ፤ የውኃው አንድ ሦስተኛ መራራ ይሆናል፤ በመራራው ውኃ ጠንቅም ብዙዎች ይሞታሉ። አራተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ የፀሐይ፤ የጨረቃና የኮከቦች ሁሉ አንድ ሦስተኛ ይመታል፤ በመሆኑም የእነርሱ አንድ ሦስተኛ ይጨልማል፤ በዚህ ዓይነት የቀንና የሌሊት አንድ ሦስተኛና ያለ ብርሃን ይሆናሉ።¹¹⁶

ከዚህ በኋላ ዮሐንስ፤ አንድ ንስር በሰማይ መኻል ሲበር ተመለከተ። ንስሩም በታላቅ ድምፅ እየጮኸ «የቀረት ሦስት መሳዕከት መስከት ሲነፋ ስለ ሚመጣው የመሰከት ድምፅ በምድር ላይ ሰሚናራ ሰዎች ወዮውላችሁ! ወዮውላችሁ!» ሲል ሰማ። ይኼም ቀጥሎ በምድር ላይ የሚሆነው ነገር እጅግ የሚያስፈራ መሆኑን የሚያስገነዝብ ነው።

¹¹⁵ ዘካርያ 2:13። የመጀመሪያው መጋባት ሁለተኛው ዳሪ፤ ሦስተኛው አምባሳይ፤ አራተኛውም ዝንግርግር ፈረሶች ነበሯቸው፤

¹¹⁶ ራእይ ምዕ 8።

የዮሐንስ በራእይ፤ ዘጠነኛ ምዕራፍ፤ አምስተኛው መልአክ መለከቱን ሲነፋ በምድር የሚሆነውን ነገር በመናገር ይጀምራል። የሐንስ ከሁሉ አስቀድሞ ከሰማይ ወደ ምድር የሚወድቅ አንድ ኮከብ ያያል፤ ለኮከቡም የጥልቁ መክፈቻ ቁልፍ ተሰጠውና ከፊተው፤ ከጉድጓዱም እንደ ምድጃ እሳት ጢስ የሚመስል ወጣ፤ ከጉድጓዱ በሚወጣው ጢስ ምክንያት አየሩና ፀሐይ ይጨልማሉ። አንበጣዎችም ከጢሱ ውስጥ ወደ ምድር ይወጣሉ፤ እንደ ምድር ጊንጥ የሆነ ኃይልም ይኖራቸዋል። እነሱም በምድር የበቀለ ሣርና ቅጠልን ሳይሆን፤ በግንባራቸው ላይ የእግዚአብሔር ማኅተም የሌለባቸውን ሰዎች ነው የሚነግሩት። ሆኖም ለአምስት ወር ለማሰቃየት እንጂ፤ የመግደል ሥልጣን አልተሰጣቸውም፤ የሚያደርሱት ጉዳት ግን፤ ሰው በጊንጥ ሲነድፍ እንደሚሰማው ዓይነት ነው። ከዚህ የተነሣ በእነዚያ ቀናት ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ሞት ከእነርሱ ይሸሽል።¹¹⁷

አንበጣዎቹ ለጦርነት የተዘጋጁ ፈረሶች ይመስላሉ፤ ፈታቸው የሰው መልክ የሚመስል ሲሆን፤ የሴት ጠጉር የመሰለ ጠጉር አላቸው። ጥርሳቸው ከእንበሳ፤ የክንፎቻቸው ድምፅ ወደ ጦርነት ከሚሄዱ ከብዙ ፈረሶችና ከሠረገላዎች ድምፅ ጋር ይመሳሰላል። የብረት ጥሩር ለብሰዋል፤ እንደ ጊንጥ ጅራትና መንደሬያ አላቸው፤ ሰዎችን ለአምስት ወር የሚነግሩበትን ኃይል የሚሸሽጉት በጅራታቸው ነው። ንጉሥ ይኖራቸዋል፤ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ «አብዶን» በግሪክ «አላሎን» የሚሰኝ ሲሆን፤ ትርጉሙም ደምሳሽ ማለት ነው። ይኸውም የመጀመሪያው «ወዮ» ነው፤ ደግሞም ሌላ «ወዮ» ገና ይመጣል።

ስድስተኛው መልአክ መለከቱን በሚነፋ ጊዜ እስከዚያ ቀን ድረስ በታላቁ የኤፍራጥስ ወንዝ ታስረው የቆዩ አራት መሳዕክት እንዲፈቱ ትዕዛዝ ይሆናል፤ እነዚህ ለዚያ ሰዓትና ለዚያ ቀን የተዘጋጁት አራቱ መሳዕክት የሰዎችን አንድ ሦስተኛ እንዲገድሉ ነው፤ የሚፈቱት፤ የፈረሰኞቹ ሠራዊት ብዛት ብቻ ሁለት መቶ ሚሊዮን ይሆናል።

¹¹⁷ ራእይ፡-1-11።

የሐንስ በራእይ የተመለከታቸውን ነገሮች ሁሉ «እንዲሆና እንዲያ ናቸው» ብሎ በእርግጠኝነት ለመናገር ከባድና አስቸጋሪ ነው። ሆኖም በራእይው የተጠቀሱ አንዳንድ ሰዕላዊ መግለጫዎችን በዘመናችን ካለው ነባራዊ ሁኔታና ከመጽሐፍ ቅዱስ ሌሎች ክፍሎች ጋር በማነጻጸር ብንመረምር አንዳች መረዳት ሊያስገኝልን ይችላል የሚል አሳብ አለኝ። እንዲያ ከሆነ ደግሞ ለምን የተወሰኑ ትዕይንቶችን ምንነትና ማንነት አብረን አንመረምርም? ምናልባት ለአንዳንድ ሰው የማያሳምን ትንታኔ መስሎ ይታይ ይሆናል፤ እኔ ግን ይህ አቋም ራሱ መልካም እንደ ሆነ ነው የማስበው፤ ምክንያቱም በእኔ አሳብ የማይሰማማ፤ ቢያንስ ሊሆን ስለሚችለው ነገር ለመመርመር ዕድል ይሰጠዋል፤ የሚል እምነት ስላለኝ ነው።

በቅድሚያ፤ 5ኛው መለከት ሲነፋ ከሰማይ ወደ ምድር የወደቀውን ኮከብ ምንነት እንመርምር፤ በእርግጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ኮከብና መላእክት ተያይዘው የተጠቀሱበት ስፍራ አለ። ለምሳሌ በኢዮብ መጽሐፍ ላይ በቀጥታ ለመላእክት ሲጠቀስ፤¹¹⁸ በኢሳይያስ ትንቢት ደግሞ ለሰይጣን እንደተነገረ በሚታመነው ክፍል ተመሳሳይ አሳብ ይገኛል።¹¹⁹ ከዚህ በተለየ በራእይ መጽሐፍ አስራ ሁለተኛ ምዕራፍ፤ ወደ ምድር እንደሚጣል የተተነበየለት ዘንድ ወይም ዲያቢሎስ፤ አወዳደቁ በምዕራፍ ዘጠነኛ ካለው ምልክት ጋር ተመሳሳይ ሆኖ ይታያል። እርግጥ ነው የሐንስ ሰይጣን ወደ ምድር እንደሚጣል በግልጽ የሚነግረን አስራ ሁለተኛው ምዕራፍ ላይ ነው፤ ነገር ግን በሁለቱ ምዕራፎች የታዩት ምልክቶች መመሳሰል፤ የሐንስ በራእይ ያየውን ነገር በጥቅልና በዝርዝር ከፋፍሎ፤ እንዲህ ገልጦት ይሆናል ብለን እንድናስብ ያደርገናል። ይሁን እንጂ ከሰማይ የወደቀው ኮከብ የጥልቁ ጉድጓድ መክፈቻ ወስዶ ጉድጓዱን በከፈተው ጊዜ የሚሆኑት ነገሮች እምብዛም ግልጽ ያልሆኑና ግራ የሚያጋቡ ናቸው። እናም ከዚህ በመነሣት አንዳንድ አሳቦችን በጥያቄነታቸው ብቻ ብንተዋቸው ጥሩ መስሎ ይታያል።

¹¹⁸ ኢዮ38፡7። . . . ዋንጋት ከዋክብት በዘመረበት ጊዜ፤ መላእክትም እወሰ ባሉበት ጊዜ...
¹¹⁹ ምንም እንኳን በዚህ ዘጠኝ ያለው አሳብ ለማን እንደተጠቀሰ አወዛጋቢ ቢሆንም . . .

ለመሆኑ፤ የወደቀው ኮከብ¹²⁰ የጥልቁን ጉድጓድ ሲከፍት፤ ከውስጡ ከታላቅ እቶን እንደሚወጣ ያለ ጢስ መታየቱና ምድርን ማጨለሙ፤ በዚያ ዘመን ከመከራው ጽናት የተነሣ በምድር ላይ የሚሆነውን የጨለማ ጊዜ የሚያመለክት ይሆን? ወይስ ሌላ ሚስጥር ይኖረዋል? ከጢሱ የወጡት አጥፊ ፍጥረታትስ ተምሳሌትነታቸው፤ በወቅቱ ለሚሆነው አውዳሚ ጦርነት ይሆን? ደግሞስ፤ የለመለመ ተክልና ዛፍ ወደጎን ትተው፤ የእግዚአብሔር ማኅተም በግንባራቸው የሌለባቸውን ሰዎች ብቻ እንዲጎዱ የተፈቀደላቸው እነዚያ ፍጡራንስ ምን ይሆኑ? በእነዚያ ዘመናት በአጥፊው እንዳይጎዱ፤ እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ልዩ ጥበቃ የሚያደርገውን እንዴት ነው? ከባድ ጥያቄ!

ከዚህ በተረፈ የሐንስ፤ በራእይው ውስጥ ለጦርነት የተዘጋጁ ፈረሶች የሚመስሉ አንበጦችን ማየቱ፤ ግራ የሚያጋባ ነገር ነው። ማንም ሰው በቀላሉ እንደሚረዳው፤ ፈረስ በመሬት፤ አንበጣ ደግሞ በአየር የሚበሩ ፍጥረታት ናቸው። ደግሞም ፈረስ ግዙፍ፤ አንበጣ ግን ትንሽ ፍጥረት ነው፤ በጥንት ዘመን ፈረስ ለጦርነት እጅግ የሚፈለግ ሲሆን፤ አንበጣ ግን ሰብል በማጥፋቱ ብቻ ነው የሚታወቀው። በመሆኑም እነዚህ ሁለት የተለያዩ ፍጥረታት ባሕርያቸው ሳይጣላና ሳይቃረን በአንድ ሆኖ ለየሐንስ በራእይ የተገለጠበት ሁኔታ በጣም አስገራሚ ነው። ሆኖም የሐንስ፤ በዚያ ዘመን በአስገራሚ መልክ ያያቸው ፍጥረታት፤ በአሁኑ ጊዜ በሥራ ያሉትን አንዳንድ የቴክኖሎጂ ውጤቶች መስለው የሚታዩበት ሁኔታ አለ። ለምሳሌ የሐንስ፤ የፈረስን ጦረኝነት ከአንበጣ በራሪነት ጋር ቀላቅሎ ለመግለጥ የሞከረው ፍጡር «ምናልባት በዘመኑ፤ አንድ ለመረዳት አስቸጋሪ የሆነ ፍጡር ታይቶት፤ እሱን እንዲህ ገልጦት ሊሆን ይችላል» ብለን እንድናስብ ያደርገናል። ከዚህ አንጻር እነዚህ በፈረስና በአንበጣ ድብልቅ ተፈጥሮአዊ ባሕርይ ተመስለው የቀረቡት ፍጥረታት በአሁኑ ጊዜ በጥቅም የዋሉትን የጦር አውሮፕላኖችን ወይም ሌሊኮፕተሮችን የሚገልጡ ሊሆኑ እንደሚችሉ ይጠራጠራል። ደግሞስ «በራሳቸው ላይ

የወርቅ አክሊል የመሰለ ነገር ደፍተው አየጃቸው» ብሎ የገለጣቸው፤ የሌሊኮፕተሮቹን አናት ወይም አብራሪዎቹ በበረራ ወቅት በራሳቸው ላይ የሚደፉት ጥሩር ይሆን እንዴ? እንድንል ያደርገናል። እንደ ሴት ጠጉር መስሎ የሚታየው ነገርም፤ በሌሊኮፕተሮቹ አናት ላይ ካለው ተሽከርካሪ ክንፍ ጋር አንድ መስሎ ይታያል፤ «የአንበሳ ጥርስ ይመስላል» የተባለውም፤ በጉያቸው የያዟቸውን ሚሳይሎች፤ የብረት ጥሩሩም ሰውነታቸው የተለበጠበትን ብረት ለበስ አካል የሚገልጥ ሊሆን ይችላል።

ከዚህ ቀጥሎ የሐንስ፤ ድምፃቸው ወደ ጦርነት እንደሚገስግስ እንደ ብዙ ፈረሶችና ሠረገላዎች ያለ ድምፅ ሰምቷል፤ ይኼም ድምፅ፤ ብዙ ሌሊኮፕተሮችና የጦር አውሮፕላኖች በአንድነት ሲጓዙ ከሚያሰሙት ጋር የሚመሳሰል ይመስላል። ከጅራታቸው ስር ያለውና ሰዎችን ለአምስት ወራት የሚያስቃዩበት ነገርም፤ ምናልባት በሚሳይሎቹ ውስጥ ያለውን የባዮሎጂካል ወይም የኬሚካል መርዝ፤ ወይም የሌላ ዓይነት የጦር መሣሪያ ንጥረ ነገር ባህርይ ሊሆን እንደሚችል ይገመታል። በተለይም ሁኔታው ጊንጦች ሰዎችን ሲነድፉ ከሚሰማው ስሜት ጋር መያያዙ፤ ከላይ ከተጠቀሱት የጦር መሣሪያዎች ባህርይ ጋር እጅግ የሚመሳሰል ነገር አለው።

ሆኖም ይህ ሁሉ የመጀመሪያው «ወዮ» ነው። ደግሞም በአንጻራዊነት ሲታይ፤ ከዚያ በኋላ ከሚሆነው መከራ ይልቅ ቀላል የሚባል ነው። እናም የስድስተኛው መለከት መነፋት ተከትሎ የሚሆነው ሁለተኛው «ወዮ» በኤፍራጥስ ወንዝ ታስረው የቆዩ ክፉ መላእክት የሚፈቱበት በመሆኑ አስቃቂነቱ ታላቅ ነው። በወቅቱ በሚሆነው ጦርነት ከምድር ሕዝብ አንድ ሦስተኛው የሚያልቅ መሆኑ በራሱ፤ ዘመኑ ምን ያህል አስጨናቂ እንደሚሆን ያመለክታል። እነዚህ ክፉ መላእክትም ቁጥሩ ከሁለት መቶ ሚሊዮን በላይ የሚሆን ሠራዊት ከኤፍራጥስ¹²¹ ወንዝ አካባቢ እንደሚያስከትቱ ይጠበቃል።

¹²⁰ ሊሳ14:12።አገተ የገጋት ልጅ፤ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ አንዳት ከሰማይ ወደቅህ! አገተ ቀደሞ መንግሥታትን ያዋረደህ፤ አንዳት ወደ ምድር ተጠልህ!

¹²¹ ዘፍ15:18። የኤፍራጥስ ወንዝ ለራቅና ሶሪያን የመሰሰሉ አገራትን አቋርጦ የሚያወፍ ወንዝ ሲሆን፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም በገባለት ተስፋ መሠረት የአስራአዕ የግዛት ወሰን የተሰኘው ክገባል ወንዝ እስከዚህ ወንዝ ድረስ ነው።

ከዚህ ባሻገር ግን ዮሐንስ በራእይው የተመለከታቸውንና የገለጣቸው ፍጡራን ምንነት ወይም ማንነት የማንንም ትኩረት የሚሰቡ ናቸው። በመጀመሪያ በሚሆነው «ወዮ» በትዕይንቱ ሁነኛ ስፍራ የነበራቸው ፈረሶች ቀድሞ በተገለጡበት ሳይሆን መልክና ተግባራቸው ሌላ ሆኖ መገኘቱ አስገራሚ ነው። እስቲ ከዚህ በፊት እንዳደረግነው ይኼን ድንቅ ስዕላዊ መግለጫ፤ ካለንበት ዘመን ቴክኖሎጂ ጋር እያነጻጸርን እንመርምር።

በወቅቱ ዮሐንስ ያያቸው ፈረሶች፤ አፋቸው እንደ አንበሳ ሲመስል፤ ከውስጣቸው እሳት፤ ጢስና ዲን ይወጣ ነበር። ከአፋቸው በሚወጣው በእነዚህ ሦስት ነገሮች ማለትም በእሳቱ፤ በጢስና በዲኑ ምክንያት አንድ ሦስተኛው የሰው ዘር ሲገደል እንዳያም ነግሮናል። በዚህ ላይ ጨምሮ ሲያስረዳ፤ የፈረሶቹ ኃይል በአፋቸውና በጅራታቸው ላይ ሆኖ ጅራታቸውም እባብ ይመስል እንደነበር ተናግሯል። አውዳሚ ጉዳት የሚያደርሱት በራሳቸው በኩል እንደሆነ ሳይጠቅስ አላለፈም። እኛም ሥራዬ ብለን ስለእነዚህ ምስሎችና ትዕይንቶች ስንመራመር በዘመናችን በጥቅም ከሞሉት አውዳሚ የረጅም ርቀት ተምዘግዛጊ ሚሳይሎች ጋር የሚመሳሰል ምስል እናገኛለን፤ በአሁኑ ጊዜ በተለያዩ መንግሥታት እጅ የሚገኙት ሚሳይሎች በረቀቀ ቴክኖሎጂ የተሠሩ እንደመሆናቸው፤ ፍጥነት፤ ብቃትና አውዳሚነት አስደንጋጭ ነው። በዚህ ላይ ሚሳይሎቹ፤ የኑክሊየርም ይሁን ሌላ ዓይነት አውዳሚ አረራቸውን የሚያኖሩት «በራሳቸው» ወይም በአምጠሞጠው የፊት ክፍላቸው መሆኑንና የሚወነጨፉትም ከጅራታቸው ላይ ባለ የሮኬት ኃይል እንደሆነ ያስተውሏል። በተጨማሪም ሚሳይሎቹ ዒላማቸውን ለማግኘት «በራሳቸው» ላይ በተገጠመላቸው «ኮምፒውተራዊዝድ» ጠቋሚ መሣሪያ የሚመሩ በመሆናቸው «ራሳቸው»¹²² ወይም «አናታቸው» የሚያወድሙበት ብቻ ሳይሆን የሚያስቡበት ዋና የኃይላቸው መገኛ ነው። በዚህ መሠረት ኃይላቸው «በአፋቸውና በጅራታቸው» ላይ ነው የመባሉ ሚስጥር፤ ይኼንኑ ለማመልከት ታስቦ ይመስላል።

¹²² ሪክፖርት፡፡ ራስም ስላላቸው ጉዳት የሚያደርሱት በእርሱ ነበር።

ይህ እንዲህ ከሆነ ደግሞ በመጨረሻው ዘመን በምድር፤ በሚሆነው ጦርነት የኑክሊየር፤ የአቶሚክ፤ የባዮሎጂካል፤ የኒትሮንና የኬሚካል የጦር መሣሪያዎች በጥቅም ላይ መዋላቸውን እንድንጠረጥር ግድ ይለናል። ደግሞ እንዲያ ካልሆነ በምድር ከሚኖረው ሕዝብ፤ አንድ ሦስተኛውን በአንዴ እምሽክ የሚያደርግ ሌላ ምን ታምር ሊፈጠር ይችላል? ይህም በአሁኑ ጊዜ እንኳ ቢሰላ፤ ዓለም «አለች» ብላ ካስቆጠረችው ስድስት ቢሊየን ሕዝብ መካል፤ ሁለት ቢሊየን ያህል መሆኑ አይደለም? በእርግጥ በአሁኑ ወቅት የኑክሊየርና የአቶሚክ የጦር መሣሪያ የታጠቁ አገሮች ቁጥር ከጊዜ ወደ ጊዜ እየጨመረ ነው። ምንም እንኳ በ2ኛው የዓለም ጦርነት መጨረሻ ሰዓት ዓለም የዚህን መሣሪያ ክፋትና አውዳሚነት፤ የአሜሪካ ቢ 52 አውሮላኖች በጃፓኖቹ የሄሮሽማና የናጋሳኪ ከተሞች በጣሏቸው ቦንቦች በኩል ውጤቱን ደኅና አድርጋ ያዩት ብትሆንም፤ እስከ አሁን ከማምረትና ከማከማቸት አልታቀቡትም። ይህ ብቻ ሳይሆን በ1940ዎቹ አጋማሽ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ አይታው የማጥፋት አቅሙን ያደነቀችለት ቦንብ፤ በዚህ ወቅት ካለው ጋር ሲነጻጸር፤ አውዳሚነቱ እዚህ ግባ የሚባል እንዳልሆነ ሁሉም ያውቀዋል። እንዲያውም በአሁኑ ጊዜ፤ የዓለምን አንድ ሦስተኛ ብቻ ሳይሆን፤ ሙሉ ለሙሉ ሊያወድም የሚችል ቦንብ በበርካታ አገሮች እጅ ይገኛል።

ስለዚህ ጉዳይ በ1991 የአሜሪካ የኤታማገሮ ሹም የነበሩት ሰው፤ በወቅቱ ከተከሰተው የኢራቅና የቀረው ዓለም ፍጥጫ አንጻር ሲናገሩ «ቢየት ገብረት አሜካንን ሙሉ ለሙሉ ለማውደም የሚያስፈልጋት ሠላሳ ደቂቃ ብቻ ነው» ብለው እንደነበር ይጠቀሳል። በመሆኑም እስከ አሁን ዓለም ይኼ አውዳሚ የጦር መሣሪያ በጥቅም ላይ እንዳይውል የዘየደችው ብልሃት፤ የኑክሊየር የጦር መሣሪያ ያላቸው አገሮች በተባበሩት መንግሥታት ድርጅት፤ የጸጥታው ምክር ቤት ውስጥ የቋሚ አባልነት ወንበር እንዲኖራቸው በማድረግ፤ ከእነርሱ በቀር ሌሎች አገሮች መሣሪያውን እንዳያመርቱ መቆጣጠር ነበር። ሆኖም በአሁኑ ጊዜ ከጸጥታው ምክር ቤት ቋሚ አባል አገሮች፤ ማለትም ከእንግሊዝ፤ ከአሜሪካ፤ ከፍሊጎር፤ ከቻይናና ከፈረንሳይ፤ በተጨማሪ

ሀንድና ፓኪስታን የመሣሪያው ባለቤት እንደ ሆኑ በይፋ ታውቋል። ከእነርሱ ሌላ እስራኤል፣ ደቡብ አፍሪካ፣ ኢራንና ሰሜን ኮሪያን የመሳሰሉ ሌሎች አገሮች፤ በይፋ ባይናገሩም መሣሪያውን በእጃቸው እንዳስገቡት ስለሚጠረጠር፤ ሁኔታው ከማንም ቁጥጥር ውጪ እየሆነ ለመሄዱ አንዱ ማሳያ ተደርጎ ይጠቀሳል። ከዚህም ሌላ «ሶቪዬት ገብረት እንደ ቀልድ ስትፈራርስ፤ ከአንዳንድ የቀድሞ ግዛቶቿ መሣሪያው በአግባቡ ስላልተሰበሰበ ምናልባት በአንዳንድ አሸባሪዎች እጅ ገብቶ ይሆን?» የሚለው ስጋት እስከ ዛሬ ብዙዎችን ያስበረግጋቸዋል። ምክንያቱም አንዳንዶቹ አውዳሚ መሣሪያዎች በቀላሉ፤ በትናንሽ ሳጥኖች እንኳ ሊጓጓዙ የሚችሉ ሆነው ስለተሠሩ ነው። እናም ዓለም፣ ዘመኑ ሲደርስ በጥቅም ልታውለው ያቆዩትና ራሷን በራስዋ ለማጥፋት ያስናዳቻቸው የጥፋት መሣሪያዎችን ታቅፋ መኖር የጀመረችበትን ዓመት ካከበረች እነሆ ከግማሽ ምዕተ ዓመት በላይ ሆነው። በእርግጥ ነገ ምን እንደሚሆን ከፈጣሪ በቀር ማንም የሚያውቅ የለም።

ማሳሰቢያ፡ ከዚህ በላይ ከምስሎቹ በመነሣት የቀረቡት አስተያየቶች «ነገሩ እንዲህ ይሆን?» ከሚል ግምታዊ አስተያየት የመነጨ እንጂ፤ በእርግጠኛነት የምንናገራቸው አይደሉም። ከዚህ አንጻር እንባቢዎቹ ንጽጽሩን ሲያነቡ፤ እጅግ ጥንቃቄ እንዲያደርጉ አበክሬ አሳስባለሁ።

ሁለቱ ምስክሮች

በራእይው እኩሌታ፤ የሐንስ የሐዘን ልብስ ለብሰው ለአንድ ሺ ሁለት መቶ ስልሳ ቀን፤ ትንቢት የሚናገሩ ሁለት ሰዎችን አይቷል። እነርሱም በጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ የወይራ ዛፎች ወይም ሁለቱ ምስክሮች ናቸው፤ ማንም እነርሱን ሊጎዳ ቢፈልግ እሳት ከአፋቸው ወጥቶ ጠላቶቻቸውን ያቃጥላል፤ እነርሱን ሊጎዳ የሚፈልግ ሁሉ የሚሞተው በዚህ ዓይነት ነው። ትንቢት በሚናገሩባቸው በነዚያ ቀናት፤ ዝናብ እንዳይዘንብ ስማይን የመዝጋት፤ ውኃዎችን ወደ ደም የመለወጥና በማንኛውም ዓይነት መቅሰፍት ምድርን የመምታት ሥልጣን አላቸው።

ምስክርነታቸውን ከጨረሱ በኋላ ግን ከጥልቁ ጉድጓድ የሚወጣው አውሬ ተዋግቶ ያሸንፋቸዋል፤ ይገድላቸውማል፤ ራሳቸውም «ሰዶም» ወይም «ግብጽ» በምትባል በታላቂቷ ከተማ አደባባይ ይጋደማል፤ ይህች ከተማ የእነርሱ ጌታ የተሰቀለባት ናት። ከልዩ ልዩ ወገንና ነገድ፤ ከልዩ ልዩ ቋንቋና ሕዝብ የሆኑ የዓለም ሕዝቦች ለሦስት ቀን ተኩል ለሚያህል ጊዜ ራሳቸውን እየተመለከቱ ይቆያሉ፤ ደግሞም ማንም ራሳቸውን እንዳይቀብር ይከለከላል። ሁለቱ ነብያት የምድር ሰዎችን አስጨንቀው ነበርና፤ በምድር የሚኖሩ ሁሉ በነብያቱ ሞት እጅግ ደስ ይላቸዋል፤ በዓልም ያደርጋሉ፤ ስጦታም ይለዋወጣሉ። ነገር ግን ሦስት ቀን ተኩል ካለፈ በኋላ ሕይወትን የሚሰጥ እስትንፋስ ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥቶ ወደ ራሳቸው ይገባል፤ በሁለት እግራቸውም ቆመው ይታያሉ፤ በሚመለከቷቸውም ሰዎች ዘንድ ታላቅ ፍርሀት ይሆናል። ቀጥሎም ሁለቱ ነብያት ጠላቶቻቸው ሁሉ በግልጥ እየተመለከቱአቸው በደመና ወደሰማይ ሲወጡ፤ በዚያኑ ሰዓት በዓለም ላይ ታላቅ የምድር መናወጥ ይሆንና የከተማይቱ አንድ አስረኛ ያወድማል፤ ሰባት ሺ ሰዎችም ይሞታሉ፤ ከሞት

የተረፉትም እጅግ ይፈራሉ፤ የሰማይንም አምላክ ያከብራሉ። በዚህም ሁለተኛው «ወዮ» ያልፋል። ሦስተኛውም ወዮ ቶሎ ይመጣል።

ከዚህ በኋላ ሰባተኛው መልአክ መለከቱን ይነፋል። «መንገዱት የገታ የአምላካችን የመሰሉ ሆናሰች፤ እርሱም ለዘላለም ይገዛል!»¹²⁴ የሚሉ ታላላቅ ድምፆች እንደተሰሙ በእግዚአብሔር ፊት በዙፋኖቻቸው የተቀመጡ ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች በግንባራቸው ተደፍተው ለእሱ በመስገድ ለክብሩ የሚገባ ውዳሴ፤ አምልኮና ምስጋና ያቀርቡለታል። እንግዲህ ዮሐንስ ከዚህ ቀጥሎ ነበር፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተከፍቶ የኪዳኑ ታቦት በመቅደሱ ውስጥ ሆኖ ያየው። በወቅቱም መብረቅ፤ ድምፅ፤ ነጎድጓድ፤ የምድር መናወጥና ታላቅም በረዶ ይሆናል።¹²⁵

ሰባቱ መለከቶች ከተነፉ በኋላ፤ ሰባቱ ምልክቶች መገለጥ ይጀምራሉ፤ ከእነዚህም ምልክቶች በመጀመሪያው የሚሆነው፤ ታላቅና አስደናቂ ተብሎ ተገልጧል። ሁሉም ምልክቶች የሚገለጡት ደግሞ በሰባኛው ሱባኤ በሚኖረው ሰባት ዓመት ጊዜ ውስጥ ሲሆን፤ የተወሰኑትን ከዚህ በፊት በዝርዝር አይተናቸዋል። ይህ መጽሐፍ ግን የራእይን የአጻጻፍ ቅደም ተከተል የተከተለ ባለመሆኑ ከዚህ በኋላ በየመካሉ እንመለስባቸዋልን።

¹²⁴ ራእይ 11:15-18።

¹²⁵ ራእይ 11:19።

የቃል

ኪዳኑ ታቦት

እግዚአብሔር፤ ለእስራኤላውያን የቃል ኪዳኑን ታቦት የሰጣቸው ከግብጽ ምድር ወጥተው፤ በምድረ በዳ በሚጓዙበት ዘመን ሲሆን፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በእግዚአብሔር ፊት በአምልኮ ሲቀርቡ፤ ታቦቱ እጅግ አስፈላጊ ሆኖ ይታይ ነበር። በበረሀው ጉዞ ዘመን አብሮአቸው እየተጓዙ፤ በድንኳንም ሲኖር ቆይቶ፤ ሰለሞን አስደናቂ ቤተ መቅደስ በሠራለት ጊዜ እዚያ ውስጥ መኖር ጀመረ። ነገር ግን ከሆነ ጊዜ በኋላ ከእስራኤል ታሪክ ውስጥ ስለተሰወረ፤ እስከ ዛሬ ድረስ ስለእርሱ እርግጠኛ ሆኖ መናገር እስከማይችል ድረስ ያለበት ስፍራ ሚስጥር እንደሆነ ነው። በኋለኛው ዘመን በተጻፉ የብሉይ ኪዳን መጽሐፍትም ስለእርሱ ምንም የተባለ ነገር የለም።

አያሌ ኢትዮጵያውያን ግን፤ ታቦቱ እኛ አገር፤ በአክሱም ጽዮን ማርያም ቤተ ክርስቲያን እንደሚገኝ እርግጠኛ ሆነው ያምናሉ። ምንም እንኳን ተጨባጭ የምለው ማስረጃ ባይኖረንም እኔም ብሆን፤ በቀደሙት ዓመታት በሐገራችን እንደሚኖር ከሚያምኑት ወገን ነበርኩ። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ከጀመርኩ በኋላ ቀድሞ የነበረኝ እምነት በእጅጉ ሲሸረሸር አገኘሁት። ደግሞም ታቦቱ ወደ ኢትዮጵያ ስለመጣበት መንገድ በአፈ ታሪክም ሆነ በፍትሃ ነገሥቱ የተጻፈውን እንዳለ ተቀብሎ ለማመን አዳግቶኛል። በዚህ አሳብ ውስጥ ሆኜ ስለጉዳዩ ጥልቅ ምርምር እንዳደረገ የተወራለትን የግርሃም ሃንኮክን መጽሐፍም አንብቤ ነበር።¹²⁶ እርግጥ ነው፤ የጀርመናዊው ሰው ምርምርና ጥናት እንደመሰጠኝ አልክድም፤ ሆኖም መደምደሚያው የቃል ኪዳኑ ታቦት በእኛ አገር እንዳለ ለማሳመን ያለው አቅም እንደጠበቅሁት ጠንካራ ሆኖ አላገኘሁትም፤ እናም ታቦቱ በኢትዮጵያ እንዳለ ለማመን አልቻልኩም ነበር።

¹²⁶ The Sign and The Seal

ይሁን እንጂ ከጀርመናዊው መጽሐፍ ቀጥሎ ያነበብኩት የአንድ አሜሪካዊ መጽሐፍ ከዚህ በፊት ካየኋቸው ሁሉ ይልቅ የሚፈታተን ሆኖ አግኝቼዋለሁ። ጸሐፊው የታቦቱን በአገራችን መገኘት፣ የታሪክና የመጽሐፍ ቅዱስ መረጃዎችን አስደግፎ ያቀርባል። በተጨማሪም ከዚህ ቀደም በአገራችን መኖሩን እንደጠራጠር ያደረገኝን በፍትሐ ነገሥቱ የተጻፈውንና በአፈ ታሪክ የሚነገረውን ታሪክ በማጣጣል ታቦቱ እንዴት ወደ አገራችን እንደገባ የሚያቀርበው መከራከሪያ አሳማኝ ይመስላል። ከሁሉም ይልቅ ከአሜሪካዊው ጽሑፍ የመሰጠኝ ግን «ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ፊት በሚገለጥበት ጊዜ ኢትዮጵያውያን የሚያቀርቡለት የእጅ መንሻ ታቦቱ ሊሆን ይችላል» የሚለው ግምቱ ነው። ከዚያም ባለፈ በግርግም ሃንኮክ መጽሐፍ ላይ የተነሡ በርካታ አሳቦችን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃና በመስጠት ያቀረበበት መንገድ በጣም ተመችቶኛል።¹²⁷ ያም ሆኖ በአሁኑ ጊዜ ታቦቱ በአገራችን አለ ወይስ ለሚለው ጥያቄ በቂ መልስ የለኝም።

እንግዲህ በዚህ አሳብ ውስጥ እያለሁ ነበር፣ የዮሐንስ ራዕይን በተለየ ሁኔታ ማጥናት የጀመርኩት፤ በመሆኑም ምዕራፍ 11 ላይ ስደርስ «የቃል ኪዳን ታቦት በሰማይ ታየ» የሚለው ቃል ከወትሮው ይልቅ ትኩረቴን ሳበው። በእርግጥ የራእይ መጽሐፍ፣ ከምዕራፍ 11 ወደ ምዕራፍ 12 ከመዝለቁ አስቀድሞ ባለው የመጨረሻ ቁጥር ላይ የቃል ኪዳን ታቦት በሰማይ እንደ ታየ መገለጡ እጅግ ያስደንቃል። ምክንያቱም ከዚያ በፊት ባሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በአንዱም እንኳ ስለቃል ኪዳን ታቦት ምንም አልተባለምና ነው። ሌላው ቀርቶ የኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና ትምህርት በተዘገበባቸው ወንጌላትና በሐዋርያት በተጻፉት መልዕክታት አንዴም ሳይነሣ፣ ከዘመናት በኋላ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ መጠቀሱ አጋጣሚ ሊሆን አይችልም።¹²⁸

እንደሚታወቀው የታቦቱ አሳብ ወደ ምድር የመጣው፣ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ጋር ሳደረገው ኪዳን ምልክት ሆኖ እንዲያገለግል

ነበር። ታቦቱ በውስጡ ባለው ጽላትና በጽላቱ ላይ ከተጻፈው አስርቱ ትዕዛዛት የተነሣ እጅግ የተከበረ ነበር። እስራኤላውያንም በጦርነት ጊዜ ከፊታቸው ሲያስቀድሙት አስገራሚ ድሎችን ተቀዳጅተዋል፤ አስደናቂ ታምራቶችን እንደ ቀላል ነገር አይተዋል። ለአብነት ያህል ከግብጽ የወጣው ሕዝብ ከነፃን ደጃፍ ደርሶ፣ ዮርዳኖስን ለማለፍ በተቸገረ ጊዜ ታቦቱን የተሸከሙት ካህናት ቀድመው ሲረገጡት ወንዙ ከሚፈሰበት ቆሞ እንዳሻገራቸው የሚዘነጋ አይደለም።

እስራኤላውያን ግን በኪዳን ሰላልጸኑ እግዚአብሔር ከቀድሞው የተለየ የኪዳን ተስፋ ለሰው ሰጥቷል፤ ይህም ኪዳን ለአብርሃም በሰጠው ተስፋ በኩል አሁን በቤተ ክርስቲያን እየተገለጠ ያለው «አዲስ ኪዳን» ነው።¹²⁹ በአዲሱ ኪዳን፣ ከሕግ ይልቅ ጸጋ የገነነ ከመሆኑም ሌላ በቀድሞ ኪዳን እጅግ አስፈላጊ ስለነበሩት ስለመቅደስ ሥርዓት ወይም ስለታቦትና ጽላት ምንም የተባለ ነገር የለም። እንዲያውም ቃሉ «እናንተ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ናችሁ» ሲል፣ አማኙ ራሱ መቅደስ እንደሆነ ይገልጣል። «ሕገን በባቸሁ እጽፈዋቸው»¹³⁰ ማለቱም ጽላቱ የሰውየው ልብ መሆኑን በስሱ ይጠቁማል። ከዚህ አንጻር የጽላቱ መቀመጫ የሆነው ታቦት በአዲሱ ኪዳን አስፈላጊ አልሆነም።

በመሆኑም በመጨረሻው ዘመን የቃል ኪዳን ታቦት እንደ አዲስ በሰማይ ላይ መታየቱ፣ እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር የገባውን የዘላለም ኪዳን፣ በተለየ መንገድ እንደገና የሚያስብበት ዘመን እንደ መጣ የሚጠቁም ይመስላል። በተጨማሪም የቃል ኪዳን ታቦት በሰማይ የታየው፣ በራእይ መጽሐፍ 12ኛ ምዕራፍ፣ የመጀመሪያው አስደናቂ ምልክት በሰማይ ከመታየቱ ቀድሞ መሆኑ ደግሞ፣ ነገሩ የተለየ ምክንያት እንዳለው እንድንጠረጥር ይጋብዘናል። ከዚህ አንጻር በ11ኛውና በ12ኛው ምዕራፍ ውስጥ በሰማይ የታዩት ሁለት ነገሮች ያላቸውን ትስስር በትኩረት መመልከት እጅግ አስፈላጊ ይመስላል።

¹²⁹ ኢር31፡31።ዕብ8፡7-13።ከእስራኤል በት ጋር፣ ከይሁዳ በት ጋር፣ አዲስ ኪዳን የምገባበት፣ ጊዜ ይመጣል ይላል ጌታ እግዚአብሔር።
¹³⁰ 1ቀሮ3፡16 የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆነችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲያርባችሁ ስታወቁም? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና ያውም እናንተ ናችሁ።

¹²⁷ ጽላት መሳ በአይቶጽዖ ናትን? 1999። ርበርት ኮርኮክ፤ ሳህሉ ጥላሁን እንደተረጋገጠው፤ ከ18276-286፤
¹²⁸ እርግጥ ነው፤ በሰባ 9፡4 ላይ ተጠቅሷል፤ ሆኖም ግን ፍሬ አሳብ ስለታየቱ ሰመናገር አይደለም።

ሰባቱ ምልክቶች

ሰባቱ ምልክቶች፤ በራእይ መጽሐፍ 12ኛና 13ኛ ምዕራፎች የሚገኙ ሲሆኑ፤ እነሱም ከዚህ የሚከተሉት ናቸው። የመጀመሪያው ምልክት፤ በሰማይ የታየችው ሴት ስትሆን፤ እርሰዋም ፀሐይን የተጎናጸፈች፤ ጨረቃም ከእግሮቿ በታች ያላት፤ በራሷ ላይ አስራ ሁለት ከዋክብት የሆነላት ናት። ይህችም ሴት እስራኤል እንደሆነች ይታመናል። 2ኛው ምልክት በሰማይ የታየው ቀዩ ዘንዶ ነው። እርሱም ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች ሲኖሩት፤ በራሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች አሉት፤ በጅራቱም የሰማይ ከዋክብትን ሂሳብ እየላበ ወደ ምድር ሲጥላቸው ታይቷል፤ ይኼ ቀይ ዘንዶ የቀደመው እባብ፤ ዲያቢሉስና ሰይጣን የተባለው ነው። 3ኛው ምልክት ሴቲቱ የወለደችው ወንድ ልጅ ሲሆን፤ እርሱም አሕዛብን ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ የሚገባውና ከእስራኤል የተገኘው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ መነጠቁም አሁን በሰማይ ያለበትን ስፍራ የሚጠቁም ነው። 4ኛው ምልክት መልአኩ ሚካኤል ከመላእክቱ ጋር ሆኖ ከዘንዶውና ከመላእክቱ ጋር በሰማይ/በአየር/ ያደረገው ፍልሚያ የታየበት ነው። በወቅቱ ዘንዶው በውጊያው የሚሸነፍ ሲሆን፤ በሰማይ የነበረውን ስፍራ ለቆ ወደ ምድር ይጣላል። 5ኛው ምልክት፤ ዘንዶው ወደ ምድር ከተጣለ በኋላ ከቀሩት የሴቲቱ ዘሮች ጋር የሚያደርገው ጦርነት ነው። በዚሁ ጊዜ እግዚአብሔር ለሴቲቱ አስደናቂ ጥበቃ ያደርግላታል። 6ኛው ምልክት ከባሕር የሚወጣው አውሬ ነው። ይህም ከባሕር ሲወጣ የሚታየው አውሬ አስር ቀንዶችና ሰባት ራሶች እንዳሉት የታየ ሲሆን በቀንዶቹም ላይ አስር ዘውዶች በራሶቹም ላይ የስድብ ስሞች ይኖረዋል። እርሱም ወደፊት እንደሚነሣ የሚጠበቀው ሐሰተኛው ክርስቶስ ነው። 7ኛው ምልክት ከምድር የሚወጣው አውሬ ነው፤ አውሬው የበግ ቀንዶች የሚመስሉ ሁለት ቀንዶች ሲኖሩት፤ እንደ ዘንዶ የሚናገር ነው፤ እሱም ሐሰተኛው ነብይ ተብሎ ይጠራል።

ሰባቱ

የቁጣ ጽዋዎች

ሰባቱ የእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋዎች በምድር ከመፍሰሳቸው ቀደም ብሎ ዮሐንስ ሌላ አስደናቂ ነገር በሰማይ እንዳየ እናስተውላለን። የእግዚአብሔር ታላቅ ቁጣ በሚሆንባቸው በነዚያ የመጨረሻ ቀናት፤ በዓለም ላይ የሚሆነውን መቅሠፍት ተከትሎ ከእሳት ጋር የተቀላቀለ የብርጭቆ ባሕር የሚመስል ነገር ተመልክቶ ነበር። በባሕሩም እጠገብ አውሬውን፤ ምስሉንና የሰሙን ቁጥር ድል የነሡ፤ እንዲሁም እስከ መጨረሻው በእምነታቸው ጸንተው የተገኙ ሰዎች ቆመው አዩ። እነርሱም እግዚአብሔር የሰጣቸውን በገና ይዘው፤ የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነውን የሙሴን መዝሙርና የበጉን መዝሙር ይዘምሩ ነበር። ይህ በሚሆንበት በዚያው ሰዓት ደግሞ በሰማይ ያለው ቤተ መቅደስ ወይም የምስክሩ ድንኳን ተከፍቶ ተመለከተ። ቀጥሎም «ሂዱ፤ ሰባቱን የእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋዎች በምድር ላይ አፍሱ» የሚል ታላቅ ድምፅ ከቤተ መቅደሱ እንደተሰማ ለዚሁ ተግባር የሚላኩ ሰባት መላእክት፤ ተራ በተራ የታዘዙትን ሲፈጽሙ አዩ።

የመጀመሪያው መልአክ ፅዋውን ወደ ምድር ሲያፈሰ፤ የአውሬው ምልክት ባለባቸውና ለእሱ በሚሰግዱት ላይ እጅግ የሚያሰቃይ ቁስል ይወጣቸዋል። 2ኛው መልአክ ፅዋውን በባሕር ላይ ሲያፈሰ፤ ባሕሩ እንደ ሞተ ሰው ደም ከመሆኑ የተነሣ በውስጡ ይኖሩ የነበሩ ሕይወት ያላቸው ነገሮች ሁሉ ይሞታሉ። 3ኛው መልአክ ፅዋውን በወንዞችና በውኃ ምንጮች ላይ ባፈሰሰ ጊዜ፤ እነሱም ደም ይሆናሉ፤ ፍርዱ እውነተኛ የሆነ ጌታ አምላክ «ስዘመናት የነገደቱንና የቅዱሳንን ደም ያፈሰሱ ሰዎች ይህን ወደ ደም የተሰወጠ ውኃ ሲጠጡ ይገባቸዋል» ብሎ ይፈርድባቸዋል። 4ኛው መልአክ ፅዋውን የሚያፈሰው በፀሐይ ላይ ነው። ከዚህ የተነሣ ፀሐይ ግለጽ ስለሚያይል ከወትሮው የተለየ

131 ራእይ ምዕ:15 እና ምዕ:16 በጠቅላላ።

ኃይል ይሆንላታል። ሰዎችም በፀሐይዋ ግለት በተቃጠሉ ጊዜ ንስሃ ከመግባት ይልቅ እግዚአብሔርን ሊሳደቡ ይጀምራሉ፤ እሱንም ፈጽሞ አያከብሩትም። 5ኛው መልአክ ዕዋውን በአውሬው ዙፋን ላይ ሲያፈስ፤ የአውሬው መንግሥት ጨለማ ይውጠዋል፤ ሰዎች ከሰቃይ የተነሣ ምላሳቸውን ያኝካሉ፤ በዚህ ምክንያት እንደ ገና የሰማይን አምላክን ይራግማሉ፤ ሆኖም ንስሃ አይገቡም። 6ኛው መልአክ ዕዋውን በታላቁ የኤፍራጥስ ወንዝ ላይ በሚያፈስ ጊዜ ከምሥራቅ ለሚመጡ ነገሥታት መንገድ እንዲሆን ወንዙ በራሱ ጊዜ ይደርቃል። በዚያን ጊዜ ከዘንዶውና ከሐሰተኛው ነብይ አፍ፤ ዓጉንቸሮች የመሰሉ ሦስት እርኩሳን መናፍስቶች ይወጣሉ፤ እነሱም ልዩ ታምራት የሚያደርጉ የአጋንንት መናፍስቶች ናቸው። እነዚህም ሦስት መናፍስት፤ ሁሉን በሚችል አምላክ ቀን ለሚሆነው ታላቅ ጦርነት ሰዎችን ለመሰብሰብ ወደ መላው ዓለም ነገሥታት ይሄዳሉ። መናፍስቱም ነገሥታቱን ሰብስበው በዕብራይስጥ «አርማጌዶን» የሚባል ስፍራ ያስከትቷቸዋል።

7ኛው መልአክ ጽዋውን በእየር ላይ ሲያፈስ፤ በቤተ መቅደሱ ካለው ዙፋን «ተፈጸመ» የሚል ታላቅ ድምፅ ይወጣል። መብረቅ፤ ድምፅ፤ ነጎድጓድና ታላቅ የምድር መናወጥም ይሆናል፤ እንዲህ ዓይነት ነገር ዓለም ከተፈጠረች ጀምሮ ፍጹም ሆኖ አያውቅም። ታላቂቱ ከተማም ለሦስት ትከፈላለች፤ ከተሞች ሁሉ ይደመሰሳሉ፤ እግዚአብሔርም ታላቂቱን ባቢሎን ያስታውሳታል፤ ብርቱ ቁጣው የተቀላቀለበትን የወይን ጠጅ ጽዋ እንድትጠጣም ያደርጋታል። እንዲህም ሲያደርግ ደሴቶች ሁሉ ይጠፋሉ፤ ተራሮችም ቀድሞ ከነበሩበት አይገኙም። ቀጥሎም እያንዳንዱ በሚዛን ሲመዘን አርባ ኪሎ ግራም የሚሆን በረዶ ከሰማይ፤ በሰዎች ላይ ይወርዳል፤ መቅሰፍቱም እጅግ አስቃቂ ስለሚሆን ሰዎች ከበረዶው መቅሰፍት የተነሣ አምላክን ይራግማሉ።

እንግዲህ ይህ ሁሉ የሚሆነው፤ በታላቁ መከራ ዘመን ነው፤

ምዕራፍ ፳

አውሬዎቹ

ከዚያም «ከአንገዲህ ወዲህ በጌታ ሆነው የሚሞቱ ብጽክን ናቸው፤ ብለህ ዳፍ፤ የሚል ድምፅ ከሰማይ ሰማሁ። መንፈስም «እኛ ሥራቸው ስለሚከተላቸው ከድካማቸው ያርፋሉ» ይላል።

በታላቁ መከራ ጊዜ በምድር ላይ ልዩ፤ ልዩ ስቃይና አበላ የሚሆን ሲሆን፤ በእግዚአብሔርና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው የሚገኙ ሰዎች ቁጥር አነስተኛ ነው፤ እነሱም በጭንቅ የሚገኙና በእምነታቸው ምክንያት የሚደርስባቸውን ጽኑ መከራ በመቀበል ሰማዕት መሆን የተገባቸው ናቸው። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ የሚጠብቁና ኢየሱስን በማመን የሚጸኑ ቅዱሳን ትዕግሥትም የሚታየው ያን በመሰለ መከራ ውስጥ ጸንተው ያለፉ እንደሆነ ብቻ ነው። በእርግጥ በወቅቱ፤ በኢየሱስ አምነው የሚሞቱ ሰዎች ዕድለኞች ናቸው፤ ምክንያቱም ከድካማቸውም እንዲያርፉ ሥራቸው ይከተላቸዋልና ነው።¹³²

የእነዚያን የመከራ ወራት አስቃቂ ኹነቶች የሚያመለክቱት ነገሮች ማለትም፤ የሰባቱ ማኅተሞች መከፈት፤ የሰባቱ መለኮቶች መነፋትና የሰባቱ የእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋዎች መፍሰስ፤ የሚሆኑበት ጊዜ፤ በአንድ ሰዓት ይሁን፤ ወይም በየተራ፤ እርግጠኛ ለመሆን የሚቻል አይመስለኝም። ነገር ግን በእነዚያ ጊዜአት ሐሰተኛው ክርስቶስና ሐሰተኛው ነብይ በምድር ላይ ሁነኛ ተዋንያን እንደሚሆኑ አያጠራጥርም። ይኼ ሁሉ መከራ የሚሆነው በእነሱ ዘመን ነው።